

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Hamza Yardımcıoğlu

SON GÜNAH

*Dijital Devletleşmenin Bedeli,
Dijital Kölelikle mi Ödenecek?*

10.
BASKI

**“Bir insanın
ölümü
trajiktir.
On insanın
ölümü
dramatiktir.
Bir milyon
insanın
ölümü ise
sadece bir
istatistiktir.”**

- Josef Stalin

yeniden daöaya karar verdiler. Bu sonsuz güç istenci karşısında, dijital köleliğine mahkûm edilecek olan insanlık, gerçekliğe ne zaman ve nasıl direnecek?

Şeytanın sunduğu elmayı iradesine yenilerek kabul eden ve böylece cennetten kovulan insana, şeytan ne vaat etmiş olabilir ki?

Haz mı?

Hayır.

GÜÇ!

Tanrı'nın güvenli krallığında, bolluk ve bereket içinde yaşayıp giden insanoğluna şeytanın vaat edebileceği tek şey, insanın kendi krallığını ilan etmesi olabilirdi ancak.

Böylece ilk kez Tanrı'nın tahtına göz dikmeye cüret eden insanoğlu, elmayla sembolize edilen tanrısallık gücünü kabul ederek ilk günahını işlemiş oldu. Kendinin tanrıyı oynayabileceği bir dünyada, kendi kurallarıyla kendi egemenliğini kurdu.

Pandemi deneyimiyle birlikte bu kez dijital devletleşmenin provasını yaparak form değiştirmeye hazırlanan dünyada, bir kez daha Tanrı'nın tahtında oturmak isteyen egemen küresel güçler, kartları

KDV'den muafır
www.destekmedyagrubu.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari

DESTEK
DUKKAN
www.destekdukkani.com

ISBN: 978-625-441-335-3

9 786254 413353

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

DESTEK YAYINLARI: 1480

ARAŞTIRMA: 334

HAMZA YARDIMCIOĞLU / SON GÜNAH

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül

Editör: Özlem Esmergül

Son Okuma: Devrim Yalkut

Kapak Tasarım: Sedat Gösterikli

Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Temmuz 2021 (3.000 Adet)

4.-5. Baskı: Ağustos 2021

6.-7. Baskı: Eylül 2021

8.-9. Baskı: Ekim 2021

10. Baskı: Aralık 2022

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-625-441-335-3

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

www.destekmedyagrubu.com

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

Hamza Yardımcıoğlu

SON GÜNAH

*Dijital Devletleşmenin Bedeli,
Dijital Kölelikle mi Ödenecek?*

İÇİNDEKİLER

Cesur Dijital Dünya	7
<i>Sistem Çöktü Her Şeye Hazır Olun</i>	10
Popüler Kültürde Sistem Eleştirisi	
La Casa De Papel.....	25
Finansal İsyan Hareketi: Wall Street Bets	
Küçük Yatırımcılar Büyük Yatırımcılara Karşı	27
<i>Dünya sıfırlanıyor!</i>	
<i>Büyük RESET başladı</i>	33
<i>Sekiz Büyük Kehanet</i>	40
<i>Birinci kehanet</i>	44
<i>İkinci kehanet</i>	45
<i>Üçüncü kehanet</i>	46
<i>Dördüncü kehanet</i>	47
<i>Beşinci kehanet</i>	48
<i>Altıncı kehanet</i>	49
<i>Yedinci kehanet</i>	50
<i>Sekizinci kehanet</i>	51
<i>Büyük RESET Nasıl Yapılacak?</i>	
<i>2021'de Neler Olacak?</i>	53
<i>Finansal Sistem Neden Yıkılacak?</i>	68

V for Virus	75
Dijitalleştirilen İnsan İsyan Etmeyecek mi?	
Uyuyan Dev Uyanacak	77
<i>Dijital Dünya Devleti Kuruluyor</i>	
<i>Nakitsiz Toplum</i>	81
<i>Dünyanın Para Sistemi Değişiyor</i>	86
<i>2015 yılında yayımlanan o makale</i>	89
<i>Sıradaki Felaketler</i>	108
2016 Pandemi Oyunu	117
Türkiye, Tarihinin En Ağır Ekonomik Kriziyle	
Karşı Karşıya	119
<i>Altın Fiyatı Neden 10 Kat Artacak?</i>	124
<i>Küresel İklim Felaketi Senaryosu</i>	133
<i>Salgının Ardındaki Gerçek ve</i>	
<i>Büyük Ekonomik Buhran</i>	136
<i>HES Tuzağı ve Toplu Cinnet</i>	138
<i>İstihbarat Raporundaki Büyük Kutluk ve Kavimler Göçü</i>	144
<i>Sokaklar Karışacak, Gıda Krizi Kapıda</i>	148

Cesur Dijital Dünya

Geçmişte köleleri, efendileri seçerdi. Şimdiyse köleler kendi efendilerini seçiyorlar.

Neden mi?

Çünkü 1800'lü yıllarda başlayan endüstri devrimiyle birlikte dünya serbest piyasa ekonomisiyle tanıştı. Ve serbest piyasa aynı zamanda serbest işgücünü gerektiriyordu. Kendilerine seçme hakkı verilen köleler, özgür olduklarına inanıyorlar, böylece daha verimli ve daha çok çalışıyorlardı. Demokrasinin doğuşu da böyle oldu işte.

Makineleşmenin öncesinde efendilerinin tarlalarında çalışan köleler hangi ırktansa –ki çoğunlukla Afrikalılar olurlardı– onların da başında çobanlık yapan eli kırbaçlı köleler yine aynı ırktan seçilirlerdi. Aksi takdirde kölelerin isyan edeceklerini bilirlerdi.

Bu sebeptir ki günümüzde dünya toplumlarının işgücünü faiz, vergi ve enflasyonla sömüren ulus-üstü sermaye elitleri, ulusların çobanlarını kendi içlerinden seçip çıkararak, aynı yöntemi sürdürüyorlar. Tek fark var artık... Uluslar kendi hür iradeleriyle yaptıkları seçimlerin sonuçlarını yaşadıklarına inanıyorlar maalesef. Peki sizce dayatılan çobanlar arasından seçim yapıyor olmak hür iradeyi kullanmak mıdır yani?

Fransız ressam Marcel Verdier'in 1849 yılında çizdiği, itaatsiz Afrikalı kölelerin diğer bir Afrikalı köle tarafından cezalandırılışını resmeden tablo

Dünyada üretim modeli 19'uncu yüzyıldan itibaren feodalizmden sermaye ekonomisine dönüşmeye başlarken kölelik sistemi de şekil değiştirdi. Bu bir paradigma değişimiydi elbette. Toprağa dayalı üretim, yerini makinelere dayalı bir üretime bıraktı. Ekonomi, beraberinde siyaseti ve sosyolojiyi de değiştirdi.

Şimdi yapay zekânın hayatımıza girmesi ve üretimde insana olan ihtiyacın giderek ortadan kalkmaya başlamasıyla birlikte yeni bir küresel dönüşümün içine girdik. Kölelik yeniden form değiştiriyor ve dijital bir diktatörlüğün içine çekiliyoruz.

Bir insanın özgürlüğünün tek sınırı başka bir insanın özgürlüğünü ihlal ettiği noktadır. Kendi meşru sınırları içerisinde insanların istediği her şeyi yapabilmesi günümüzde "özgürlük" olarak tanımlanıyor. Ama bu eksik bir tanımlamadır ve hatta insanları psikolojik anlamda köleleştirmenin de anahtarıdır.

Çünkü özgürlük aynı zamanda bir insanın istemediği hiçbir şeyi yapınama hakkına da sahip olmasıdır. Ancak bu durumda gerçek bir özgürlükten söz edilebilir. Herhangi bir sisteme dahil olmayı reddetmek, o sistemin dayattığı zorunlulukları yerine getirmemek bir tercih hakkıdır. Vergi vermemek de buna dahildir. Nitekim sermaye ekonomisinde efendilere verilen kölelik hizmeti dolaylı yoldan gerçekleşir ve bunun adı vergidir.

Dünyada vergi vermeyen, sistemlere dahil olmayı tamamen reddeden sadece bir özgür topluluk vardır. Çingeneler...

Dünyanın hangi coğrafyasında yaşarlarsa yaşasınlar, tarih boyunca bu tutumlarını sürdürmüşlerdir. Ne tezattır ki hiçbir otoritenin tahakkümü altına girmemek gibi erdemli bir davranışı karşımıza örnek olarak koyanlar, dünyanın en aşağılık görülen toplumudur. Bu durum bana Aldous Huxley'nin *Cesur Yeni Dünya* romanında anlattığı distopyayı zaten yaşıyor olduğumuzu düşündürüyor.

“Cesur Yeni Dünya” adında yeni bir medeniyet kurulmuş ve “Eski Dünya” artık geride kalmıştır. Orada savaşlar, hastalıklar ve açlık ortadan kalkmış, teknoloji ilerlemiştir. İlk bakışta bir ütopyaya benzer. Ama sanat, edebiyat, felsefe ve kültürel çeşitlilik yok edilerek, herkes tek tipleştirilmiştir. Herkesin hayatını kontrol altında tutulan sistem, insanları köleleştirmiştir. Hatta seks yapmak bile yasaktır. İnsanlar laboratuvarında çoğaltılır. Sistemin dışında ve insan kalmayı seçenler ise “vahşiler” olarak adlandırılır. Bu tercihleri onları sefil bir hayat yaşamak zorunda bırakmıştır.

“Cesur Yeni Dünya”da yaşayan insanlar, sistemin içindeki gönüllü kölelerdir. Tıpkı bizim gibi.

Orwell'in 1984 romanında kurguladığı distopyada ise insanlar için parti devletinin baskısı ve gözetiminin dışında başka bir seçenek yoktur. Ama distopya edebiyatında bütün hikâyelerin

ortak noktası gücün tekelleşmesi ve güçlü olanın, geri kalan herkesi köleleştirmesidir. Tıpkı gerçek hayatta olduğu gibi. Bütün bu hikâyeler, ilhamını hayatın gerçeklerinden alır.

Nasıl ki ütopya ideal bir dünya düzeni anlamına geliyorsa, distopya da bunun tam tersidir. Aslında distopik kurgular, özünde toplumlara ideal olanın tersten gösterilmesi yöntemiyle yapılan uyarılardır.

Hikâyelerde geçen karakterler, yaşadıkları dünyanın bir distopya olduğunu göremez, alışmış oldukları için her şeyin normal olduğuna inanırlar. Halbuki bizler de, alıştığımız için çoğumuza normal gelen bir hikâyenin içinde yaşıyoruz. Shakespeare'in dediği gibi:

*“Bütün dünya bir sahnedir,
Bütün insanlar da birer oyuncu...”*

Sistem Çöktü Her Şeye Hazır Olun

9 Mart 2020 Pazartesi!

Kimsenin fark etmediği bir olay oldu o gün. Binlerce yıllık para tarihinde ilk defa gerçekleşen bir olay!

Altın-gümüş rasyosu¹ tarihi bir zirve yaptı. Binlerce yıllık para tarihinde ortalama 12 olan rasyo o gün 100'ün üzerini gördü.

Bu olayın bir benzeri II. Dünya Savaşı'nın başında ve 1991 yılında Sovyetler Birliği'nin çöküşünden hemen önce de gerçekleşmişti. Geçmişteki bu iki büyük olay dünya çapında tarihsel öneme sahip birer devir değişimiydi.

1. Bir gram altınla kaç gram gümüş satın alabiliyorsanız, o değere altın-gümüş rasyosu (oranı) denir.

Her ikisinden sonra da dünyada köklü değişimler yaşandı. Paradigmalar değişti. Altın-gümüş rasyosunun tavan yapması ile ilişkilendirebileceğimiz büyük olayların benzerini şimdi tekrar mı yaşıyoruz dersiniz?

Eğer öyleyse ne olacak?

Karşımızda nasıl bir “yeni devir” var?

Dünyada yeni bir sisteme mi geçilecek?

Tarihin en önemli kırılma noktalarından birinin eşiğinde mi duruyoruz?

Yoksa bu devasa değişim sürecinin içine zaten girdik mi?

Bütün bu soruların cevabına birlikte bakacağız ama önce-
sinde dünyayı kasıp kavuracak olan bir para krizinden bah-
setmek gerekiyor. Yıkıcı bir finansal kriz bekliyor dünyayı, ne
yazık ki. Bunun nasıl ve ne zaman gerçekleşeceğine yakından
bakmak çok önemli...

Sözünü ettiğim kriz iki aşamalı.

Yani iki dalgalı...

Bu tezimi henüz 2018 yılında Amerika’da ekonomi üzerine
yayın yapan ITM kanalına Skype bağlantısı aracılığıyla verdiğim
bir söyleşimde de dile getirmiştım. Demem o ki bu yeni bir söy-
lem, yeni bir olasılık değil... Uzun zamandır beklenen bir son...

*“You might see something big in the world. And it might be
two waves, two shock waves. You know just like, we can give
examples back from history but I believe it will be two shock
waves, and there will be some time period between these two.”²*

*“Dünyada büyük bir şeyin yaşandığını görebilirsiniz. İki dal-
ga, iki şok dalgası gerçekleşebilir. Biliyorsanız, tarihten örnekler
de verilebilir ama inanıyorum ki iki şok dalgası yaşanacak...”*

2. https://www.youtube.com/watch?v=4wQbMw_4OaM , 22 Aralık 2018 tarihli yayın

Evet, iki şok dalgası...

İlki yok edici bir dalga değil ama kesinlikle bir panik havası yaratıyor. İnsanlar ne olduğunu şaşırıyor. Ardından birtakım müdahaleler geliyor. Aradan bir zaman geçiyor ve ikinci dalga vuruyor. İşte bu asıl yıkıcı dalga!

Tıpkı tsunami dalgalarında olduğu gibi... Önce deniz geri çekilir, herkes sahile yaklaşır neler olduğunu anlayıp görmek için... Deniz geriye çekildiğinden dolayı rahattır insanlar, ancak arkasından tsunami tüm şiddetiyle gelir ve içine kattığı her şeyi silip süpürür.

Başka bir benzetme yapmak gerekirse:

Sisli bir yolda arabayla seyahat ettiğinizi düşünün. Görüş mesafesiniz çok kısa, yolu net göremiyorsunuz. Belli bir sürat yakalamışsınız, ilerlemeye çalışıyorsunuz. Önünüzde küçük bir kamyonet var ve sizden yavaş ilerlediği için gidip ona çarpıyorsunuz. Bir kaza oluyor.

Kazayı gören diğer araçlar merakla ve korkuyla duruyorlar. Şoförleri birer ikişer aşağı inip, neler olduğuna bakıyor. Yol kalabalıklaştıkça akan trafik artık tıkanıyor ve tamamen durma noktasına geliyor. Çok geçmeden sisi yararak son sürat ilerleyen dev bir tır, yolda biriken bütün araçları ve insanları biçip geçiyor.

İkinci dalga budur işte...

Tıpkı iki dalgalı bir kaza gibi...

Sözünü ettiğim söyleşide de aynı şeyin altını çizmiştim 2018 yılında. Tarihteki örnekleri hatırlatmıştım.

Mesela 1920'li yıllarda, Weimer Almanya'sında yaşananlar aşikârdır.

Meşhur Weimer krizi!

I. Dünya Savaşı sona ermiş, Almanlar savaşın yıkıcı etkilerinden kurtulmak için itibari para sistemine geçmişler.

Nedir itibari para sistemi?

Altından veya gümüşten yani fiziki (nesnel) varlıklardan bağımsız şekilde, keyfi olarak para basmak...

Tıpkı bugün işleyen sistem gibi... Yani günümüzde piyasada dönen paranın miktarı, hükümetler ve merkez bankaları tarafından tamamen keyfi olarak belirleniyor ve bu miktar her artırıldığında enflasyon yaratılarak, toplumların alım gücü çalınıyor. Sonrasında iş bir yerde patlak veriyor tabii... Hiperenflasyon yaşanıyor ve para sistemi çöküyor.

Weimar Cumhuriyeti'nde de yine iki dalgalı bir kaza yaşanmıştı.

Birinci dalga geçtiğinde sisteme yeni paralar pompalandı, daha fazla para ortaya sürüldü ve insanlar tam her şeyin düzelmeye başladığını düşünürken, ikinci yok edici dalga geldi, ekonomiyi yıktı geçti. O dönemin Alman markları çuvarlarla çöpe atıldı.

İki dalgalı ekonomik yıkımların başka örnekleri de var elbette tarihte. Mesela Zimbabwe ya da Venezuela... İtibari para sistemlerinin sonunun ne olduğunu bu iki devletin üzerinden de bakıp okumak mümkün...

Dünyada işleyen küresel bir itibari para sistemi söz konusu şu anda da... Diğer ismiyle “fiat para sistemi”...

Fiat, Latince bir kelimedir ve “olsun” anlamına gelir. Birileri paraya “ol” der, para sözde yoktan var olur. Ama o birileri para hacmini artırırken, aynı sihirbazlığı gerçek ekonomiye uygulayamazlar. Ekonomiye “büyü” demekle, ekonomi büyümmez. Kâğıt parayı matbaada basabilirsiniz ama fabrikaları veya endüstriyel üretimi matbaada basamazsınız. Gerçek mal ve hizmetleri, karşılıksız üretilen paralar gibi matbaada veya bilgisayarlarda birkaç tuşa basarak üretemezsiniz. Para hacmi büyüse bile, satın alabileceklerinin miktarı hâlâ aynıdır. Hal böyle olunca ürün ve hizmetlerin fiyatı artar. Diğer bir deyişle,

paranın değeri düşer. Çünkü artık aynı miktardaki mal ve hizmeti satın alabilecek daha fazla miktarda para vardır. Bunların birbirlerine değer olarak denklenmesi gerekir. Çünkü bir para biriminin değeri, onun satın alabileceği toplam değerle ölçülür. Bu, değişmez bir kuraldır ve onun uygulayıcısı ise piyasa dediğimiz devasa organizmadır. Hiçbir hükümet veya banka piyasadan daha büyük ve daha güçlü olamaz.

Bugün çalışan para sisteminde devlet, merkez bankasına tahvil diye bildiğimiz bir faizli borç senedi verir. Merkez bankası da bunun karşılığında hükümeti, dolayısıyla halkı borçlandırarak para basar. Basılan para önce özel bankalara, oradan da halka borç olarak dağıtılır. Ama ilk kez tahvil olarak ortaya çıkan bu borcun faizini ödemek için tekrar tekrar tahvil üretilmesi gerekir. Çünkü her seferinde merkez bankasının bastığı para, tahvilin değeri kadardır. Hükümetin, taahhüt ettiği faizi ödemek için ise yeniden para basılması gerekmektedir.

Tahvil faizlerini her zaman halk öder ama farkında bile olmaz. Söz konusu ödemeler vergilerle ve enflasyonla yapılır. Vergi direkt ödeme, enflasyon ise zamana yayılmış, alım gücünün erimesiyle gerçekleşen dolaylı bir ödemedir. Dünya toplumlarının ödediği vergilerin tamamına yakını kamu harcamalarına değil, tahvil faiz ödemelerine gider. Zaman içinde halk fakirleşir ve borçlanmalar artar. Kredi balonları şişer. Ekonomiler daralır. Fakirleşen halklar, kurtuluş için kendilerini yönetenlere daha fazla yetki verir. Aşırı yetkilerle yozlaşan hükümetler, halklarını daha fazla fakirleştirmek pahasına, iktidarlarını koruyabilmek için daha fazla karşılıksız para basarak ekonomiyi ayakta tutmaya çalışır. Bu durum bilinçsizce sürekli uygulanan kortizon tedavisine benzer. Hasta kişi ilk enjeksiyonda canlanır gibi olur, iyileştiği düşünülür ama her seferinde iç organları daha fazla yıkıma uğrar ve sonunda ölür. İşte o hasta kişi, ekonomidir. Uygulanan çaresiz tedavi ise fiat para sistemidir.

Gerçek para tarih boyunca altın ve gümüş olmuştur. Eğer miktarı keyfinize göre artırılabilir bir para sistemini yürütmek istiyorsanız, bunun için altın ve gümüşün değerini de manipüle etmeniz gerekir. Çünkü aksi takdirde sisteminiz ayakta kalamaz. Bu kıymetli madenler karşısında değeri hızla eriyip gider. Ama altın ve gümüşün miktarını keyfinize göre artırmazsınız, onlar sınırlı madenlerdir. O halde bu madenlerin miktarını daha fazlaymış gibi göstermeniz gerekir. Onların, ancak bu şekilde değerinin altında fiyatlanması sağlayabilirsiniz. Bunun yolu da vadeli kontratlar düzenleyerek, bu madenleri kâğıt üzerinde istediğiniz miktarda satmaktır.

Kâğıda ne kadar yazarsanız, o kadar satmış gibi görünürsünüz. Kontratların vadeleri dolup, maden teslimat tarihleri geldiği zaman bunların ödemesini yine kendi bastığınız karşılıksız kâğıt paralarla yaparsınız. Böylece gerçekte olduğundan çok daha fazla altın ve gümüş varmış gibi görünür. Dünyada şu anda işlem gören gerçek altının 19 katı kadar altın varmış gibi alım satım yapılıyor. Yani finansal piyasalarda kâğıt üzerinde her bir gram altın aslında 19 kişiye aynı anda satılıyor. Bu rakam gümüşte 1000 katından da fazla.

Zıvanadan çıkan kontrat çılgınlığının gerçek miktarını kimse bilmiyor. İşte piyasaya da türev piyasası deniyor. Ama burada sadece altın ve gümüşün kâğıt türevleri değil, her türlü borç ve alacak kâğıtlarının türevleri de satılıyor. Tam bir ponzi, yani sadet zinciri sistemi...

Küresel merkezi sermaye otoritelerinin para piyasaları üzerinde manipülasyonlarının yozlaşmışlık derecesini ortaya koyan önemli göstergelerden biri ise altın-gümüş rasyosudur.

9 Mart 2020'de ilk defa 100'ün üzerine çıkan altın-gümüş rasyosu, sistemin ne kadar baskı altında olduğunu ve bu baskının gerçek para üzerinde nasıl ağırlık yaptığını ortaya koyan

bir göstergedi. Kıymetli madenlerin fiyatını daha önce görülmemiş şekilde baskılamışlardı. Gören gözler için sistemin adeta çaresizliğinin bir resmi olarak ortaya çıkmıştı. Nitekim, finansal piyasalar bu baskıya daha fazla dayanamadı ve bir hafta içinde patlak verip 13 Mart 2020 krizini doğurdu. Finansal piyasalar tepetaklak oldu. Wall Street'te şalterler kapatılarak, alım satım işlemleri donduruldu. Ortada henüz “pandemi” yoktu ama ekonominin kötüye gidişi onun suçuymuş gibi gösterildi.

Evet, artık bu sistemin de sonuna gelmiş bulunuyoruz. Birinci dalga geldi geçti. 13 Mart 2020 günü, krizin ilk dalgası vurdu.

2008 krizini de hatırlayalım.

Lehman Brothers (*Merkezi ABD'nin New York kentinde bulunan bir Amerikalı yatırım bankasıdır, ağırlıklı olarak sabit faizli hisse senetleri ile çalışır*) çöküşünü ilan etmek üzereyken, Amerikan hükümeti ve FED devreye girdi, para basarak Lehman Brothers'ın çöküşünü durdurdu.

“Too big to fail” diye bir kavram vardır. “Batmak için fazla büyük” diye tercüme edebiliriz. Batarken diğerlerini de beraberinde aşağı çekecek olan büyük şirketlerden söz ediliyor bu ifadeyle... Şirkete milyarlarca dolar pompalayarak, elbette ki yoktan var edip karşılıksız para basarak, bu şirketin yüzmeye devam etmesi sağlandı.

O zaman 800 milyar dolarlık bir para hacmi vardı Amerika'da. Parayı bastılar ve 4 trilyon dolara kadar çıkardılar. Şimdi o fazla miktarı yok etmeye çalışıyorlar. Yani faizleri artırıp, parayı piyasadan çekmek istiyorlar. Fakat onu da beceremiyorlar. Çünkü faizin artması borsalardan para çıkışının tetiklenmesi ve şirketlerin iflası anlamına geliyor.

12 Mart'ta borsalar, emlak, tahvil ve türev piyasalarının hacimleri şişmiş, balon haline gelmişti.

İlk sinyal 12 Mart 2020 Perşembe günü geldi. Wall Street'te hisse senedi piyasalarında, gün içinde %7'nin üzerinde değer kayıpları yaşandı. Şirketlerin değeri zaten şubat ayından beri erimeye başlamıştı ama o günkü düşüşler çok sertti.

13 Mart 2020 Cuma günü, para piyasaları açısından yeni bir "Kara Cuma" yaşanacak diye beklemeye başladı herkes.

Derken FED çıktı ortaya ve bir repo ihalesi yapacağını açıkladı ki bu repo ihalesi toplam bir buçuk trilyon dolar kadar! Yani bankalara ve finans şirketlerine para saçaçaktı.

Öyle büyük bir rakam ki bu tahayyül etmesi zor. 2008 krizinden önce Amerika'nın 800 milyar dolarlık bir para hacmi olduğunu hatırlarsak, bu rakamın ne kadar büyük olduğunu anlarız. Evet, Amerika'nın tarihi boyunca bastığı para miktarıdır 800 milyar dolar. Oysa şimdi bu rakamın neredeyse iki katını basacaklardı. Hem de sadece bir gün içinde.

Biz bunu küresel bir kriz olarak deneyimledik dünyada. Arından para basmaya başladılar.

Bu duruma "QE" deniyor.

Quantitative Easing... Yani "Miktarsal Genişleme"...

İlk bakışta havalı ve karmaşık bir kavram gibi görünüyor ama hiç değil. Gerçek anlamı tam olarak karşılıksız para basmak.

2008 küresel finans krizini izleyen yıllar içinde Qe1, Qe2, Qe3 diye sürüp giden operasyonlar yapıldı. Her biri para hacmini artırma operasyonlarıydı.

"Helicopter Drop" diye bir kavram vardır Batı'da. Helikopterden para atma... Bir benzetmedir aslında. Bu tür krizlerde helikopterlerden aşağıya para saçılır adeta. Gerçek piyasalara, insanlara paralar verilir ki harcasınlar. Ekonomi canlansın, para dönsün diye yapılır. Bunu düşük faizli kredi musluklarını açarak yaparlar.

Az önce örnek verdiğimiz Weimer Almanya'sında da aynı yapılmıştı. Piyasaya giren büyük miktardaki para, mal ve hizmetlerin fiyatlarını şişirerek devalüasyona, yani paranın değer kaybetmesine sebep olmuştu.

Ama Amerika'da ilk başta bu şekilde yapmadılar. Bastıkları parayı esnafa ve hane halklarına vermek yerine yatırım fonlarına verdiler. Basılan para gerçek ekonomiye değil, finansal piyasalara girdi ve borsaları yine şişirmeye devam etti. 2020'den sonra ise fakirleşen halka "pandemi yardımları" adı altında para dağıtılmaya başlandı. Bu durum gerçek ekonomide yüksek enflasyona giden sürecin kapısını araladı.

Amerika dışındaki ülkelere de baktığımızda, mesela Avrupa Birliği ülkelerinde, Avustralya'da, Hong-Kong ve daha birçok yerde "Helicopter Drop" denen olayın nasıl gerçekleştiğini, bu deneyimin nasıl yaşandığını görmeniz mümkün... Aynı yöntem oralarda da uygulandı.

Krizin hemen ardından İtalya'da mortgage kredileri ödemeleri askıya alındı, kira yardımları, işyeri yardımları gibi çeşitli destek paketleri açıklandı.

Bunu niye yapıyorlar peki?

İnsanlar kredilerini, taksitlerini ödemek yerine gidip para harcasınlar diye tabii ki. Ekonomik durgunluk endişesi böylece ortadan kalksın, ekonomiye biraz hareket gelsin diye.

Benzer bir panik havası 11 Mart 2020'de Avustralya'da da yaşandı.

Verdiğim tarihlere lütfen dikkat edin. 11-12-13 Mart... Hepsi peş peşe gelen günlerde yaşandı.

Avustralya hükümeti Sky News'de para basıp dağıtacağını açıkladı. Bu açıklama, dünya ülkelerinde son dakika haberi olarak verildi. Avustralya, 20 milyar dolar basıp karşılıksız şekilde piyasaya pompalayacak; para, emeklilere ve küçük esnafa

dağıtılacaktı. Avustralya hükümeti karşılıksız para basarak para hareketindeki durgunluğu bertaraf etmeye çalışacaktı.

Hepsinde, açıklanan teşviklerin çok daha fazlası devam eden süreçte gerçekleştirildi.

“Helicopter Drop” sistemini bütün dünyada görmeye devam edeceğiz, hiç şaşırmayın. Pek çok ülke “Para bastım, vatandaşlarıma dağıtacağım, gitsinler harcasınlar” diyecek. Ancak unutmamak lazım ki bütün bu hamleler, yaklaşmakta olan krizin etkisini daha da artırıyor.

Peki, para genişleyince ne olur?

Enflasyon ortaya çıkar elbette. Anormal bir hızla genişlemeye devam ettiğinde ise *–ki 2008’den bu yana dünyanın yaşadığı şey tam olarak bu–* enflasyon hiperenflasyona dönüşür.

Paranın genişlemesi meselesi burada farklı bir şekilde işledi tabii. 2008 sonrasındaki para hacminin genişlemesi gerçek piyasalara hiç yansımada, kâğıt piyasalarında sınırlı kalıp dolandı bugüne kadar. Bu yüzden yüksek enflasyonu önce reel piyasalarda değil, borsalarda ve emlak piyasasında görmeye başladık.

Hong-Kong hükümeti vatandaşlarının hesaplarına sırf harcasınlar para yatırdı. Belki çok büyük rakamlar değil ama bu yine de çöküş sürecinin başladığının bir göstergesi olması açısından önemlidir.

Yazının başında sözünü ettiğim altın-gümüş rasyosu meselesine geri dönmenin tam zamanı...

Rasyo “oran” anlamına geliyor demiştik. Altın-gümüş rasyosu da, bir gram altının, kaç gram gümüşe denk geldiğidir. Bu durumda bir gram altın, on gram gümüşe denk geliyorsa, rasyosu 10’dur. 20 gram gümüşe denk geliyorsa rasyosu 20’dir.

Binlerce yıllık para tarihini incelediğimiz zaman, altın-gümüş rasyosunun, ortalama 12 olduğunu görürüz. Normal

şartlarda 12 veya en azından onlu rakamlarda olması gereken rasyo, 12 Mart'ta 104 seviyesini gördü.

Olağandışı bir olay!

Tarihte daha önce hiç böylesi yüksek bir seviyeye ulaşmamıştı. Bu bir rekordu. Yüzlü rakamlara yaklaştığı iki kez görülmüş olsa da böylesi hiç yaşanmamıştı sahiden. 1940 yılında rasyo 97,3 seviyesine çıkmıştı. 1940-1941 yıllarında böyle devam etti ancak II. Dünya Savaşı'ndan sonra iyice düştü.

Rasyo, ikinci yüksek seviyeyi 1991 yılında görmüş, 99,47'ye ulaşmıştı. Aynı yıl Sovyetler Birliği dağılmıştı. Sovyetlerin sonu, her ne kadar resmi olarak 1991 yılı gösterilse de, 1989'da Berlin Duvarı'nın yıkılışıyla yani Doğu Almanya'nın Sovyetler blokundan ayrılmasıyla birlikte kabul edebiliriz Sovyetler Birliği'nin yıkılışını...

Bu iki örneğe yakından bakarsak... Yani II. Dünya Savaşı ve Sovyetler Birliği'nin çöküşü... Her ikisi de dünyada bir devrin kapanıp başka bir devrin başladığı döneme denk geliyor. Bugün de aynı yerde duruyoruz. Ama tarihte yaşananların hepsinden daha büyük bir değişimin eşiğinde.

Elbette bu arada akıllara şu soru gelebilir.

Bütün bunların rasyo ile ne ilgisi var? Rasyo bir sebep mi, yoksa sonuç mu?

Rasyo, sebepten çok sonuçtur aslında. Dünya tarihinde yaşanan büyük devir değişimleri ile rasyonun tavan yapması arasında garip bir ilişki vardır. Mesela tarihte daha da geriye giderssek, rasyodaki benzer bir hareketi I. Dünya Savaşı döneminde de görürüz. O dönemdeki zirve seviye 40'tı... Doksanlı, yüzlü rakamlara yaklaşmamıştı ama kendi döneminin içinde değerlendirildiğinde, bu da rekor seviyeydi.

Yine benzer bir hareketi, dünyada para sisteminin değiştiği 1971 yılında da görürüz. O tarihte dünyada altın standardından

vazgeçilmiş ve bugün sonuna geldiğimiz fiat para sistemine girilmişti. O tarihte rasyo olağanüstü seviyelere ulaşmamıştı belki ama o dönem için yine bir rasyo rekoru yaşanmıştı. 1967'den önce ABD'de rasyonun kaç olacağına devlet karar veriyordu. 1971'de ise devletin direkt müdahaleyi bıraktığı 1967'den sonrası için bir rekor seviye olan 33'e çıkmıştı.

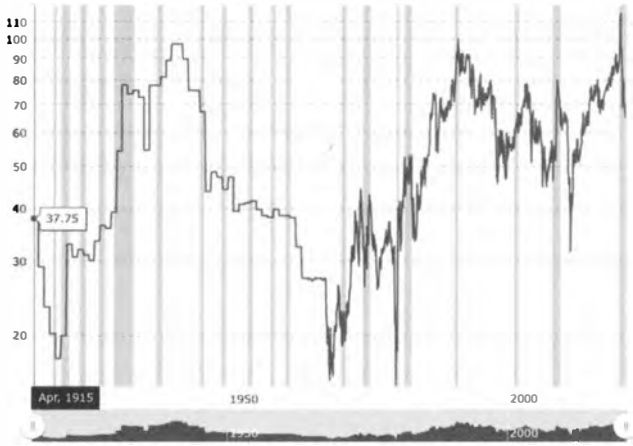

Tarihsel grafikleri incelediğimizde rasyonun ilginç grafikleriyle karşılaşırız. Grafiklere baktığımızda dört boyutlu bir görüntü elde ederiz konuyla ilgili.

Peki nedir dört boyutlu görüntü?

Üçboyutlu uzay, bir boyut da zaman...

Hem uzayı, yani mekânı gösteriyor bize grafikler, hem de zamanı katıyor hesaba. İkisini birlikte ele alın ve hayal gücünüzle birlikte istediğiniz şekilde yorumlayın. Grafiklerdeki iniş çıkışların, dünya tarihindeki olaylara denk gelişleri arasındaki ilişkiler hep örtüşüyor. Tarihsel grafikler bize ciddi bir korelasyon olduğunu gösteriyor.

Altın-gümüş rasyosuyla dünya tarihindeki devir değişimleri arasında bir ilişki olduğu söylenebilir. Diğer bir deyişle tarihsel paradigma değişimleriyle ikisi arasında bir bağlantı var.

II. Dünya Savaşı'ndan sonra iki kutuplu bir dünya oluştu. Bu döneme “Soğuk Savaş” dönemi de deniyor. Bir tarafta Batı cephesi, yani NATO ülkeleri; diğer tarafta ise Varşova Paktı bulunuyor. Yani Doğu Bloku ülkeleri...

Bu süreç, Sovyetler Birliği'nin yıkılışına kadar devam etmiştir. Sonrasında dünya 2001'de 11 Eylül saldırılarına odaklanıyor ve peşinden görüyoruz ki Dünya Ticaret Örgütü, Çin'i üyesi olarak kabul ediyor. Böylece küresel sermaye giderek Asya'ya doğru kaymaya başlıyor. 2008 krizinden sonra küresel sermaye tamamen Asya'ya kaymış durumdaydı zaten. Yeni bir kutup olarak bu kez artık Çin duruyor sahnede.

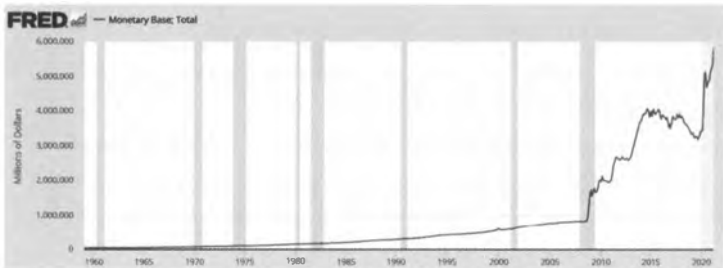
Konuyu özetleyecek olursak, I. Dünya Savaşı'nın başladığı döneme baktığınız zaman, rasyo zirvede. Sonrasında yeni bir devir başlıyor dünya tarihi açısından. Peşinden II. Dünya Savaşı geliyor ve rasyonun yine zirvede olduğunu görüyoruz.

Derken yine yepyeni bir devir başlıyor dünya sahnesinde. Aynı şekilde Sovyetler Birliği çözülmeye başladığında ve 1989'da Berlin Duvarı yıkıldığında da rasyo yine tepede... Sonrasında yine bambaşka bir devir başlıyor...

13 Mart 2020'de rasyonun tarihsel rekorunu da bu bağlamda dikkatli okumak gerekir. Tarihte görülmemiş bir rakama ulaştı rasyo ve 104,3'ü gördü. Bu demek ki, dünyada her an her şey olabilir ve oldu. Finansal piyasalar sallandı ve pandemi ilan edildi. Artık dünyada hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağı konuşulmaya başladı. Rakamlar elbette bir etkinin sonucuydu... Tıpkı diğerleri gibi.

Dünya finans sistemi artık çökmek üzere...

13 Mart 2020 Cuma günü, sistemin çöküşünün ilk dalgasının geldiğini kanıtlıyor aslında. Sonrasında FED'in yaptığı hareket de aşikâr... Evet, daha önce bahsettiğim 1 trilyon dolarlık repo ihalesinden söz ediyorum. Devamında da ABD'nin para hacmi 3,4 trilyon dolardan 6 trilyon dolara kadar yükseltildi. FED eğer bu hareketi yapmasaydı, iş işten çoktan geçmişti. Ancak karşılıksız para basarak önlenebilecek bir çöküş değil bu. Sadece yıkımı biraz daha ertelemeye yönelik çaresizlikle yapılmış müdahaleler hepsi... Üstelik yalnızca Amerika karşılıksız para basmıyor, başka ülkeler de basıyor ve krizin ardından gelen günlerde bu listeye bütün dünya ülkelerinin de eklendiğini gördük.

Çok geçmeden dünya devletleri “teşvik paketleri” veya “kurtarma paketleri” adı altında para saçmaya başladılar halklarına. Sıfıra yakın faizle krediler dağıttılar. Hepsini izledik. Ve bu süreç daha artarak devam edecek.

Peki bütün bunların sonunda ne olacak?

Elbette hepsi bir hiperenflasyona dönüşecek. Dünyadaki bu itibari karşılıksız para basma hamlesi, borca dayandırılarak hepimizi borçlu çıkaracak. Dünyada yeni bir finansal sistem oluşacak.

Bunu nasıl gerçekleştirecekler dersiniz?

Elbette halka korku pompalayarak. Dünyanın gündemine bakın, ne görüyorsunuz?

Alabildiğine korku ve belirsizlik hâkim değil mi?

“Salgın” hastalıklar, geleceğin belirsizliği...

Unutmayın, yönetilmesi en kolay kitle korkutulmuş bir kitledir.

Popüler Kùltürde Sistem Eleştirisi

La Casa De Papel

İspanyolcada “casa” kelimesi “ev”, “papel” ise “kâğıt” anlamına gelir. Meşhur Netflix dizisi “La Casa De Papel” (Kâğıttan Ev), tař veya tuğla yerine kâğıttan yapılmış ve rüzgârda yıkılacak bir ev benzetmesiyle, günümüzün karşılıksız para sistemine gönderme yapar. Çünkü sistem gerçek değildir. Bir aldatmaca üzerine kuruludur. Aslında dizi bir sistem eleştirisidir. Bir grup soyguncu, Avrupa Merkez Bankası’nı basar. Ama amaçları bankayı soymak değildir. Kimsenin parasını çalmayacak, orada bir süre kalıp, kendi paralarını basacaklardır. Üstelik bu bastıkları parayı, Merkez Bankası’nın yaptığı gibi özel bankalar ve büyük fon yönetimi şirketleri aracılığıyla finansal piyasalara aktarmak yerine gerçek ekonomiye kazandırmak için harcamak niyetindedirler. Mevcut sistemin kokuşmuşluğuna popüler kùltürde getirilen bir eleştiri, sürükleyici bir hikâye olarak milyonlarca insanın beğenisini kazandı. Belki pek çok kişi dizinin bu alt metnini yeterince okumamış olabilir ama hikâye rahatsız edici bir gerçekliğin üzerine kurulu...

Finansal İsyen Hareketi: Wall Street Bets

Küçük Yatırımcılar Büyük Yatırımcılara Karşı

Finans piyasalarında küresel bir isyan başladı artık. Küçük yatırımcılar büyük yatırımcılara savaş açtı. Haklısınız, bu görmeye alışkın olduğumuz türden bir olay değil. Dünya finans tarihine geçecek bir deneyimin içindeyiz.

Küresel finans sistemini hedef alan bu isyan, 28 Ocak 2021 tarihinde başladı ve çığ gibi giderek büyüme potansiyeline sahip olduğunu da ilk günden herkese gösterdi. Hatta Elon Musk da işin içine girdi ve isyana destek verdi. Ünlü hacker grubu Anonymous da keza öyle... Birçok ünlü ekonomist, ünlü yatırımcı bu isyancılar grubuna destek veriyor.

Peki kimdir bu isyancılar?

Kendilerine Wall Street Bets adını veren bir grup küçük yatırımcı... Bir sosyal medya platformu olan Reddit uygulaması üzerinden örgütleniyorlar. Elbette sadece bu uygulamayı değil, diğer sosyal medya mecralarını da kullanıyorlar.

İsyancı Wall Street Bets'in şöyle bir iddiası var:

“Şu anda gümüşün ons fiyatı 25 dolar olarak belirlenmiş. Ama bunun gerçek değeri bin dolar, yani en az 1000 dolar olması gerekiyor. Bunun için hep birlikte gümüş alımı yapacağız.”

“İyi de bu hedef fiyatı nasıl gerçekleştirebilecekler ki?” diye sorabilirsiniz.

Haklısınız. Orası gerçekten ciddi bir soru işareti... Ancak şunu ilk günden itibaren gördük ki sistemi tahrip edebilecek eylemler yapabiliyorlar.

Gümüş ve altın, tarih boyunca para olarak kabul edilmiştir. Ancak günümüze geldiğimizde bunun türev kontratları ile manipüle edildiğini, baskılandığını görüyoruz.

Şimdilik altını bir kenarda tutup gümüşün üzerinden örnek vererek ilerleyelim, çünkü söz konusu iddialar gümüşle ilgili...

Fiziki metalin, yani elle tutulur gümüşün, yüzlerce katı kadar kâğıt var piyasada ve gümüş diye satılıyor. İsmi de gümüş kontratları... Vadeli kontratlar... JP Morgan gibi büyük yatırım bankaları, bu fiziki metallerin teslimatlarını taahhüt ederek belli vadelerde söz konusu kâğıtları satıyorlar. Hal böyle olunca ortaya ne çıkıyor? Metalin arzı daha fazlaymış gibi görünüyor. Yani bir birim olan metal, bin birimmiş gibi işlem görürse fiyat da haliyle aşağı iniyor.

Ama Wall Street Bets, bin kattan söz etmiyor, “40 katına çıkaracağız” diyor. 25 dolar olan gümüşü bin dolara çıkarma hedefleri var. “Bunun için hep birlikte fiziki metali satın alacağız ve elimizde tutacağız” diyorlar.

Bunu neden yapıyorlar dersiniz?

Taahhüt edilen miktarların fiziki teslimatları yapılamadığında bu sistemi sarsacaklarını biliyorlar.

Normalde vadesi dolan kontratların karşılığı yine karşılıksız kâğıt parayla ödeniyor ama binde bir bile olsa fiziki teslimat talepleri gerçekleşebiliyor. O binde birlik teslimatı yapılamayacak hale getirebilirlerse ki bu imkânsız değil, o zaman başarılı olabilirler.

Sivil inisiyatif olarak ortaya çıkmış bu harekete elbette şüpheli yaklaşmakta fayda görüyorum. Dünyadaki küçük yatırımcılara çağrı yapan Wall Street Bets, aynı şekilde Türkiye’ye de çağrı yaptı, Hindistan’a, Çin’e, Asya ülkelerine ve Avrupa’ya da...

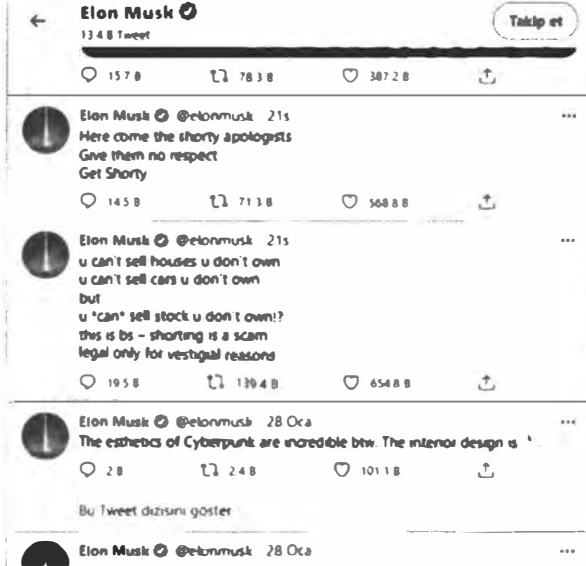
Türkiye saatiyle gece olduğu halde Amerika'da henüz piyasalar kapanmamışken bir mesaj verdi Wall Street Bets.

Devamına baktığımızda bu hareketin nasıl desteklendiğini görüyoruz.

Yukarıdaki resimde isyancıların profilini görüyorsunuz. Üzerinde “gümüş savaşları” yazıyor. “Hareketimize katılın.”

Bu görselde tanka binmiş bir sivil grup, internet üzerinden örgütleniyor ve karşısında da dev bankalar... İşte burada da JP Morgan ön plana çıkıyor, gümüş fiyatlarının manipülasyonu ile ilgili olarak.

Gördüğünüz gibi Elon Musk da sosyal medya üzerinden isyancılara destek verdi ve Wall Street’in kurumsal yatırımcılarını hedef alarak şöyle dedi: “Sahip olmadığımız bir evi satamazsınız. Sahip olmadığımız bir arabayı satamazsınız. Ama sahip olmadığımız bir hisse senedini satabiliyorsunuz. Bu bir dolandırıcılıktır, sahtekârlıktır. Ancak yasalar buna izin veriyor.”

Burada Call Option denilen başka bir şey var. Call Option bahis sistemi aslında. Hisse senetleri satın almadan, dev yatırım fonlarıyla bahisler oynanıyor. İstedikleri şirketin hisse

değerlerini oynanan bahislerle dibe vurdurabiliyorlar. Şirketin düşüşüne bahis oynayarak, cüzi fiyatlarla kiraladıkları hisseleri satışa çıkarıyorlar ve değerini öldürüyorlar. Dip fiyattan tekrar satın alıp, kiralayan borsaya iade ediyorlar. Böylece bir şirketin hem değerini öldürüp hem de bundan para kazanabiliyorlar. Aynısını Elon Musk'ın Tesla şirketine de yapmayı deneyen yatırım fonları olduğu için, Musk bu konuda tweet atmıştı.

İlk olarak 2019'da Game Stop isimli bir oyun şirketine bunu yapmaya başladıklarında, bu isyancılar ortaya çıkmıştı. Sosyal medya üzerinden örgütlenen milyonlarcası da tersine bahis oynayarak Game Stop'a karşı oynanan bu bahsi bir sene içinde alaşağı etmişlerdi. Şirketin değeri yükseldi ve onun hisselerini kiralayıp satan kurumsal yatırımcılar, kiraladıkları hisselerin iade zamanı geldiğinde daha yüksek fiyattan geri almak zorunda kaldılar ve milyarlarca dolar zarara girdiler. İşte Wall Street Bets hareketi, Wall Street'in kurumsallarını böyle alaşağı etmişti.

Anonymous

181 4 8 Tweet

Bu Tweet dızısını goster

Takip et

Anonymous @YourAnonNews - 28 Oca

Buy low and HOLD.

FUCK WALL STREET.

\$GME \$AMC \$NOK \$BB

104

1 5 8

9 4 8

Bu Tweet dızısını goster

Milyonlarca insanın takip ettiği ünlü hacker grubu Anonymous nasıl bir görsel yayınlayarak Wall Street Bets'e selam göndermiş.

Altında paylaştığı resimde de "Fuck Wall Street" diyor.

Ünlü yatırımcı ve ekonomist Peter Shiff de işin içine giriyor ve ilginç bir yorum getiriyor duruma:

"Games Stop olayında oynanan bahislerde, fiyatın yükseltilmesini olağanüstü bir şeymiş gibi görüyorsanız, asıl siz altın ve gümüşte neler olacağını bekleyin. Olanları gördükten sonra karar verin. Fiziki altın ve gümüş teslimatlarını türev kontratları için zora sokabilirler."

Ünlü ekonomist Max Kayzer de konuya dahil oluyor ve bir tweet atarak aynen şöyle diyor:

"Eğer Wall Streets Bets isimli bu isyan hareketi, gümüşü 50 doların üzerine taşırsa, bu yükseliş durdurulamaz. 100 doların üzerine kesinlikle çıkacak bir süreci tetikler. Sadece onların (FED'in) parasını kullanırsak bizi kontrol edebilirler."

Görüldüğü gibi dünya para piyasalarında ilginç şeyler oluyor. Sisteme karşı bir savaş başlatılmış, bir mücadele hareketi kendi yolunda ilerliyor.

Ancak bu süreç nereye evrilecek?

İşte bunu bize zaman gösterecek.

Ancak bu hareket bir dolu soruyu da beraberinde getirdi.

Acaba dünya ekonomisinin çöküşünden isyancı gruplar mı sorumlu tutulacak? Büyük çöküşün suçlusu olarak başkaları mı gösterilmek isteniyor? Bu yüzden finans elitleri isyancı grupların önünü mü açacaklar? Bilmiyoruz.

Hepsini izleyip göreceğiz.

Dünya sıfırlanıyor!

Büyük RESET başladı

Dünya Ekonomik Forumu karşımıza yeni bir kavram getirdi.

The Great Reset...

Yani Büyük Reset.

Kavramın alt metnini okuduğumuzda aslında “Dünyayı kapatacağız ve yeni bir kurulumla tekrar açacağız” diyorlar. Her şeyi sıfırdan başlatacaklar. Tıpkı çöken bilgisayarlara reset atmak gibi... Bu demektir ki yeni ekonomik sistemler gelecek. Mevcut olan her şey bitecek.

Her şeyi resetlemek çok büyük bir iddia. 2021 yılının Ocak ayında Dünya Ekonomik Forumu’nun Davos’taki yapılması planlanan zirvesinin konu başlığı da tam olarak buydu. Ancak pandemi gerekçesiyle zirve haziran ayına ertelendi ve Singapur’da yapılmasına karar verildi.

Ocak 2014’te, IMF’nin (Uluslararası Para Fonu) o dönemki başkanı Christine Lagarde, National Press Club’ta bir konuşma yaptı. Oldukça ilginç bir konuşmaydı.

Konusu numerolojiydi... Yani sayısal çıkarımlar yaparak kehanetlerde bulunma, geleceğe yönelik projeksiyonlar yapma... Numeroloji üzerinden bugüne işaret eden konular anlattı Lagarde.

Numeroloji, kabalist bir disiplindir. İbrani geleneğinde karşılığı vardır. İslami gelenekteki karşılığı ise “cifir”dir. Cifir ilmi...

Biliyorum, çok garip geliyor değil mi?

IMF Başkanı Christine Lagarde neden numeroloji üzerinden konuşsun?

Christine Lagarde’ın konuşmasına yakından baktığımızda meselenin sandığınız kadar basit olmadığını göreceksiniz:

Christine Lagarde: Öncelikle hepimizin yeni yılını kutlarım. Şu an güneş yılı ile birkaç hafta içinde başlayacak olan ay yılının ortasındayız. Bugün bahsedeceğim küresel ekonomi ve 2014 beklentilerimiz açısından da kutlu bir yıl olacak.

Konuşma 2014 yılında, Ocak ayında yapıldığı için herkesin yeni yılını kutluyor Christine Lagarde, fakat sadece güneş yılını değil, ay yılını da kutluyor. Birkaç hafta içerisinde başlayacak olan ay yılına da dikkat çekiyor. Zaten birazdan vereceği tarihlerin hepsi ay takvimine göre hesaplandığı için, bu detayın altını çiziyor.

Christine Lagarde: Sihirli 7 sayısını düşündürerek numeroji alanındaki yeteneklerinizi test edeceğim. Tamam mı? Çoğunuz 7'nin önemini biliyorsunuz. Tüm dinlerde 7 sayısı önemlidir. Sayıları da sıkıştırmayı bildiğinizden eminim.

Sihirli 7 rakamından söz ediyor Lagarde. “Magic” Türkçeye sihir veya büyü olarak tercüme edilir. “Düşünmeniz için numeroji yeteneğinizi test etmenizi sağlayacağım” diyor ve örnekler vereceğini söylüyor. 7'nin önemine özellikle dikkat çekiyor. Dinlerdeki önemini hatırlatıyor.

“Kompres sayıları bilirsiniz” diyor. Yani sıkıştırılmış sayıları... Örnekleri bunun üzerinden vereceğini belirtiyor aslında. Örneğin şimdi biz 2021 yılındayız. 2021’nin sıkıştırılmış (compressed) değerini alırsak, $2+2+1 = 5$ ’tir.

Bu konuşmayı 2014 yılında yapıyor. Yılın rakamlar açısından sıkıştırılmış değeri $2+1+4 = 7$

Lagarde konuşmasının bu kısmında “2014’ü düşünün” diyor. Zaten yılın kompres değerini de vermiş oldu 7 sayısının önemine dikkat çekerek.

Christine Lagarde: 2014 yılı bir kilometre taşı olacak ve umarım birçok açıdan sihirli bir yıl olacak. 1914’teki I. Dünya Savaşı’nın da 100’üncü yıldönümü...

2014 yılının bir kilometre taşı olacağının altını çizen Lagarde, aynı zamanda sihirli bir yıldan söz ediyor. Neden sihirli bir yıldan söz ettiğini, konuşmasının ilerleyen aşamalarında zaten göreceğiz. Ancak bu noktada I. Dünya Savaşı’na yaptığı gönderme de önemli... Çünkü geçtiğimiz yüzyılda üç büyük paradigma değişimi gerçekleşti.

Birincisinin miladı I. Dünya Savaşı, ikincisinin miladı II. Dünya Savaşı, üçüncüsünün miladı ise Berlin Duvarı’nın yıkılması ile Sovyetlerin çözülme sürecinin başlamasıydı. Bu üç olayın ardından dünyada küresel sistem değişimleri yaşanmıştı.

Birincisinin sonunda (1918) ulus devletler ve merkez bankaları kuruldu. İkincisinin sonunda (1944) dünya Bretton Woods sözleşmesiyle ortak döviz rezerv birimi olarak ABD dolarını kullanmaya başladı, üçüncüsünün sonunda (1989) ise çift kutuplu bir dünyadan ABD hegemonyasında tek kutuplu bir dünyaya geçildi. Bu yüzden I. Dünya Savaşı’na yapılan atıf oldukça önemliydi.

Christine Lagarde: IMF'yi doğuran Bretton Woods Konferansının 70'inci yıldönümü ve Berlin Duvarı'nın yıkılışının da 25'inci yıldönümü...

Lagarde konuşmasında Bretton Woods Konferansı'nın 70'inci yıldönümünü iki kez tekrarlayarak vurguluyor. 70'in de kompres hesabı elbette $7+0=7$...

Lagarde; Bretton Woods Konferansı'nın IMF'yi dünyaya getirdiğini açıklıyor. Bu detayların neden çok önemli olduğunu konuşmanın yakın incelemesini bitirdikten sonra açacağız. Berlin Duvarı'nın yıkılışının 25'inci yıldönümünü de atlamıyor Lagarde. Elbette 25 sayısının kompres değeri $2+5=7$...

Böylece bir kez daha aynı değeri vermiş oluyor.

Christine Lagarde: Büyük Buhran'dan beri en büyük ekonomik afet olan FMJ'nin de 7'nci yıldönümü... Kriz geçmiş gibi görünüyor... Yani şimdilik!

Burada Financial Market Jitters kavramından söz ediyor Lagarde...

Peki ne demek Financial Markets Jitters?

Finansal piyasalara olan güvenin birdenbire sarsılmasıyla yatırımcıların geri çekilmesi...

Lagarde, 1929 Buhranı'ndan beri dünyanın gördüğü en büyük ekonomik afet olarak Financial Market Jitters'i gösteriyor ve bunun da 7'nci yıldönümünün yaşandığını söylüyor.

Yani 2008'e işaret ediyor.

Ne olmuştu 2008'de?

Küresel bir kriz yaşanmıştı. Lagarde krizin etkisinin “şimdilik” azalmış olsa da aslında halen devam ettiğinin altını çiziyor.

Christine Lagarde: Ama biz iyimseriz. Derin dondurucu soğuklar geride kaldı. Gelecek biraz daha parlak görünüyor. Ümidim bu ıstırap dolu 7 yıldan sonraki 7 yıl güçleneceğiz.

Dikkat ettiyseniz yine 7'ler üzerinden göndermeler yapmaya devam ediyor. Yusuf Peygamber'in meşhur bir hikâyesi vardır. Tevrat'ta da anlatılır, Kuran-ı Kerim'de de... Çok da güzel bir kıssadır.

Yusuf Peygamber, Firavun'un rüyasını yorumlar. Rüyanın tabirini verirken 7 yıllık bir kıtlıktan sonra 7 yıl sürecek bir bolluk döneminin yaşanacağını söyler. Yusuf Peygamber'in bu yorumunun üzerine, gıda tedbirleri alınır. Kıtlık yılları böylece atlatılır.

Lagarde, ıstırap dolu 7 yıldan sonra başlayacak olan güçlü 7 yılı anlatırken, bu mite gönderme yapıyor. Ancak dikkat edin geçmişe yönelik bir 7 yıldan bahsediyor. 2014'e dek süren yedi yıllık kıtlık dönemi... 2014'ün Ocak ayında yapılan bu konuşmanın üzerine yedi yıl daha koyduğunuz zaman 2021'in Ocak ayında Dünya Ekonomik Forumu'nun Davos'ta gerçekleşmesi planlanan "Büyük Reset" zirvesine işaret ediyor.

Christine Lagarde: G7 veya G20 bu işe ne der bilmiyorum ama IMF'nin bu konuda kesinlikle yapacağı şeyler vardır.

G harfi de İngilizce alfabenin 7'nci harfi...

IMF'nin kesinlikle yapacağı şeylerden kastı nedir peki?

IMF hangi konuda ne yapacak? Yani yedi yıl sonra, daha güçlü olacakları süre içerisinde neler yapacak?

Defalarca 7 sayısına dikkat çekmekle birlikte 2014'ün bir denge noktası olarak kabul edildiğini de görüyoruz, 7 yıl kıtlık,

7 yıl bolluk mitine gönderme yapılmasıyla... 2014'ün üzerine 7 yıl eklediğimizde karşımıza Büyük Reset'in tarihi çıkıyor.

2008 krizinin aslında bitmediğine işaret ediyor Lagarde ve bunun devamında, yaşananların ardılı olarak gelecek birtakım olaylardan bahsediyor.

Konuşmasının başında milat olarak verdiği tarihlerden bir tanesi de I. Dünya Savaşı... Dünya tarihinde çok önemli bir kırılma noktası ve paradigma değişimidir I. Dünya Savaşı...

İmparatorlukların yıkılıp ulus devletlerin ortaya çıkmasından tutun, ulus devletlerin dönüşümüne kadar uzanan bir süreci başlatır. Artık hanedanların sürdürdüğü krallıklar yerine seçimle gelen hükümetler ve devlet başkanları toplumların efendisi olmuştur. Demokrasi denilen kavram dünyada yayılmış ve böylece kölelere efendilerini seçme hakkı verilmiştir. Ulusların yeni efendileri seçimle değiştirilebildiği için, sermaye elitleri tarafından siyasi rakiplerinin finanse edilmesiyle yönetimler kolayca değiştirilebilir hale gelmiştir. Yani sermayedarların gücü siyasilerinkinin üzerine çıkmıştır.

Verdiği ikinci örnek de önemli... Bretton Woods Konferansı'nın 70'inci yıldönümü...

Bretton Woods, II. Dünya Savaşı'nın sonunda 1944 yılında, savaşın 44 müttefik ülkesinin masaya oturup, bir anlaşmanın altına imzalarını atmalarıdır. Bretton Woods Anlaşması... Bu anlaşmaya göre dünyanın ortak döviz rezerv birimi belirlenmiştir. Küresel sermaye elitinin Amerika'yı merkez alarak, FED üzerinden, dolar hegemonyasını başlattığı çok önemli bir tarihtir. Bu konferansta alınan bir kararla Uluslararası Para Fonu (IMF) da doğmuştur.

Küresel sermayeyi temsil eden bu ulus-üstü kurum ulus devletleri borçlandırmak suretiyle, onların mali politikalarını belirleyebilecek bir güce sahip olmuştur. Dünya Ekonomik

Forumu, Birleşmiş Milletler, Dünya Sağlık Örgütü gibi daha birçok ulus-üstü kurum ki ben bunları lobi kuruluşları olarak tabir ediyorum, küresel sermaye eliti tarafından yönetilip, ulus devletlere politikalar dayatabilmektedir.

Başka önemli bir olaya daha işaret etmişti Lagarde konuşmasında. Dünyada yeni bir sistemin başladığı tarihten söz etmişti: II. Dünya Savaşı'nın sonu...

1944'teki Bretton Woods konferansından sonra küresel para sistemine "Bretton Woods Para Sistemi" dendi.

Arkasından verdiği örnek de önemli... Berlin Duvarı'nın yıkılışının 25'inci yıldönümü... Berlin Duvarı'nın yıkılması küresel ekonomik sistem açısından neden önemli?

1989 yılında Berlin Duvarı yıkıldığında artık dünya şunu anlamış oldu.

Sovyetler Birliği'nin sonu geliyordu.

Doğu Almanya, Sovyetler blokundan ayrıldı ve çözülme süreci başladı. 1991 yılına gelindiğinde Soğuk Savaş dönemi de bitti.

Artık yeni bir paradigma vardı. İki kutuplu dünya, Sovyetler Birliği'nin yıkılmasıyla tek kutuplu bir hal aldı.

Lagarde'ın yaptığı göndermelere dikkat edin. Hepsi çok önemli. Öylesine rasgele verilmiş örnekler değildi hiçbirisi. Hepsi önceden düşünülmüş, özenle seçilmiş...

Konuşmanın işaret ettiği şey ise 2014'ün 7 yıl sonrasında başlayacak olan "Büyük Reset" şimdi karşımızda duruyor.

Yeni bir paradigmaya geçiş...

1971 yılından beri karşılıksız para üretiliyor tüm dünyada.

Daha önce de altını çizdiğim gibi karşılıksız para basma süreci eninde sonunda hiperenflasyona dönüyor ve sistemi çökertiyor.

Sistemin artık sonuna geldik. İkinci dalgayı çok yakında yaşayacağımızı ve hiperenflasyonist sürece doğru koşar adımla ilerlediğimizi öngörmek zor değil...

Numerolojik hesaplar yaparak bahsetmiyorum bunlardan. İzlediğimiz olaylar, elimizdeki rakamlar, karşımızdaki grafikler ve istatistikler bu sonuca işaret ediyor.

Para sistemi çöküyor ve bu sistem çöktüğünde yerine ne koyulacağı, nasıl bir sistem getirileceği çok önemli. İşte Davos'tan Singapur'a taşınan zirvede bu konu tartışılacak.

Christine Legarde'ın "IMF'nin bu konuda yapacağı şeyler var" sözlerinden de anlıyoruz ki yeni sistemin altyapısını hazırladılar.

SDR adı verilen bir para sistemini ve para birimini önerecekler dünyaya.

Nedir SDR?

Yine Amerikan doları gibi karşılıksız üretilebilecek bir para. Kripto altyapısı çoktan hazırlandı. Yani kripto paralarla sistemin testleri yapıldı. SDR şu an bir derin dondurucunun içinde bekletiliyor adeta. Çıkardıklarında insanların önüne koyulacak ve dolaşıma açılacak. Böylece bir devir kapanacak, yeni bir devir başlayacak.

Sekiz Büyük Kehanet

Dünya Ekonomik Forumu'nun yeryüzündeki her insanı yakından ilgilendiren 8 büyük kehaneti vardır. Üstelik çok da uzak tarihlerde karşımıza çıkacak kehanetler de değil... Zaten içinde olduğumuz bir süreçten söz ediyor söz konusu kehanetler.

Şunu bilmekte fayda var.

Kehanetler, akla geldiği gibi söylenmiş sözler, ifadeler değildir. Antik çağlarda dönemin entelektüelleri olarak bilinen

“kohenler” vardı. Zamanı, olayları, dünyayı okurlardı ve yaptıkları okumalardan sonuçlar çıkararak gelecekte neler olabileceğine dair öngörülerde bulunurlar, bilgi verirlerdi insanlara. Yani günümüzün fütüristleri gibiydiler bir noktada. Dolayısıyla dönemin entelektüellerinin aktardığı öngörü ifadeleri bazen yanlış anlaşılabilir, altı boş ifadelermiş gibi görülebiliyor.

Dünya Ekonomik Forumu’nun “gelecek konseyleri” adında olaylara multidisipliner yaklaşan grupları var. Bu konseyler, az önce sözünü ettiğim bilgileri temel alarak bize geleceğe dair birtakım şeyler söylüyorlar.

2020 yılının Mayıs ayında, Dünya Ekonomik Forumu’nun kurucusu Profesör Klaus Schwab, Davos’ta kürsüye çıktı ve “Büyük Reset” diye bir şeyden bahsetti bütün dünyaya.

“The Great Reset.”

Her şeyi sıfırlayarak dünyayı değiştireceklerinin bilgisini aktardı.

Arkasından da Prens Charles’ı davet etti kürsüye...

Prens Charles da bir konuşma yaptı bunun üzerine.

Demek ki dünyanın geleceği açısından bu kadar önemli bir konunun takvimini açıklaması şerefini sıradan birilerine değil de kutsal kâsenin çocukları olarak kabul edilen nesilden bir prence bahşetmeyi uygun gördüler.

Prens Charles, dünyanın neden sıfırlanmaya, sistemin neden resetlenmeye ihtiyacı olduğunu anlattı. Bütün bunlar pandemi krizi gerekçe gösterilerek yapıldı.

2020 Ekim ayında Kanada Başbakanı Justin Trudeau ekrana çıkıp çok ilginç sözler sarf etti ki herkes “Bu adam neden bahsediyor böyle?” diye sorular sormaya başladı. Bunun üzerine ayrıca bir açıklama yapmak zorunda bile kaldı.

Justin Trudeau’nun neler söylediğini hatırlamak ister misiniz?

Pandemi bize bir reset (sıfırdan başlama) fırsatı sundu. Pandemi öncesinde fakirlik, eşitsizlik ve iklim değişikliği gibi küresel sorunlara çözüm olarak yeni bir ekonomik sistem kurma çabalarımızı yeniden canlandırma fırsatıdır bu. “Yeniden daha iyi şekilde inşa etmek” (“Built back better”)³ demek, en güçsüzlere destek vermek demektir. Bunun için 2030 Ajandası, sürdürülebilir gelişimler ve SDG için gayret edeceğiz.

Pandeminin her şeye sıfırdan başlamak (reset) için büyük bir fırsat olduğundan söz ediyor. “Bu salgın bizim için Allah’ın bir lütfu” diyor adeta.

En önemlisi de 2030 Ajandası...

Burası çok kritik bir nokta. Birazdan konuyu açacağız ve karşımızda bir ajanda göreceğiz, içindeki maddeleri de peş peşe sıralayacağız.

Yazının başında sözünü ettiğim 8 kehanet, bu ajandanın içinde yer alıyor.

Dilerseniz kehanet yerine “8 büyük hedef” de diyebiliriz.

Justin Trudeau, bu yolda sürdürülebilir gelişmelerden ve SDG’den de söz ediyor.

Nedir SDG?

Sustainable Development Goals... Yani sürdürülebilir gelişim hedefleri adıyla Birleşmiş Milletler’in karşımıza koyduğu bir program...

Gates Vakfı ile bizim Tarım Bakanlığı’nın altına imza attığı protokolle Türkiye’nin de dahil olduğu bir program. Ancak nedense söz konusu protokolün içeriği yayımlanmıyor.

Gates Vakfı’yla Türkiye’nin 15 Ocak 2020 tarihinde bir protokole imza atması, Türkiye’de hiçbir televizyon kanalında, konvansiyonel medyada haber olmazken, benim de dahil olduğum

3. Bu ifade Büyük Reset’in en bilinen sloganıdır.

sadece birkaç bağımsız araştırmacı tarafından gündeme taşındı sadece. Çok ilginç değil mi?

Prens Charles 17 Kasım 2020 tarihinde kraliyet ailesinin Youtube kanalında bir video yayınladı⁴ ve yaptığı açıklamada çok ilginç şeyler söyledi:

Bu sanal toplantı (It's Time Festival) insanlık tarihinin bundan daha önemli bir döneminde olamazdı. Pandemi insanların hayatına ve milli ekonomilere hayal edemeyeceğimiz zararlar verdi ama aynı zamanda “Yeşil Düzeltme” bize yaşamlarımızı ve işlerimizi yeniden düşünüp, resetlememiz için görülmemiş bir fırsat sundu.

Prens Charles'ın "sanal toplantı" dediği şey "It's Time Festival" adında bir sivil inisiyatif aslında.

İnternet üzerinden küresel sivil toplumcuların önde gelenlerinin bir araya gelerek "Büyük Reset" ekseninde hareket ettikleri, kendilerinin başlattıkları bir kampanya.

Pandeminin bütün dünya açısından ne büyük bir yıkıma sebep olduğunu anlatan Prens Charles, hemen sonrasında fırsatlardan söz ediyor.

4. <https://www.youtube.com/watch?v=msfepf2g12I&t=6s>

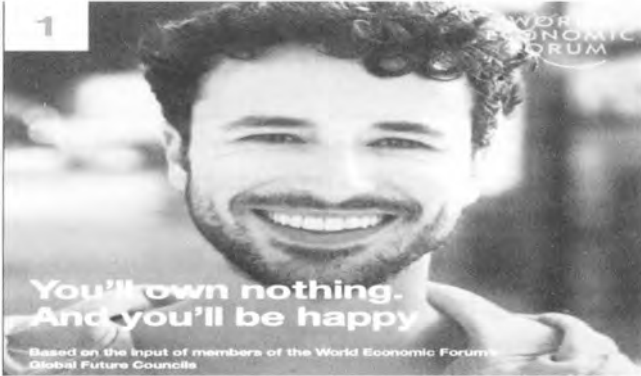
Tıpkı Kanada Başbakanı Justin Trudeau gibi ya da IMF Başkanı Kristalina Georgieva gibi... O da dünyayı resetlemeyi “Allah’ın bir lütfu” olarak görüyor ne de olsa.

O halde nedir sözü edilen “fırsatlar ve 2030 Ajandası” biraz da bunun üzerinde duralım.

Dünya Ekonomik Forumu’nun arşivlerine baktığımızda karşımıza enteresan veriler çıkıyor.

11 Kasım 2016’da Danimarka Parlamentosu üyesi Ida Auker, henüz ortada pandemi yokken, Dünya Ekonomik Forumu için “2030 yılına kadar şehirimde hayat işte böyle değişti (Here’s how life could change in my city by the year 2030)” başlıklı, mülkiyetsizliği savunan bir makale kaleme aldı ve bu makale forum tarafından yayımlandı. Ardından Dünya Ekonomik Forumu, söz konusu makalenin özetini bir kısa propaganda videosuna dönüştürerek yayınlamaya başladı.

Birinci kehanet

“Hiçbir şeye sahip olmayacaksınız ve mutlu olacaksınız.

*Ne isterseniz kiralayacaksınız ve istekleriniz
size dronlarla teslim edilecek.”*

Hiçbir şeye sahip olmayacaksak, her şeyi kiralayacaksak, yani yeni dünya düzeninde özel mülkiyete diye bir şey kalmayacaksa biz ihtiyaçlarımızı kimden kiralayacağız?

Bu sorunun cevabı her şeyi netleştiriyor aslında.

Küresel şirketler, ihtiyaçlarımızı bize kiralayacaklar, biz artık hiçbir şeyin sahibi olmayacağız. Her şeyin sahibi onlar olacaklar... İstedığımız her şey bize dronlarla ulaştırılacakmış.

Sunumdaki güzelliğe dikkat ettiniz ama değil mi?

“Biz ne istersek” hepsi ayağımıza gelecek.

Kulağa hoş gelen vaatler sunuyorlar önce ve arkasından başka bir kehanet...

İkinci kehanet

*“ABD dünyanın bir numaralı süper gücü olmayacak.
Başka ülkeler de egemen olacaklar.”*

O esnada başka ülkelerin bayrakları da görünüyor. Aralarında Türkiye de var.

Küresel politikalara Türkiye'yi de katabileceklerini düşündükleri için bu projeksiyona dahil etmişler belki de. Veya IMF ile masaya oturtup, borç kıskacına alacaklarını düşündükleri için... Veya Türkiye'nin, Gates Vakfı aracılığıyla SDG programına dahil olmasından dolayı... Veya Dünya Sağlık Örgütü'ne kapılarını ardına kadar açmış bir Türkiye'yi öngördükleri için Türkiye'ye bu ajandada yer veriyorlar – ki Dünya Sağlık Örgütü, Trump döneminde Amerika'dan kovulurken, biz bu küreselci örgüte kapılarımızı açıp, Türkiye'de ofis kurmalarına izin vermiştik maalesef. Böyle olumsuz, üzücü şeyler de oldu. Belli ki kendilerine diz çöken bir Türkiye öngörmüşler ve işin bir parçası olarak Türkiye'yi kullanabileceklerini düşünmüşler.

Üçüncü kehanet

“Organ veya donör beklerken ölmeyeceksiniz. Organları nakletmeyeceğiz; onları print ederek yenilerini yapacağız.”

2030 yılına geldiğimizde, bütün bunların gerçekleşmiş olacağını söylüyorlar. Organ veya donör beklerken ölmeyecekmişiz

artık. Organları nakletmek yerine print edip yenilerini yapacakmışız.

Güzel şeylerden de bahsediyorlar, değil mi?

İnsandan insana organ nakli olmayacak, lazım gelen organ sıfırdan yapılacak. Bunu üçboyutlu printerlarla, organik dokular kullanarak gerçekleştireceklermiş.

Dördüncü kehanet

“Çok daha az et yiyeceksiniz!”

Daha az et yiyeceğimizi de söylüyorlar. Üstelik bu bizim tercihimiz olacakmış zaten. Doğaya zarar vermeyen, iklimle barışık üretim sistemlerinden bile bahsediliyor söz konusu Büyük Reset kapsamında.

Hayvan üretimi, sözde “Çok ciddi miktarda sera gazı ürettiği için iklime de zararlı, insan sağlığına da” deniyor... Bu yüzden et yemek yokmuş. Et yerine alternatif protein kaynaklarımız olacakmış.

Beşinci kehanet

“İklim değişikliği yüzünden bir milyar insan göç edecek!”

Evet, doğru okudunuz; bir milyar insanın göçü söz konusu... Mültecileri iyilikle karşılamak ve onları entegre etmek için gayret göstermek gerekecekmiş.

Ancak burada lütfen duralım artık.

Sizce neden bahsediyorlar?

Bir milyar insanın göç edecek olması ne demek?

Hayalinizde canlandırabiliyor musunuz bir milyar insanın göçünün ne büyük bir hareket olduğunu?

Canlandırmazsınız.

Dünya nüfusu 7,9 milyar... Ne olacak da küresel iklim değişikliğine bağlı ya da iklim kaynaklı felaketlere dayalı bir göç dalgası yaşanacak?

2030 Ajandası’nda bunlar gelecekte yaşanacak olaylar olarak karşımıza koyuluyor.

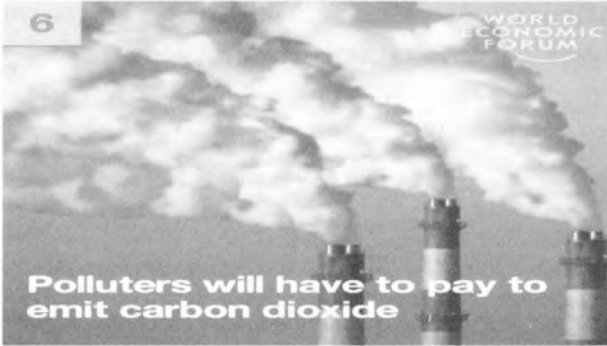
Youtube videolarımda altını defalarca çizdiğim bir konu vardır, izleyenler hatırlayacaktır.

“Pandemiden sonra öyle bir şey çıkaracaklar ki karşımıza, pandemi ne kadar basit bir meseleymiş diye düşüneceğiz” dedim defalarca. Yeni senaryonun iklim felaketleri üzerinden yürütüleceğinden söz ettim.

2030 Ajandası'nda, çok da farklı bir gelecek planlanmıyor görüldüğü gibi...

Devasa boyutlarda bir göç dalgasından bahsediliyor. “İnsanlar geldiklerinde onları entegre edin, onlarla kaynaşın” diyorlar. Demografileri değiştirmekten bahsediyorlar...

Altıncı kehanet

“Çevreyi kirletenler karbon monoksit vergisi ödeyecek.”

Aynı propaganda videosunun devamında fabrikaları kastederek, çevreyi kirletenlerin karbon monoksit vergisi ödeyeceği de söyleniyor. “Karbonun, küresel bir bedeli olacak, bu yüzden fosil yakıtlar tarihe karışacak. Yüksek vergilerle, yüksek cezalar ödenecek, böylece kimse artık fosil yakıt kullanmayacak” diye devam ediyor.

Green New Deal'ın öngördüğü gelecek de bu. 1929'da başlayan Büyük Buhran'ı bitirmek için dönemin ABD başkanı Franklin Roosevelt “New Deal” yani “Yeni Mutabakat” adıyla bir hükümet harcama programı başlatmıştı. Bu program ekonomiyi tekrar canlandırmak için altyapı projelerini destekliyordu. Bugün ise yine bu programa atıfla “Green New Deal” yani “Yeşil Yeni Mutabakat” adında, hükümet destekli çevreci bir altyapı programı başlatılması teklifi ABD’de 2019 yılında Kongre’ye

teklif olarak getirildi. Küreselci politikalarıyla bilinen Demokrat Parti'nin bu teklifi Cumhuriyetçilerin itirazıyla o zaman rafa kaldırılmıştı. Çünkü bu projenin gerçekleştirilebilmesi için yüz trilyon dolarlık devasa bir bütçe öngörülüyordu...

Dünyada bu miktarda para yok. Amerikan Merkez Bankası'nın baz parası, yani bastığı toplam para 6 trilyon dolar.

Burada neden söz ediliyor?

Böyle bir proje nasıl gerçekleşebilir?

Cumhuriyetçiler de bu yüzden, Demokratlar konuyu gündeme getirdiklerinde karşı çıkıp reddetmişlerdi.

Bütün bunlar üzerinden yeni bir dünya şekillendirilmek isteniyor, yeni bir sistem kurgulanıyor. Yeni sisteme harcanacak para devasa miktarlarda ve merkez bankaları bu yüzden daha fazla para basmaya devam edecek. Çöken ekonomileri 2030 yılına kadar bu tür programlarla ayakta tutmak istiyorlar. Bu durum ise dünyada hiperenflasyona giden süreci tetikleyecek. Yani ABD doları dahil tüm dünya para birimleri değerlerini yitirip çöp kâğıtlar haline gelecek.

Yedinci kehanet

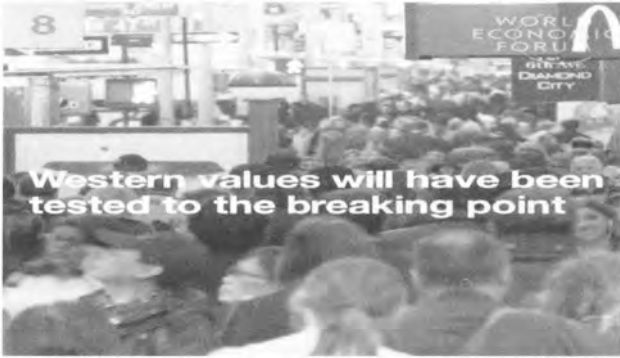

"Bilimadamları 2030'a kadar insanı uzayda hayatta ve sağlıklı tutmanın yolunu bulmuş olacaklar."

Mars yolculuğu...

Mars programı sayesinde, insanoğlunun uzay macerasının bir üst perdeye taşınacağından, uzayda başka hayatların olup olmadığını sorgulamaya başlayacağımızdan bahsediliyor. Böylece “Aslında ne kadar heyecan verici bir geleceğe doğru gidiyoruz” telkininde bulunarak küreselci politikaların propagandası yapılıyor.

Sekizinci kehanet

“Batılı değerler kırılma noktasına gelene kadar test edilmiş olacak.

Demokrasinin temelini oluşturan kuvvetler ayrılığı ilkesinden uzaklaşılmalıdır.”

8. kehanette demokrasi ve kuvvetler ayrılığı gibi Batılı değerlerin kırılma noktasına gelene kadar yıpratılacağından bahsediyor. Küresel anlamda yükselen popülizmin, kuvvetler ayrılığını artık bir kenara fırlatıp atılacak noktaya getirdiğini, otokrat rejimlerin yükseldiğini zaten izliyoruz. Bu durum ekonomilerin çöküşünün doğurduğu doğal bir sonuçtur.

Dünyada yaşanacak olan popülizm dalgasının ne kadar yıkıcı etkilerinin olacağından, insan haklarının ulusal hükümetler tarafından nasıl çiğnenme potansiyeli taşıdığından da söz ediyorlar.

Hükümetler, toplumlara ekonomik açıdan umut vaat edemeyecek hale gelince popülizme kayarlar. Toplamların duygularına hoş gelecek dinci, milliyetçi, hamasi söylemler geliştirirler. Kutuplaşmanın ve öfkenin yükseldiği bu tür popülist ortamlarda etik değerleri korumak zorlaşır.

Zaten pandemi koşulları da buna uygun zemini hazırlıyor. Daha ilk ortaya çıktığı zaman bile baskıların artacağı konusunu tartışmaya başlamıştık.

Özgürlüklerin kısıtlanması da, ekonominin kapatılması da Büyük Reset'in bir parçası. Sokağa çıkma yasakları, maske yasakları, cezalar... Bütün bunların olacağı en başından belliydi.

İşte öyle bir dünyada, popülizm dalgası içerisinde kuvvetler ayrılığı artık demokratik olarak kabul edilen ülkelerde bile zayıflıyor.

Bunları demokrasiyi savunmak için söylemiyorum. Benim demokrasiyle ilgili tarifim, kölelere efendilerini seçme hakkının verilmesidir. Köle olduktan sonra efendilerinizin kim olduğunun önemi yoktur. Yani aslında demokrasi bir ideal değildir. Özgürlüğün tesisi için ideal sayılabilecek en önemli kavramlardan bir tanesi, kuvvetler ayrılığıdır.

Küreselciler gündemlerine almışlar diye doğru olana yanlış diyecek değilim elbette. Kuvvetler ayrılığı çok önemli bir meseledir. Çünkü hükümetlerin yetkilerini sınırlandırmanın en etkili yoludur. Burada bahsedilen kuvvetler yasama (meclis), yürütme (bakanlar kurulu) ve yargıdır (adalet kurumları). Bunların hepsi birbirinden bağımsız olmalıdır. Eğer bu üç kuvvet tek

elde toplanırsa, yani bir kişinin kontrolüne girerse, ortaya çıkan rejime diktatörlük denir.

İşte karşımıza koydukları resim bu.

2030 Ajandası...

Gördüğünüz gibi hiçbiri öyle alelade projeksiyonlar değil. Bunlar 2030 Ajandası'nın yapılacaklar listesi...

Dünya hükümetleri zaten borçlandırılmış durumda. Tarihte görülmemiş borçlardan bahsediyoruz. Trilyonlarca dolardan...

Hükümetlerde para olmayınca ve ekonomilerle birlikte kendi koltukları da sallanmaya başlayınca politikacılar da küresel güçlerin çağırdığı yerlere tıpış tıpış gidecekler.

Büyük RESET Nasıl Yapılacak?

2021'de Neler Olacak?

Pandemi gerekçe gösterilerek gerçekleştirilen sokağa çıkma yasakları, ekonomilerin kapatılması beraberinde halk tepkilerine, öfkeye ve kitlesel hareketlere yol açacak gibi görünüyor. Bu olasılığın ilk örneğini 2020 yazında Almanya'nın başkenti Berlin'de gördük. Kısıtlamalara karşı gösterilen tepkiler bir süre sonra şiddetli protestolara dönüştü, hatta halkın polisle çatışmasına kadar vardı.

Bu tip olayların başka ülkelerde de artarak devam edeceğini tahmin etmek hiç de zor değil. *The Economist* dergisi de "2021'de Dünya" isimli kapağında tam da bu konuya yer veriyor.

Bana göre gecikmiş bir tahmin, gecikmiş bir kapak bu...

Bütün bunların olacağını önceden bilmiyorlar mıydı?

Biliyorlardı.

The Economist dergisinin kapağına yakından bakalım, kullanılan sembollerle hangi konulara işaret edilmiş görelim...

Ortadan ikiye bölünmüş Amerikan bayrağı... Kutuplaşmış ve ikiye bölünmüş Amerikan halkını temsil ettiğini görmek zor olmasa gerek.

Kumar makinesi... Bana göre dergideki en önemli sembol, kumar makinesi...

Kumar makinesinin para atma bölümüne dikkat edin. “Je-
ton atın” yazması gereken yerde, başka bir şey yazıyor:

“Insert stimulus fund.”

Yani “Teşvik paketleri, teşvik fonları atın” yazıyor.

Amerika Birleşik Devletleri’nde tartışma konusu olan, hatta Cumhuriyetçilerle Demokratlar arasında siyasi bir krize dönüşen teşvik fonları...

Üstelik sadece Amerika’da değil, dünyanın birçok ülkesinde teşvik fonları meselesi konuşuldu hatta kısmi olarak gerçekleştirildi bile.

2020 yılının Mart ayında çöken finans sistemini ayakta tutmak üzere sürekli teşvik paketleri konusu gündeme geldi. Ancak bu teşvik paketlerinin pandemiyle ilgili olduğu söylendi hep bize.

Daha önceki ekonomik krizlere, özellikle de finans krizlerine baktığımız zaman bu cendereden çıkış yolunun, teşvik paketlerinin açıklanması olduğunu görürüz elbette. Ancak burada farklı bir şey var. Önceki teşvik paketleri, diğer bir deyişle “kurtarma paketleri” büyük finans şirketleri için üretilmişti. Ama bu kez halka, küçük ve orta ölçekli işletmelere direkt verilecek fonlar söz konusu...

Peki bu ne demek?

“Finans sisteminin yıkımını hızlandıracak faktör” demek.

2021 yılının Haziran ayından sonra artık Covid hakkında konuşmayı bırakacağız. Başka şeyler konuşuyor olacağız. Bu süreç haziran ayından sonra etkisini azaltarak ortadan kalkıyor ve başka bir süreç başlıyor. Pandemi yerine daha büyük bir sözde tehdit gündeme getiriliyor. O da “küresel ısınma” olacak. İnsanoğlu olarak, fosil yakıtlı üretim modellerimiz yüzünden gezegenin yaşanmaz hale geldiği iddiasıyla, çevreci enerjilerin kullanıldığı, tüm sektörlerin tekelleştirilerek ulus-üstü şirketlere devredildiği ve nakit paranın yerini dijitale bıraktığı yeni bir küresel sisteme geçilmek isteniyor. Buradaki yeni korku unsuru iklim krizi olacak. Ve tabii ki buna bağlı olarak gıda ve su krizleri...

Amerikan doları... 2021 yılında dolarla ilgili çok ilginç gelişmeler olacak. 1970’lerin ortalarından beri ABD’de tek haneli olan enflasyon oranı hızlı bir şekilde yükselmeye başlayacak.

Çünkü teşvik paketleriyle halka dağıtılan karşılıksız dolarlar mal ve hizmetlerin fiyatının yükselmesine sebep olacak.

Yeşil rüzgâr türbini... Yeşil, sürdürülebilir enerji anlamına geliyor. Yeşil Yeni Mutabakat programının hayata geçirilmesi için adımların atılacağını ima ediyor.

Çin bayrağı... ABD dolarının dünyanın ortak döviz rezerv parası olma özelliğini kaybetmeye başlaması ve Çin'in dünya ticaretindeki etkisini artırması ABD'nin küresel gücünü zayıflatacak ve Çin daha ön plana çıkacak.

Borsa grafiği... Bütün bu süreçler borsalardaki çöküşlerle tetiklenecek. Çünkü bu çöküşe tepki olarak ABD'de yeniden ve daha büyük miktarlarda karşılıksız paralar basılacak. Bu durum, küresel para sisteminin hiperenflasyonla çöküşe başlama sürecini hızlandıracak.

Yanan ağaç... İklim değişikliğine bağlı orman yangınları anlamına gelen bir sembol. Orman yangınlarının ve doğa felaketlerinin artacağı veya artırılacağına dair bir gündemin var olduğunu düşünebiliriz.

Zoom uygulaması sembolü... Çalışma hayatının işe gitmeden gerçekleştirileceğine dikkat çekilirken, bu sürecin zaten başladığını hepimiz kendi hayatlarımızda gözlemleyebiliyoruz.

Derginin içinde ayrıca 10 farklı makale yer alıyor.

Makalelerin başlıklarına ve içeriklerine baktığımız zaman bir tanesinde aşı üzerine yapılan savaşlardan söz edildiğini görüyoruz. Aşının dağıtımından tutun da, aşya karşı çıkan insanlara kadar aşı meselesinin getireceği zorluklar çıkıyor karşımıza.

Bir diğer konu da karışık ekonomik iyileşme... Yani kısmen iyileşirken, başka taraflarda yaşanan bozulmalar.

Makalelerin birinde de Amerika Birleşik Devletleri ve Çin arasındaki gerilime değiniyor.

Bir makale öne çıkacak olan şirketlerden söz ediyor ve bunların arasında yer alan Huawei ve TikTok şirketlerinin jeopolitik birer tehdit haline gelebileceğinden bahsediyor.

Başka bir makalede de, teknolojiye uyumdan bahsediliyor. Video konferansların ve online ticaretin hayatlarımıza ne kadar da hızlı ve etkili bir şekilde girdiğini anlatan makalede teknolojilerin nereye varacağı ayrıca tartışılıyor.

Bir başka makalenin konusu ise seyahatsiz dünya... Fiziki olarak insanların uçaklara, araçlara, gemilere binip toplantılara ve seyahatlere gidişlerinin büyük oranda nasıl azaldığı üzerinde duruluyor. Üzerinde dolaşılmayan, seyahat edilmeyen bir dünya var artık.

Bir başka makalede ise ki bana göre üzerinde en çok durmamız gereken konu bu, iklim değişikliklerinin fırsata dönüşmesi...

Tıpkı pandemiye “Allah’ın bir lütfu” olarak görenler gibi, iklim değişikliğine de fırsatlar açısından bakıldığı aşikâr. Küresel ısınma bahane edilerek ve insanlar bununla korkutularak küresel iklim politikaları dayatılacak ve yeni sürdürülebilir ekonomi modeline geçilecek. Bu sistemde regülasyonlar ulus-üstü küreselci kuruluşlar tarafından yapılacak. Çünkü küresel bir dünya hükümeti kurulmak isteniyor.

Diğer makalede ise risklere karşı bir uyanış çağrısı yapılıyor. Pandemide antibiyotik direnciyle yapılan tedavilerde doğacak etkiler ele alınıyor. Elbette başka tehditler de söz konusu... Nükleer tehdit ve terör...

İşte *The Economist*’in ortaya koyduğu tablo bu!

2020 yılının Mayıs ayında *The Economist*’te bir karikatür yayımlanmıştı.

Ringe çıkmış iki boksör...

Birinin başı dünya şeklinde, diğerinki ise virüs...

Dünya, virüse karşı galip geliyor. Yumruk atarak onu sersemletiyor ve maçı kazanacağı her halinden belli...

Karikatürün ismi "The Preliminary Round"... Yani eleme maçı, eleme raundu. Bu maç bittikten sonra daha büyük, daha zorlu ve belki de kazanması imkânsız gibi görünen başka bir maç daha var. Orada da çok güçlü gibi görünen bir rakip var. Şortun üzerinde "Climate Change..." yani "İklim Değişikliği" yazıyor.

İklim değişikliği, yıllardır önümüze getirilen bir mesele... Zihinlerimize şiddetle empoze ediliyor. İyi ama bizim önümüze koyulduğu kadar büyük bir iklim sorunu var mı dünyanın? Yoksa iklim değişikliği meselesi fazla mı abartılıyor? Bu meselelerin, pandemiden daha ciddi bir sorun olarak dünyanın önüne konacağı da kesin gibi...

İngiliz *Time* dergisinin 2 Kasım 2020 tarihinde konuyla ilgili bir kapağı vardı.

"The Great Reset" başlığıyla yayımlanmıştı o kapak.

Bu sayıda bir makale yer alıyordu. Sözde 2023 yılında yazılmış. Kurgu bir yazı...

2023 yılında yaşayan biri 2020'den itibaren neler olacağını, tarihler vererek bir bir anlatıyor. Bu makalede ilginç bir projeksiyon koyuyorlar önümüze.

Yıl 2023. Küresel Ekonomiye İşte Böyle Düzelttik:

2023 yılındayız. Covid-19 pandemisinin sonuna geldik ve küresel ekonomi düzelmek üzere. Buraya nasıl geldik? Ekonomimiz ve toplumumuz, çağımızın bu en büyük krizinin üstesinden gelmeyi nasıl başardı?

2020'nin yazından başlayalım. Hastalığın yayılması ekonomiyi ve toplumları tehdit ediyordu. Dünya hızla kırılgan hale geliyordu. Geliri düşen işçiler, sallantıya giren finans sistemi, büyük şirketlerin yatırımlarını hisse senetlerine kaydırması gibi. Ama 2008 finansal krizinin hatırası hâlâ tazeydi. Ve soru şuydu: Hükümet yardımları borsada şirket kârlarını artırmak ve sistemi çökertmek yerine toplumun yararına nasıl kullanılacaktı?

Kapitalizmin altın çağında, yani 1945'ten sonra Batılı milletlerin gerçek ekonomi yerine finans piyasalarını büyütmeye başlamasından sonraki dönemde, iklim riskleri, sosyal ve çevresel yatırımlara önem vermedik. Bu konuda ilk ciddi adımı atan, Avrupa Birliği'ydi. Ağustos ayında iklim değişimi için ve sağlık sistemlerini düzeltmek için 1,8 trilyon euro gibi tarihi bir kurtarma paketini açıkladı.

2020'nin sonunda bu kurtarma planı, Avrupa'nın yeni Rönesans'ına kapı açtı. Avrupa liderleri kıtada 100 tane karbonsuz şehir yaratmak için politik adımlar atmaya başladı. Yeni enerji ile işleyen binalar, sürdürülebilir, ulaşılabilir ve ücretsiz toplu taşıma, şehir hayatını yeniden modelleyen sanatçı ve tasarımcıların yarattığı, şehir meydanlarındaki sınırsal yapılar.

Joe Biden 3 Kasım'da Trump'a karşı başkanlık seçimini kazandıktan ve Kongre'deki çoğunluğu (hem Temsilciler Meclisi hem de Senato'da) kazandıktan sonra, ABD'nin yaklaşımı değişti. Biden, 2021 Ocak ayında başkanlığı devralmasının ardından ABD ve Avrupa arasındaki bozulmuş ilişkileri düzeltmeye koyuldu ve yeni akıllı tip hükümetlerin kurulması için Avrupalı liderler ile bir forum düzenledi.

Covid-19 hâlâ yaygınken, dünya kolektif aklın gerekliliğinin farkına vardı. ABD ve diğer ülkeler Dünya Sağlık

Örgütü'nün "zorunlu patent havuzuna" muhalefet etmeyi bıraktı ve sağlık şirketlerinin kâr amaçlı istismarlarının önüne geçildi. Covid-19 ilaçları ve aşılar herkes için ucuz ve erişilebilir hale geldi.

Aynı yöntem kanser ve insülin tedavisi gibi diğer hastalıkların ilaçları için de uygulandı. Zengin ülkeler fakir ülkelere aşı desteği sundu.

11 Şubat 2021'de FDA (Amerikan Gıda ve İlaç Dairesi) en güvenilir Covid-19 aşısını onayladı ve hemen Amerika'da seri üretime geçildi. Üç hafta içinde ilk aşılar ücretsiz olarak vurulmaya başlandı. Büyük başarı elde edildi.

Dünya Sağlık Örgütü, Bill ve Melinda Gates Vakfı ve diğer örgütlerin işbirliğiyle dünyaya dağıtılmaya başlandı. Orta ve düşük gelirli ülkelerde aşıların önceliği sağlık çalışanlarına verildi.

Sağlık krizinin sonu artık görülüyordu. Ama 2021 Haziran'ında küresel ekonomi hâlâ buhran (depressed) halindeydi. Hükümetler yeni teşvik paketlerini tartışmaya başladılar. Toplumsal protestolar patlamaya başladı. Brezilya, Almanya, Kanada ve diğer ülkelerde dev şirketlere verilen hükümet kurtarma paketleri vergi verenler tarafından protesto edildi.

Biden Amerika'da bu talepleri dikkate aldı ve bir sonraki dalga şirket kurtarma paketlerini katı koşullara bağladı. Şirketlerin bu paralarla borsadan kendi hisselerini satın almaları 2024'e kadar yasaklandı. Ücret politikaları ve yönetim kurulu yapıları yeniden yasayla düzenlendi. Kurallara uymayan şirketlerin yönetim kurulu başkanları suçlu sayılarak cezalar belirlendi.

Küresel olarak, toplumsal değer üreterek çalışanlar için altın standartlı kurtarma paketleri oluşturuldu.

2022 yazında çağımızın diğer büyük krizleri apokaliptik hale geldi. İklim krizi gelişmiş ülkelerde baş gösterirken, bunların sosyal sistemlerinin dayanıklılığını test etti. Dünya buğday ihtiyacının 6'da 1'ni karşılayan Orta Batı Amerika'da yıkıcı bir kuraklık başladı ve ekinler telef oldu. Artık insanlar uyanmıştı ve hükümetlerin işbirliği yapıp küresel anlamda yeşil ekonomiyi direkt olarak desteklemek için mali paketler hazırlaması gerektiğini gördüler.

Bu sadece Büyük Hükümet'in değil Akıllı Hükümet'in işiydi. Yeşil ekonomiye geçiş, devasa boyutlu bir işti. Yeşil Yeni Mutabakat programları devreye girdi.

Bütün bunların olabilmesi için hem arz hem de talebin yaratılması gerekiyordu. "Sosyal Altyapı" fiziki altyapı kadar önemliydi. Toplu taşımada yeni metotlar geliştirildi. Los Angeles Belediye Başkanı Eric Garcetti, numaralı otoyolu bisiklet yoluna çevirdi. 2022 sonunda sıfır karbon salımı yapan ücretsiz metro devreye girdi.

"Girişimci devlet" rolü ortaya çıkarken, hükümet kamu sektörü ve sivil toplum arasındaki bir yatırımcıya dönüştü. Hükümet için çalışmak, tıpkı Apollo programı günlerindeki gibi, çekici hale geldi ve en yetenekli kişiler için bir hedef haline geldi.

Ve artık 2023'e geldik. Aynı insanlarla ama farklı bir toplumda. Covid-19 bize artık eskiye dönemeyeceğimizi gösterdi. Dünya, kişisel fayda yerine toplumsal fayda için kamu ve sivil işbirliğini sağlayan "yeni normal"i benimsedi.

Pandemi bizden çok şey aldı ama aynı zamanda küresel ekonomimizi yeniden şekillendirmemiz için fırsat sundu. Acılarımızın ve yaşadığımız travmanın üstesinden birleşerek geldik. Daha iyi bir gelecek için yapılacak tek şey buydu.

– Time dergisi, 2 Kasım 2020 sayısı

Görülüyor ki “2022 yılının Haziran ayında, dünyanın başına öyle bir şey geldi ki, iklim değişikliğine bağlı felaketlerden kaynaklı olarak dünya bir kıtlık yaşadı. Bir gıda krizi oldu” yazıyor.

Yani bu meseleye dikkat çeken sadece *The Economist* değil, *Time* gibi diğer küreselci yayın organları da aynı noktanın üzerinde durarak yeni bir küresel gündem yaratmaya çalışıyorlar.

Tarım üreticilerine verilen kredilerin yüksek faizli olması da gıda krizine yol açabilecek faktörlerden biri. Hatta kredilerin kesilmesi ve tarım üreticilerinin tefecilerin kucağına düşerek, borç batağına saplanması da işin cabası...

İklimin değişikliği meselesinin ötesinde bir iklim manipülasyonu yapılabilir.

Alaska Fairbanks Üniversitesi’nde gerçekleştirilen birtakım projeler var mesela. Bir tanesi Amerikan ordusuyla ortak... HAARP teknolojisi... Gökyüzüne yüksek frekanslı ses dalgaları göndererek atmosferden tepkiler alıyor. Bu teknolojiyle iklim olaylarını yönlendirebiliyorlar; kuraklığa veya sele sebep olabiliyorlar.

İklim değişikliği, “Büyük Reset” kapsamında dünyanın önüne getirilecek. Zaten fazlasıyla kullandıkları argümanlardan biri bu.

Yeri gelmişken “reset” ifadesi üzerinde de duralım.

“Büyük Reset”le her şeyi sıfırlamaktan söz etseler de bu ifade, olanları tarif etmeye tam olarak yetmiyor. Yeniden başlatmak “restart”tır. Bilgisayarı “restart” yaptığınız zaman sıfırdan başlatırsınız.

Fakat “reset” başka bir şey... “Set” kelimesi kurmak anlamına gelir. Bir şey kurmak...

“Reset” ifadesiyle aslında tamamen yeniden kurulacak bir düzenden bahsediliyor. Yani “Biz her şeyi kapattık, hadi şimdi baştan başlıyoruz” değil. “Her şeyi sildik, şimdi yerine başka bir şey koyuyoruz ve onun üzerinden başlıyoruz” demek.

Bunu mümkün kılacak olan programın adı ise:

“The Green New Deal.”

Yeşil Yeni Mutabakat diye tercüme edebileceğimiz devasa bir proje...

“The Great Reset”i işte bu büyük projeleriyle başlatacaklar. Aslında çoktan başlatıldı... Yani kuramsal olarak ortaya koyuldu bile. Şimdi sıra pratiğe dökmekte... Pratikte neler olacağını da hep birlikte izleyeceğiz.

Büyük Reset’in en önemli kısmı burası...

“The Green New Deal” dedikleri, Yeşil Yeni Mutabakat projesi. İsmi 1933 yılında Amerika’da Franklin Roosevelt döneminde başlatılan New Deal’dan aldığından bahsetmiştik.

1929 Buhranı’ndan sonra yaşanan depresyonu ve uzun süren resesyon dönemini sonlandırmak için Roosevelt, bir hükümet altyapı harcama programı oluşturuyor. İnşaat sektörünün tam kapasite çalıştırılmasıyla ekonomi canlandırılmak isteniyor. O dönem çok büyük ölçeklerde, hükümet kaynaklı altyapı projeleri gerçekleştirildi. Bununla ekonomi canlandırılmaya çalışıldı.

Benzer bir program bu sefer iklim değişikliğinin doğuracağı yıkıcı etkiler gerekçe gösterilerek 2019 yılında Demokrat Parti tarafından Amerikan Senatosu’na bir teklif olarak sunuldu. Amaç tüm altyapıları çevreye uyumlu ve sürdürülebilir şekilde yeniden inşa etmek... Ama Demokratların bu teklifi, Cumhuriyetçilerden gelen itirazlar yüzünden askıya alındı. Demokratların küreselci bir siyasi çizgi izlediklerini biliyoruz.

Halbuki Donald Trump döneminde Cumhuriyetçiler, küreselcilik karşıtı bir politika izlemişti. Paris İklim Anlaşması’ndan çıkmış, NATO’nun bütçesinin kısılmasını önermiş, yeni gümrük vergileri getirmiş ve Dünya Sağlık Örgütü’nden çıkmışlardı. Tam karşıtı olan Demokratlar ise küreselcilikten uzaklaşan

yönetimin tekrar eski haline dönüştürülmesi için çalışıyor. 2019’da Demokratların gündeminde olan Yeşil Yeni Mutabakat, artık Biden iktidarında hayata geçirilmeye hazırlanıyor.

Çok büyük bir dönüşümden bahsediliyor. Donald Trump 2019 yılında çevre dostu üretim adı altında bütün fabrikaların tekrardan karbon salınımlarını ortadan kaldıracak şekilde yeniden yapılandırılması ve fosil yakıt kullanımının sonlandırılıp yeşil enerjiye geçilmesi gibi bir dönüşümün devasa bir bütçeye ihtiyaç duyduğunu savunmuştu.

Bütün bunların ne kadara mal olacağıyla ilgili bir dolu rakamlar ve tahminler öne sürülüyor tabii. Donald Trump böyle bir işin 100 trilyon dolara mal olacağını söyledi. Diğer taraftan 45 trilyon dolar, 75 trilyon dolar gibi rakamlar da telaffuz edildi farklı kesimlerden.

100 trilyon dolar...

Dünyada böyle bir para yok...

Peki bu para olmadığı için ne olacak?

Korkunç miktarlarda daha fazla karşılıksız para basılacak...

Üstelik bu işin sadece Amerika’da tartışılan kısmı... Dünyanın diğer birçok ülkesinde “The Green New Deal” adı altında akademik toplantılar yapılıyor, makaleler yazılıyor, tezler hazırlanıyor. Her biri akademik tebliğler olarak sunuluyor. Türkiye’de bile bu konunun sivil toplum düzeyinde ama akademik ölçekte konferanslarda gündeme geldiğini biliyoruz.

Yeşil Düşünce Derneği gibi sivil toplum kuruluşlarının konuyu akademik düzeyde gündeme getirdiğini biliyoruz. Söz konusu akademik konferanslardan biri de 3 Aralık 2019’da İstanbul’da gerçekleşen “Green New Deal” konferansıdır. Türkçeye “Yeşil Yeni Düzen” diye çevirerek tanıtımını gerçekleştirdiler. Birçok akademisyenin katıldığı ve tebliğlerini sunduğu bu konferanslar dünyanın farklı ülkelerinde gerçekleştiriliyor

ve kamuoyunu hazırlamak için öncesinde akademik bir altyapı oluşturuluyor.

Türkiye’de hukuki ve ekonomik reform adı altında gündeme getirilen söylemler, aslında bunu temsil ediyor.

Dünya “Büyük Reset” için korkunç miktarda karşılıksız para bastığında, eşzamanlı olarak evrensel temel gelir meselesi de çıkıyor karşımıza. Bu paralar devlet desteğiyle basılacak... Söz konusu sistem Avrupa’daki bazı ülkelerde hayata geçmeye başladı bile. İngiltere’de de bununla ilgili kanuni düzenlemeler yapıldı.

2030’a geldiğimizde artık dünyada elektrikli araçların dolaştığını, üretim modelinin ve para sisteminin değiştiğini, nakitsiz bir topluma geçildiğini göreceğiz.

Nakitsiz uygulamaya geçmek istemeyenlere ise Evrensel Temel Gelir verilmeyecek. Para sadece dijital olarak ödenecek. Yani Evrensel Temel Gelir sistemine geçiş tercihe dayalı, sadece isteyenlerin dahil olacağı bir sistemmiş gibi görünecek ama aslında dayatma ile insanları yeni düzenin içine çekmiş olacaklar. Bu yeni sisteme geçişin miladı ise görünüşe göre 2023 olarak hesaplanıyor.

Time dergisinde yayımlanan ve sözde 2023 yılında yaşayan biri tarafından yazılmış o makale boşuna 2023’ten seslenmiyor bize...

Yine aynı makaleye göre insanları bu düzenin içine girmeye zorlayacak en etkili olay ise, iklim değişikliğinden kaynaklanan bir gıda krizidir.

Sözü edilen büyük dönüşüm, pandemi süreciyle başlatılıyor ve 2023’tte de sonraki seviyeye geçiyor.

Türkiye’deki 2023 söylemlerinin siyasi bir akımın ürünü olabileceğine ihtimal vermiyorum. Siyasi partilerin ve siyasetçilerin ötesinde, çok daha derin bir aklın işlediğini düşünüyorum

bu noktada. Hatta siyasetçilerin söylemleriyle daha da ön plana çıkarılan bir derin akıl... Elbette herkes durumu kendine göre bir siyasi malzeme haline getirebilir... Bu da ayrı bir konu...

Hatırlayacaksınız, 2008 küresel ekonomik krizinden çıkmak için faizleri aşağı çektiklerinden söz etmiştik. Piyasayı para-ra boğmuşlardı, özellikle de finans kuruluşlarını... Aynı şeyi 2020’de de yaptılar ve faizi sürekli aşağı çektiler. Çünkü piyasaya para pompalamanın yolu faiz indirimidir. 2020’den sonra faizleri her yükseltmeye kalktıklarında çöküyordu sistem. Bugün Amerika’da 0,1’in altında seyreden fonlama faizi, bir kriz daha yaşandığında artık aşağı çekilemeyecek seviyeye ulaştı bile. Zaten sifıra yakın.

Peki bu durumda ne yapacaklar biliyor musunuz?

Sıfırın altına indirecekler faizleri.

“Gel benden 100 lira borç al, 99 lira öde” diyecekler. Buna nasıl mecbur kaldıklarını göreceğiz. Önümüzdeki dönemde dünyada bunların da yaşandığına şahit olacağız.

İşte bu yüzden merkez bankalarının, sadece Amerika’da değil, dünyanın birçok ülkesinde finans kuruluşlarına bu yolla para verme imkânı giderek ortadan kalktığı için, doğrudan varlık alımları yapıyorlar. Piyasalara giriyorlar ve direkt kendileri satın alıyorlar finansal araçları. Amerika’daki emlak kredisi alacaklarını FED satın alıyor ve şu anda emlak piyasasının üçte birlik devasa miktarını tek başına ele geçirmiş durumda. İşte bu da küresel sosyalizme giden politikaların bir tezahürü olarak dünyanın pek çok ülkesinde karşımıza çıkıyor. Çünkü sosyalizmde özel mülkiyet hakları kamu adına devletin elindedir. Şirketler, fabrikalar, araziler ve evler kamulaştırılır. Şu anda merkez bankaları şirket hisselerini ve mortgage kredisi alacaklarını satın alarak, benzer bir faaliyetin içine giriyor. Ama merkez bankalarının arkasındaki küresel sermaye yapısı işin içinde

olduğu için, kamulaştırma gibi görünen bu sosyalist icraatlar aslında özel mülkiyetin küresel şirketlerin eline geçmesini sağlıyor. Sosyalizmde bürokratik oligarşinin hâkimiyeti söz konusudur ama burada bir şirket oligarşisi kuruluyor. Dolayısıyla durumu “şirket sosyalizmi” olarak da tanımlayabiliriz.

Finansal Sistem Neden Yıkılacak?

Önümüzdeki finansal kriz; küresel finans sisteminin çöküşü anlamına gelecek. “İyi de bu sistem zaten kriz döngüleri üzerine kurulu bir sistem. Sonrakinin öncekilerden ne farkı ne olacak?” diyebilirsiniz.

Krizlerde, her seferinde merkez bankaları ve devletler devreye girerek şirketleri kurtarıyorlar, piyasaları yüzdürmeye devam ediyorlar ve bir şekilde sistemi ayakta tutmayı başarıyorlar, değil mi?

Peki ya şimdi neden diğerlerinden farklı bir deneyim söz konusu?

Aslında bu noktada asıl sorulması gereken soru şu:

Merkez bankalarını ve devletleri kim kurtaracak bu kez?

Yıkılacağından söz ettiğimiz sistemin adı petro-dolar sistemidir.

“O halde Amerikalılar düşünsün” diyebilirsiniz bu noktada.

Ama işler pek de öyle değil maalesef.

Doların, ortak döviz rezerv birimi olarak kabul edilmesinden dolayı bütün dünyada talep görüyor. Küresel olarak petrolün dolarla fiyatlanmasından dolayı bu talep canlı tutuluyor. Çünkü petrol demek enerji ve hammadde demektir. Tüm endüstrilerin üretiminde plastik petrol ürünü kullanılıyor.

Dolayısıyla her ülke ticaret yapmak için ABD dolarına ihtiyaç duyuyor.

Diğer bütün hammaddelerin de dolarla fiyatlandırılmasından dolayı, bu mesele bütün dünyayı ilgilendiriyor. Şunu da hep aklımızda tutalım ki, bu sistem faiz üzerine kurulu bir sistem...

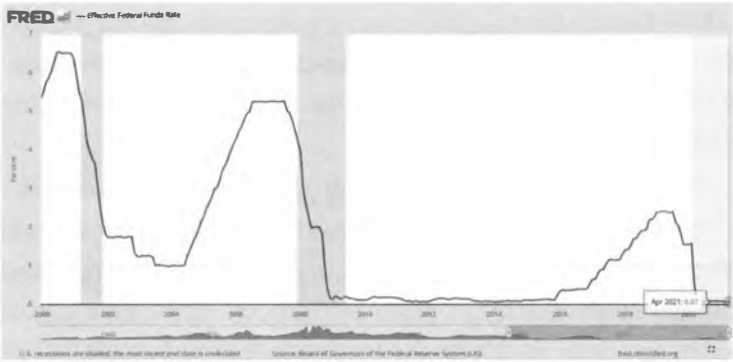
Para nasıl üretiliyordu?

Tahvil karşılığı, değil mi?

Devletin merkez bankasına bir tahvil vermesi, yani faizli bir borç senedi vermesi ve merkez bankasının da bunun karşılığında para basması...

Sonrasında söz konusu paranın piyasaya girmesi de faizle gerçekleşiyor tabii ki. Faizlerin artırılması borsa üzerinde ayrı bir etki yapıyor.

Şimdi karşımızda bir tablo var.

Bu tablo, geçmiş krizlerle bugünkünü kıyaslamamız için bize bir veri sunuyor.

Peki bu veriler bize ne anlatıyor?

2000 yılında ne olduğuna bakalım. Tarihin en büyük borsa balonlarından biri şişirilmişti ki bu balonun adı Dot.com Bubble'dı. Yani nokta.com balonu...

İnternet siteleri o dönem yükselişteydi. İnternet üzerinden çalışan uygulamaların sahibi olan şirketlerin hisse değerleri suni olarak artıyordu. O yöne doğru bir para girişi vardı sürekli. Hepsinin aslında bir suni şişme balon olduğunun anlaşılacak patlaması üzerine ne oldu dersiniz?

Piyasalar tepetaklak oldu...

FED, yani Amerika'daki Merkez Bankası hemen devreye girdi ve faiz oranlarını hızlı ve çok sert bir şekilde aşağı çekti. Büyük fonların ucuza para alıp, tekrar borsaya girmesi ve borsayı ayakta tutması için.

Bunu nasıl yaptı peki?

Altı buçuk seviyesindeki faizi ikilere, birlere ve birin altına düşürdü. Yıllar süren bir süreçti bu.

Tablodaki birinci gri bölge, 2011'e kadar devam eden resesyon dönemini gösteriyor. İkinci gri bölge ise 2008'den 2009'a kadar devam eden resesyon dönemini gösteriyor. Diğerlerinden daha açık renkli görünen alanlar içinde bulunduğumuz resesyon dönemini açıklıyor. Yani ekonomik küçülme dönemini...

2000 yılında bahsettiğim şekilde piyasaları kurtarmışlardı.

2004'ten itibaren faizler yükseltiliyor çünkü bir sonraki krizde faizleri tekrar düşürebilmeleri için faizin sıfıra yakın olmaması gerekir. Sıfıra yakın bir faizi indiremezsiniz çünkü zaten yeterince düşüktür. 5,26 seviyesindeki faizler, 2007-2008 arasında borsaların çöküşe geçmesiyle başlayan süreçte yine aşağı çekiliyor. İşte o zaman 0,15 seviyelerine kadar inen hatta devamında daha da düşürülen faiz oranlarını görüyoruz. 0,13'lere, 0,11'lere kadar indirilen bir faiz... Bu sayede piyasayı ayakta tutuyorlar. Çünkü dev fonlara düşük faizle para akıtıyorlar. Fonlar piyasalarda işlem yapıyor. Çünkü faizinin yüksek olduğu bir ortamda piyasada para durmaz. Borsalardan çıkar

ve faiz getirisi için hazine bonolarına yönelir. İşte arada böyle bir denge vardır.

2008'den sonraki krizin devamında faizleri bir süre aşağıda tuttular. 2016'dan sonra ise biraz rahatlayıp faizleri 2,40'lı seviyelere kadar yükselttiler ama 2019 yılında sistemi bu şekilde çok sürdüremeyeceklerini anladılar. 2020 yılının Şubat ayına geldiğimizde, borsadaki düşüşler derinleşti. Mart ayına geldiğimizdeyse dip yaptı.

Hatırlayın, 2020'nin Mart ayındaki krizi...

Ne olmuştu?

Faizleri bir buçuk seviyelerinden 0,05'lere kadar indirdiler. Öyle derin bir düşüş yaşandı ki şu an bile FED'in fonlama faiz oranı 0,09 seviyesinde. Sıfıra yakın bu seviyelerde FED'in faizi daha fazla düşürebileceği bir alan kalmadı.

Hal böyleyken Amerika'nın yeni başkanı Joe Biden 3 Şubat 2020'de bir tweet attı ve itiraf gibi açıklama yaptı:

President Biden

@POTUS

United States government official

...

No one should lose their home in the middle of this pandemic. My American Rescue Plan will extend the moratorium on evictions and foreclosures and provide emergency relief to those who need it.

ÖS 4:45 · 3 Şub 2021 · The White House

14,2 Retweet 940 Alıntı Tweetler 140,3 Beğeni

“Hiç kimse bu pandeminin ortasında evlerini kaybetmemeli.”

Biden'ın pandemi dediği durumu biz dilimize "kriz" diye tercüme edelim ve devam edelim. Biden neden böyle söylüyor?

Çünkü insanların evlerini kaybedeceği bir olasılık var ortada. Tıpkı 2008'de milyonlarca insanın evlerini ve işlerini kaybettiği gibi...

"Benim Amerika'yı kurtarma planım daha fazla genişleyecek" diye devam ediyor çünkü kendisi Amerika'nın ve dünyanın kurtarıcısı bir sözde süper kahraman...

"Tahliyelerin ve kapatmaların moratoryuma kadar genişleyeceğini" de söylüyor. Yani insanları evinden atmayacaklar, borçlarını yeniden yapılandıracaklar. Moratoryum dediği, borçların ödenmediğinin ilanı ve borçların yeniden yapılandırılmasıdır.

Büyük Reset, borçların da sıfırlanması diyorlar ama borçların sıfırlanması söz konusu bile değil. Yeniden yapılandırılması ve yeniden köleleştirme var sırada.

İşte buna dikkat çekiyor Biden. Borçların yapılandırılacağından ve acil durum kurtarma paketlerinin ihtiyacı olan herkese verileceğinden söz ediyor.

Arkasından bir tweet daha atıyor ve "Açık konuşayım, önümüzde öyle bir risk var ki biz bunun için çok fazla şey yapıyor-muşuz gibi görünsek de aslında hiç de öyle değil. Yaptıklarımız çok az" diyor. "Yeterli değil... Kongre'nin Amerikan kurtarma planını harekete geçirmesi gerekir. Başka türlü bu pandemiden kurtulamayız."

Siz pandemiye "kriz" diye okuyun... Çünkü önümüze koydukları bu kavram, tam da kriz döneminde yani sistemin sonuna yaklaştığımız bu süreçte, boşu boşuna ortaya atılmadı. Bu bir tesadüf değil...

Sistemin sonuna yaklaşılırken ne olacak dersiniz?

Merkez bankaları daha fazla para basacaklar, faizler zaten sığra yakın olduğu için sıfırın da altına indirecekler. Yani eksi

faizle para saçacaklar. Borç verip, üstüne para dağıtacaklar. Finans tarihinde görmediğimiz şeylere tanıklık edeceğiz.

Sonunda ne olacak?

Dünyada bir hiperenflasyonist süreç tetiklenecek. Böylece sistemin sonu gelecek. Tarihteki diğer örneklerde olduğu gibi. Bütün fiat, yani karşılıksız para sistemleri, hiperenflasyon yaşayarak son bulmuştur.

İşte bu yüzden “Yeni bir Bretton Woods anındayız” diye karşımıza çıkıyor IMF Başkanı Cristina Georgiava. Dünyanın pek çok küreselci lideri, para sisteminin artık değişmesi gerektiğini, kapitalizmin yeniden tanımlanması gerektiğini söylüyorlar. Dijital para sistemine geçmemiz gerektiğinden söz ediyorlar. Her şeyin sıfırlanarak yeniden başlatılmasından bahsediyorlar. Bunun artık bir hiperenflasyonist bir sürece geldiğini ve sürdürülemez olduğunu kendileri de biliyorlar. Tarihteki örneklerinde, hepsinin yerel şekilde yaşadığı yıkımı, bu kez küresel ölçekte yaşayacağız. Paranın pul olduğunu göreceğiz ki buna Amerikan doları da dahil.

Bu deneyimi yaşamadan önce dolarda çok sert bir yükseliş söz konusu olacak. Sebebi de borsaların çöküşüyle, hisse senetlerinde büyük bir satış dalgasının başlaması olacak...

Herkes senetleri elinden çıkarmak isteyecek, nakde dönmeyi tercih edecek. Sözünü ettiğimiz nakit dolar olduğu için ve dolara da çok ciddi bir talep geliştiği için dolar endeksi, yani doların diğer dünya paraları karşısındaki değerini gösteren endeks, hızlı bir şekilde, roket hızıyla yukarı doğru hareket edecek.

Doların bir süreliğine ciddi şekilde değerleneceği, sonrasında piyasaya giren karşılıksız saçılmış olan paraların değerini birden yitirmeye başladığı, yüksek enflasyonun hiperenflasyona dönüştüğü süreci, dünyayla birlikte izleyeceğiz.

Elbette bir günde gerçekleşecek bir çöküş olmayacak bu. Büyük gemilerin batması uzun sürer. Muhtemelen 2023 yılının sonuna kadar devam edecek. Bütün dünya paraları değer kaybederken altın ve gümüş ciddi şekilde yükselişe geçecek. Tarih bize bunların olacağını söylüyor ama biz insanoğlu hatalarımızdan bir türlü ders almadığımız için aynı şeyleri tekrar tekrar yaşamaya devam ediyoruz.

V for Virus

Senaryosunu Wachovski kardeşlerin yazdığı ve James McTeigue'nin yönettiği meşhur *V for Vandetta* filminde kurgulanan distopya aslında bugün içine düşürüldüğümüz durumu anlatıyor. Çünkü oradaki distopik dünya bir virüsün ortaya çıkmasından sonra kurulmuştu. Virüsü yayan partinin kendisiydi. Filmden bir replik sistemin nasıl kurulduğunu açıklar:

“Korkunç bir virüs hayal et ve ilacın sadece senin elinde olduğunu düşün. Eğer hedefin mutlak güç olsaydı, bu silahı nasıl kullanırdın?”

Başarılı bir kurgu hikâye, gücünü her zaman gerçeklikten alır. Çünkü gerçek olasılıklardan doğan bir sonuçtur. Olasılıksız bir hikâye hiçbir zaman popüler olamaz. Nitekim 2005 yılında *V for Vandetta* filminde kurgulanan bu olasılığın bugün, bir gerçekliğe dönüştüğünü izliyoruz. Bir virüsün dünya hükümetlerini despotik bir hale dönüştürdüğü gerçeğini... Halkların endişe içinde hükümetlerinin kendileri hakkında alacakları kararları beklediği gerçeğini...

Halbuki:

*“Halklar hükümetlerinden korkmamalı,
hükümetler halklarından korkmalı!”*

– *V for Vandetta*

Dijitalleştirilen İnsan İsyan Etmeyecek mi?

Uyuyan Dev Uyanacak

Yeryüzündeki büyük güç mücadeleleri, küresel sermaye elitleri ve devletler arasında gerçekleşti asırlar boyunca. Edilgen tarafsız hep dünya halkları oldu...

Ancak bu kez uyuyan dev uyanacak.

Asırlardır uyuyan edilgen güç, harekete geçecek.

Bunu mümkün kılan şey ise merkeziyetsiz bilgi sistemleri olacak. Yani tek bir merkezden yönetilen sistemler değil, kitlelerin kolektif kararlar almasını sağlayan mekanizmalar...

Tarih boyunca insanoğlu olarak, küçük canavarlardan korktuğumuz için büyük canavarların egemenliğini kabul ettik. Ama egemenlik halka aittir. Hiçbir kişiye, hiçbir kuruma ait değildir ve olamaz. Kimsenin egemen olmaması, aynı zamanda Tanrı'dan başkasının egemenliğinin tanınmadığı anlamına da gelir. Yani egemenlik halka aittir demek aynı zamanda egemenlik Hakk'a aittir anlamını da taşır.

İnsanlar çoğunlukla "Hükümetler olmasa bizi kim yönetir?" diye sorarlar. Yönetilmeye öylesine alışmışlardır ki özgür bir yaşamı hayallerinde bile canlandıramazlar. O yüzden bu soruyu sorarlar zaten. Kendilerine hizmet etmekle görevli devlet kurumlarının yöneticilerini kendi yöneticileri olarak görürler. Halbuki devlet görevlileri halkın sadece birer hizmetkârıdır.

Ancak devletin halka değil de halkın devlete hizmetkâr olması yönündeki sapkın anlayış kabul görünce, işler tersine döndü. Tanrı'dan başkalarının egemenliğini çağıran bir halk artık raydan çıkmıştır. Oluşturdukları çarpık sistemler zaman içinde mutlaka yozlaşır. Sonunda siyasi, ekonomik ve sosyal felaketlerle yüzleşirler.

Bu tür toplumlar sonunda mutlaka yıkıma uğrarlar. Halkı mecliste milletvekilleri temsil eder ama mevcut sistemde milletvekili diye bir şey yok. Her biri parti vekilidirler. Millet tarafından seçilmezler, partileri tarafından atanırlar. Mecliste bir yasa onaylanırken milletin değil partilerin menfaatlerini esas alırlar. Liderleri ne derse ona göre ellerini kaldırırılar ya da indirirler.

Öyle bir zaman geliyor ki teknoloji, partileri ve partilerin kurduğu hükümetleri ortadan kaldıracak. Çünkü yasama organında milletin vekiller tarafından temsil edilmesine gerek kalmayacak.

Blockchain teknolojisi bunu mümkün kılıyor. Bu teknoloji, ikili ilişkilerde üçüncü tarafı ortadan kaldırıyor. Mesela iki kişi kendi arasında bankaya ihtiyaç duymadan para transferi yapabiliyor veya bir satış işlemi gerçekleşecekse bu işlem sisteme kaydediliyor ve notere gerek kalmıyor. Eğer bir halkoylaması yapılacaksa seçim kurullarına duyulan ihtiyacı da ortadan kaldırıyor. Daha sağlıklı ve daha güvenli bir şekilde oylamanın gerçekleşmesini sağlıyor.

Yakın bir gelecekte tüm siyasi oylamalar halk tarafından yapılacak. Bu karar alma süreçlerine isteyen katılacak isteyen katılmayacak ama çoğunluk kararları esas alınarak yürütme erkinin hareket şeması ortaya çıkacak.

Yürütme erki bakanlar kuruludur. Bu teknoloji; yasama ve yürütme erkleri arasındaki kuvvet ayrımını net bir şekilde

ortaya koyacak ve muhtemelen yüksek yargı üyelerinin seçilmesi de Blockchain sistemi üzerinden gerçekleşecek.

Bütün toplumsal sözleşmeler, Blockchain tabanlı akıllı sözleşmelerle yapılacak. Hatta tapu kayıtları bile bu merkeziyetsiz sistemler üzerinden tutulacak.

Devlet de sadece asli görevini icra edecek. Yani adaleti sağlayacak. Kim ne kadar hesap yaparsa yapsın zamanın ruhu bunu emrediyor ve geleceği şekillendirenler artık liderler olmayacaklar. Planlamacılar olacak... Problem çözenler olacak... Bilgi sahipleri olacak...

Mekanik bir çağdan dijital bir çağa geçiyoruz. Kaba kuvvetin bilgiye yenik düştüğünü göreceğiz. Bir matematik problemini güçlü silahlarla ve ordularla çözemezsiniz. Hepsi âciz kalır. Bunu ancak liyakat sahipleri yapabilirler. Ne var ki bu büyük tarihsel geçiş süreci çok da kolay olmayacak, sancılı olacak. Zaten tüm dünya bunun sancılarını yaşıyor şu an ve ne yazık ki bir süre daha devam edecek.

Dünya hükümetleri ve onların da üstündeki güçler, yani küresel sermaye elitleri; sahip oldukları egemenlikten vazgeçmek istemeyecekler. Hatta teknolojinin gücüyle insanlara şimdikinden daha fazla hükmetmek isteyecekler. Bu maçın ilk raundunu halklara karşı canavarlar kazanacak. Ama bu galibiyet de uzun sürmeyecek.

Zamanın ruhu işte...

Victor Hugo'nun da dediği gibi: "Hiçbir şey zamanı gelmiş bir fikirden daha güçlü değildir."

Ekonomik sistemin damarlarında dolaşan para merkeziyetsizleştiği zaman merkez bankaları da ortadan kalkacak. Siyasi, ekonomik, sosyal, akademik, bütün otoriteler yok olmaya yüz tutacak. Artık parlamentoların, piyasaların, sivil toplumun, üniversitelerin ve yargının tepesinde sallandırılan

kılıçlar ortadan kalkacak. Bu kurumların hepsi bağımsızlaşacak. Çünkü hükümetler gibi konvansiyonel yapıların insanlara verebileceği fazla bir şey kalmayacak. Zaten hükümetler insanlara bir şey vermezler, alırlar.

Hükümetlerin veriyor gibi görüldüğü her şey halktan al-dıklarının sadece küçük bir bölümünün iadesidir. Ama dediğim gibi ondan önce ilk raundu teknoloji şirketlerini ellerinde bulunduran küresel sermayedarlar kazanacak ve kuracakları dijital diktatörlüğün inşası için borçlandırılmış dünya hükümetlerini işçi olarak çalıştırılacaklar.

Bu yeni distopik düzen bir süre devam ederken ortaya gizemli birtakım kişiler çıkacak ve küresel bir kurtuluş hareketi başlatılacak ama aynı amaç için çalışan bu kişiler birbirlerini hiç tanımayacaklar. Tanımlarına gerek de olmayacak. Onların liderleri de olmayacak. Mücadeleleri siber dünyada gerçekleşecek. Silahları, yazdıkları algoritmalar olacak ve orduların toplarından da tüfeklerinden de daha güçlü olacak. Bunlar, vergisiz toplumun yaratılması için gereken algoritmaları yazan kişiler olacak. Çünkü yönetici elitleri besleyen faiz gelirlerinin halkın vergileriyle ödenmesinden dolayı, ticarete devletleri ve bankaları aradan çıkaracak Blockchain çözümlerini üreten kişilerin sayısı çoğalacak. Bunlar kimliklerini açıklamayan, anonim kişiler olarak siber dünyada var olacaklar. Bu durum, devletleri de dönüşmeye zorlayacak.

Vergi sömürsünden kurtulmanın vereceği motivasyonla bu gizemli kişilerin sayıları hızla artacak ve bu hareket kar topu gibi yuvarlandıkça büyüyecek. Siber dünya baştan aşağı dönüşecek. İnsanların hayatları sınırlı ve merkeziyetsiz akıllı paralarla ve akıllı sözleşmelerle tanzim edilecek. Bütün bunlar Blockchain prensibiyle çalışan yazılımlarla gerçekleşecek. İnsanların özgürlükleri ve zenginlikleri sistem tarafından gasp

edilmiş olduğu için alternatif sistemleri kolayca tercih edecekler. Toplumlar bu geçişi iyi insanlar oldukları için değil, bencil oldukları için yapacaklar. Evet kurtuluşu sağlayan bu gizemli kişiler dünyayı iyiye dönüştürmek için insanların içindeki kötülüğü kullanacaklar. Farkında olarak veya olmayarak...

Dijital Dünya Devleti Kuruluyor Nakitsiz Toplum

İnsanlık tarihinin en büyük siyasi, ekonomik ve sosyal dönüşüm sürecinin içindeyiz. Bundan bir iki sene evvelinden bugüne bakacak olsak, şu sıralar yaşadıklarımızın birine bile katıyen inanamayacağımız şeyler çoktan hayatımızın bir parçası oldu bile...

Sokağa çıkıp etrafınıza baktığınız zaman bile iki yıl öncesinden asla tahayyül edemeyeceğiniz bir manzara duruyor karşınızda.

İnsanların yüzlerinde maskeler, size kodunuzu soran insanlar, ateş ölçerlerle üzerinize yürüyenler... Herkese birer kod numarası verildi. İşin bir de aşırı boyutu var. Bütün bunlar aslında oluşturulan altyapının bahaneleri...

Bütün bunlar neden oluyor?

Neden bütün kavramlara yeni anlamlar yüklemek zorunda bırakılıyoruz?

Normal olan her şey değişti. Diğer bir deyişle paradigmlar değişti. Elbette gücün tanımı da değişecek artık.

İnsanlık tarihi boyunca uğruna savaşların yaşandığı “güç”!

Peki neye dönüşecek?

Nasıl bir tanım getirilecek güce?

İnternet devletleri kuruluyor artık. İlk bakışta çok da önemli değilmiş gibi görünse de aslında çok önemli... Çünkü işin arka planına baktığımızda çok daha büyük yapılanmaların söz konusu olduğunu görüyoruz.

Bugün Birleşmiş Milletler dediğimiz yapıdan, yani ulus-üstü bir organizasyon olup uluslar adına karar alan birilerine, yani hükümetlere, devletlere kararlar dayatabilen, onların davranışlarını yönlendirebilen bir organizasyondan bahsediyoruz.

Birleşmiş Milletler yarın çıkıp az önce bahsettiğim internet devletleri mensuplarını resmen ulus olarak tanıdığı zaman, Blockchain sistemi üzerindeki dijital pasaportlarını tanıdığı zaman ve BM üyesi ülkeler de bunu kabul edince, dünyanın birçok ülkesinin vatandaşları, internet üzerinden bu dijital uluslara katılacak. Bitnation (Bitulusu) bu ulusların bir örneği ki bunu hiç de gerçekdışı olarak görmeyin çünkü işin arkasında UNESCO gibi diğer küreselci yapıları da görüyoruz. Yani Birleşmiş Milletler'in bağlı olduğu merkeze bağlı olan, UNESCO tarafından ödül verilmiş bir yapı Bitnation. Kendi anayasası olan, kendi parası olan, Expert isminde bir kripto parası olan, kendi aralarında, yani vatandaşlarının, akıllı sözleşmelerle hukuki anlaşmalarını yaptığı bir siber millet. Mesela Blockchain kayıt sistemi üzerinde nikâh işlemleri yapılıyor, yeni doğanlar için doğum sertifikaları düzenleniyor. Pasaportlar verilebiliyor. Diplomatik pasaportu olan kişiler bile var bu grupların içinde. Kendi aralarındaki birçok anlaşmayı, ticari veya hukuki sözleşmeleri Blockchain üzerindeki akıllı sözleşmelerle gerçekleştiren bir yapıdan bahsediyoruz.

Bütün bunlar olduktan sonra dünyadaki diğer insanları bu yapının içerisine akın akın koşturmak kim alıkoyacak, kim durduracak?

Hiçbir hükümetin, bu hareketi durdurmak için interneti kesmek dışında yapabileceği bir şey yok. Bunu deneseler bile Elon Musk'ın tüm dünyaya süper hızlı internet vaat eden Starlink projesi devreye girebilir.

Yeri gelmişken “Starlink” projesinden söz edelim.

Şu sıralar yavaş yavaş çalışmaya başlayan küresel bir internet sağlayıcılığı projesi Elon Musk tarafından yürütülüyor. Her ay yüzlerce uydu atmosferin stratosfer tabakasına gönderiliyor. Birkaç yıl içinde proje tamamlandığında 45 bin uydu uzaya gönderilmiş ve Dünya'nın etrafı bir örümcek ağı gibi sarılmış olacak.

Stratosferdeki alçak irtifa uyduları, bütün ülkelerde, en ücra dağ köylerinde bile çok yüksek hızlarla internet sağlayacak. Starlink, bu ülkelerde internet servis sağlayıcılığı yapan birçok şirketi diskalifiye ederek, internet sağlayıcılığında tekelleşecek. Geleceğin siber dünyasının hâkimlerinden biri olacak ve gücü eline alacak gibi görünüyor. Böyle bir ortamda milyonlarca ve hatta zaman içerisinde milyarlarca insanın bu sisteme nasıl akın edebileceğinin potansiyeli şu anda bile görülebilir. Ortaya çıkacak siber milletlerin kullanacağı dijital parayı kim üretecekse, dünyanın hâkimi olmaya aday olacak.

Buna karşılık mevcut hükümetler gücünü nereden alıyorlar?

Para basmaktan alıyorlar, değil mi?

Bir hükümetin para basma gücü nereden geliyor? Hükümetler faaliyetlerini finanse etmek için bastıkları parayı iki türlü kullanırlar. İlki vatandaşlarından direkt vergi alarak, ikincisi de para basarak... İkincisini yaptığı zaman, para arzını genişlettiği ama ekonomiyi büyütemediği için paranın değeri azalıyor. Böylece insanların alım gücü de düşüyor.

Mesela bir televizyon alacaksınız. “Peşin alırsan 10 lira” diyorlar size. “Taksitle alırsanız, ilk başta daha az ödersiniz

ama zamana yayılır ve toplamında daha çok ödemiş olursunuz. 12 liraya sana taksitli satarım” diyor satıcı.

İşte bu benzetmedeki peşin satış, direkt alınan vergiye benzer. Taksitli satış ise enflasyona benzer. Zamana yayılır ve yine halkın cebinden çıkar. Üstelik para üretiminden doğan faiz giderleriyle birlikte.

Yakın gelecekte siber dünyada, paranın tanımının da artık değiştiği bir ortamda, hükümetler insanların kripto paralara erişimlerini nasıl engelleyecek? Devletlerinkine alternatif para birimlerinin yaratıldığı ve böylece anonim kullanıcı olma imkânı sağlanmasıyla, insanların vergi denetiminden kurtulma imkânının doğmasıyla, hükümetler bu güçlerini nasıl kullanacak?

Devlet parayı basıyor ama ikinci adımda vergiyle veya enflasyonla geri alıyor. Bunu yaparken de halkını borçlandırmış oluyor. Para basmak, halkı borçlandırmak demektir. Çünkü orada faizli borç senedi vardır. Tahvil dediğimiz mekanizma yani. Bu sistem devre dışı kalırsa ve insanlar diğer parayı kullanmaya başlarsa, yani hükümetlerin para basma gücü devre dışı kalırsa, hükümetler de dönüşmek zorunda kalır. Küresel bir dijital yapıya dahil olur ki bunun da adı dijital hükümetlerdir ya da akıllı hükümetler...

Smart Governance diye bir kavram 2030 Ajandası kapsamında ortaya atıldı. Bu, Dünya Ekonomik Forumu’nun gündeme getirdiği bir meseledir. Üstelik küreselci iktidarlar eliyle yönetilen ülkeler tarafından da benimsenen bir sistem. Bu süreçte bütün devletler ve hükümetler dönüşmek zorunda bırakılmak isteniyor.

Dünya buraya evrilirken insanlar ne yapacaklar, nerede konumlanacaklar?

Bir tarafta etlerinden sütlerinden faydalanan ve bunu kullanan, bir nevi çobanla sürü ilişkisi üzerinde ilerleyen bir yapı

var ama diğer bir tarafta da karanlık bir orman ve vahşi kurtlar var. İnsanlar bu ikisi arasında kalmışlar, öylece duruyorlar. İşin sonunda ya kurtlara yem oluyorlar ya da mezbahaya gidiyorlar. Yani her iki durumda da özgür bir hayattan bahsedemiyoruz dünyada.

Bunun önüne geçme imkânı var mı?

Çok basit bir yöntemi var aslında teorik olarak. Buradaki asıl problem, küçük bir zümrenin büyük bir kitle adına karar alıyor olması.

Karar alma yetkisini, halka geri vermek...

Yani yasama erki tarafından toplum adına gerçekleştirilen karar alma süreçlerine, toplumun direkt katılımını sağlayarak, vekilleri devre dışı bırakmak. Günümüzde teknoloji sayesinde bunun gerçekleştirilmesi mümkündür.

İnsanlığı tehdit eden bugünkü dijital dünya, aynı zamanda insanlığa cenneti de vaat edebilecek bir potansiyel barındırıyor içinde. Kitlesel düşünce yerine herkesin bireysel düşünmek zorunda kaldığı bir çağdayız artık. Herkesin kendini geliştirmesi ve alternatif sistemler bularak yeni alanlarda konumlanması gerekiyor. Bunun bir adım ötesi, alternatif sistemler yaratmak... Çünkü artık eskisi gibi değil dünya. İyi bir fikirle ortaya çıktığınız zaman sizi durdurabiliyorlardı önceleleri, aslında hâlâ yapabiliyorlar bunu ama bugün dijital dünyada bir fikir ortaya attığınızda dalga dalga yayılıp bütün dünyaya ulaşma imkânı hep var.

Hükümetler, hoşlarına gitmeyen fikirleri ortaya atan kişileri hapse atabilirler ama artık bir fikrin gelişip büyüebilmesi için o fikrin sahibi devreden çıksa bile internet üzerinde kolektif bir şekilde geliştirilip yayılabiliyor. Hükümet paralarına alternatif bir para olan Bitcoin fikri buna bir örnektir. O fikrin sahibi “Satoshi Nakamoto” takma ismini kullanan, kimliği belirsiz bir

kişi veya bir grup olmasına rağmen, Bitcoin küresel finans sisteminde bir devrime dönüştü. Bu tür yöneticisi olmayan merkeziyetsiz sistemlere dair fikirler dünyaya gelecekte özgürlük vaat edebilir.

Dünyanın Para Sistemi Değişiyor

Dünyanın para sistemi değişiyor artık. Oysa para demek güç demektir. Para sistemi değişirse güç sistemi de değişir.

Bundan sonra yeni para sistemini ya da güç sistemini kim kontrol edecek?

Bir tarafta finans elitleri, diğer tarafta da ulus devletler var.

1999 yılında ünlü iktisatçı Milton Friedman'ın bir televizyon kanalına verdiği röportajdan alıntılar yaparak başlamak istiyorum konuya.

Milton Friedman, "İnternet; hükümetlerin etkisini azaltan büyük kuvvetlerden biri olacak" diyor. "Henüz bir şey eksik ama yakında geliştirilecek. Güvenilir bir elektronik nakit... İnternette bir şey satın aldığınızda A kişinin B kişisine para gönderebileceği, A'nın B'nin kim olduğunu bilmediği veya B'nin A'nın kim olduğunu bilmediği bir ödeme metodu. Ben size 20 dolarlık banknot uzatıp verdiğimde bunun nereden geldiğine dair bir kayıt yoktur. Onu almak için kim olduğumu da bilmenize gerek yoktur."

Bu ifadeler kulağınıza tanıdık geliyor mu?

Hükümetlerin etkisini azaltacak güce sahip bir internet...

Elektronik nakit... Burada sözünü ettiği şey aslında merkeziyetsiz kripto para sistemi olarak bugün karşımızda duran sistem.

1980’li yıllardan 2000’li yıllara kadar uzanan süreçte dünyayı kasıp kavuran bir hacker grubu vardı. Önceleri Comodore oyun bilgisayarlarını kullanarak çalıştılar.

İsmi Cyberpunk...

Öyle sıradan hackerlar değillerdi. Aralarında çok meşhur kişiler var. O günün dünyasından bakıp, ürettikleri fikirlerle bugün içinde olduğumuz dünyanın altyapısını hazırladılar. Onların fikirleri üzerine inşa edilen bir dünyada yaşıyoruz şu an. Öylesine kuvvetli ve değerli beyinlerdi her biri. Dünya finansını dönüştüren dijital para fikrini ilk ortaya atanlar onlardı.

İçlerinden en meşhuru da Julian Assange...

Şu sıralar İngiltere’de bir hapishanede tutuklu... Kimileri onun bir CIA ajanı olduğunu söylüyor. Bu yönde birtakım spekülasyonlar var ama işin bu yanına hiç değinmeyeceğim. Öyledir veya değildir. Önemli değil...

Cyberpunk grubu bir dönem NASA, Pentagon, Amerikan donanması, Citibank, Motorola, Panasonic gibi yüksek güvenlikle korunan sistemleri ve kurumları, yaptıkları siber saldırılarla yerle bir etmişlerdi. Her birine kök söktürmüşlerdi.

İşte Julian Assange da, bu grubun en meşhur isimlerinden biri...

Wikileaks’i bilirsiniz.

Dünyanın gizli istihbarat raporları sızdırıldı mı, başka yollardan mı ortaya çıkarıldı bilmiyoruz ama Wikileaks.com sitesi üzerinden gizli istihbarat belgeleri yayımlanarak, büyük ifşaatlar yapıldı. Assange bu sitenin kurucusu.

Sayırsız gizli belgeler ortaya dökülürken, burada parmağı olan bir adamdan ve hacker grubundan söz ediyoruz aslında.

Aralarında çok ilginç kişiler, özel beyinler var. Mesela bir tanesi de Nick Szabo...

2005 yılında BitGold diye bir fikir attı ortaya ve bir makale yazdı. O makaleyi okudum ve şunu gördüm.

2008 yılında Satoshi Nakamoto imzasıyla yayımlanan ve bir sene sonrasında Bitcoin olarak hayata geçirilen bir makalenin, neredeyse fikren aynısıydı BitGold makalesi. Nick Szabo 2005 yılında bu makalede Hal Finney diye birinden bahsediyordu. Hal Finney kim mi? Cyberpunk üyelerinden biri... Tabii ki Szabo da onlardan... Şu anda Washington Üniversitesi'nde hukuk profesörü.

Hal Finney, kendisine ilk Bitcoin transferi yapılan kişidir aynı zamanda.

Dikkat ederseniz hep aynı grubun isimlerinden söz ediyoruz bütün bu olanları aktarırken.

Kendisine ilk Bitcoin transferi yapılan kişi olduğu için *Newsweek* dergisi 2014 yılında bir iddia attı ortaya ve dedi ki: "Hal Finney, aslında Satoshi Nakamoto'dur."

Çünkü Satoshi Nakamoto diye bir adam yok.. Kim olduğu belli değil. İsmi de gerçek değil. Hal Finney, Satoshi'nin kendisi olduğu iddialarını kabul etmedi. 2014 yılında da öldü.

BitGold fikri, 2005'te henüz Bitcoin yokken ortaya atıldıktan sonra sessiz sedasız yok olmuştu. Bu fikrin, yeteri kadar ilgi görmeyip, hayata geçememiş olmasının sebebi Blockchain tabanlı olmayışı ve 2008 finansal krizi yaşanmadığı için merkez bankalarının çirkin yüzünün henüz ortaya çıkmamış olmasıydı. Bitcoin'i destekleyen ortam 2008 kriziyle oluştu.

O zamanlar Bitcoin'in bir tepki olarak ortaya çıktığını söylediler. 2008'de yayımlanan, bir sene sonrasında algoritmaya dönüşen o makaleyi okuduğunuzda zaten Bitcoin'in, merkez bankacılığı ve özel bankacılık sisteminin para üzerindeki egemenliğine bir tepki olduğunu görüyorsunuz.

2015 yılında yayımlanan o makale

Bitcoin: Eşten-eşe Elektronik Nakit Ödeme Sistemi

Satoshi Nakamoto

Türkçeye Çeviren: bitcoinhaber.net

Özet. Tamamen eşten-eşe çalışan bir elektronik para sistemi herhangi bir finansal kurumdan geçmeden bir taraftan diğerine çevrimiçi ödeme gönderilmesini mümkün kılar. Dijital imzalar çözümün bir parçasıdır, ancak mükerrer harcamaları önlemek için hâlâ güvenilir bir üçüncü tarafa ihtiyaç duyuluyorsa temel faydalarını kaybederler. Mükerrer harcama problemine eşlerarası ağ kullanarak bir çözüm öneriyoruz. Ağ, işlemleri sürekli uzayan özet fonksiyonu tabanlı bir iş-kanıtı zincirine ekleyerek zaman damgasıyla işaretleme ve iş-kanıtını tekrar üretmeden değiştiremez bir kayıt oluşturur. En uzun zincir sadece karşılaşılan olayların sırasını kanıtlamakla kalmaz aynı zamanda en büyük CPU gücüne sahip havuzdan geldiğini de kanıtlar. CPU gücünün çoğunluğu ağa saldırmak için işbirliği yapmayan düğümlerin kontrolünde olduğu sürece en uzun zinciri üretecekler ve saldırganları alt edeceklerdir. Ağın kendisi çok az bir altyapıya ihtiyaç duyar. Mesajların yayınlanmasında “elden geldiği kadar” kuralı geçerlidir. Düğümler istediklerinde ağdan ayrılabilirler ve dışarıda geçirdikleri sürede yapılan işlemlerin kanıtı olan en uzun iş-kanıtı zincirini kabul ederek tekrar katılabilirler.

1. Giriş

İnternet üzerinden alışveriş bugün neredeyse tamamen, güvenilir bir üçüncü taraf olarak elektronik ödemeleri işleyen finansal

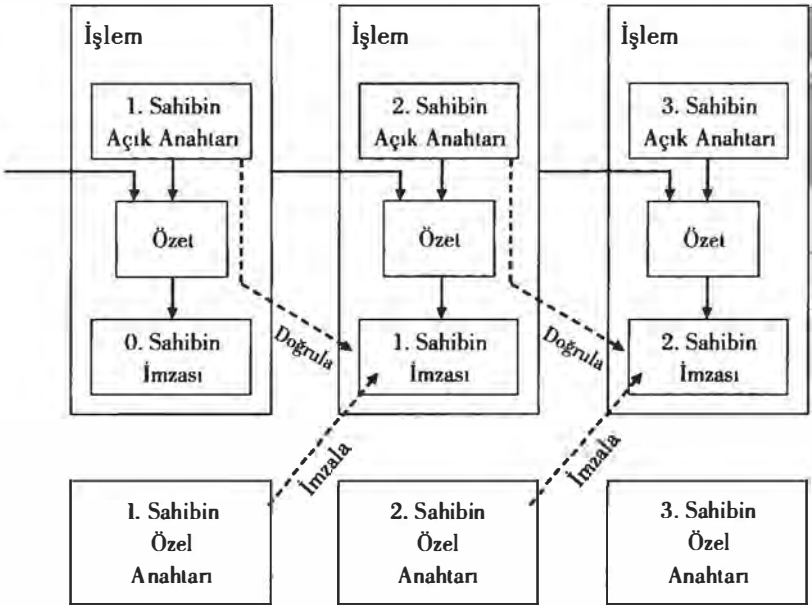
kurumlara bağımlı hale geldi. Bu sistem çoğu işlem için oldukça iyi çalışıyor olsa da hâlâ güvene dayalı bir model olmanın zayıflığını barındırıyor. Finansal kurumlar ihtilaflarda arabuluculuktan kaçamadıklarından tamamen geri dönüşü olmayan işlemler gerçekte mümkün değil.

Arabuluculuk hizmetinin gideri işlem giderlerini yükseltir ve mümkün olan en küçük işlem miktarını sınırladığı için küçük ödeme işlemlerini engeller, bunun yanında geri döndürülemeyen hizmetler için geri döndürülemeyen ödeme alma imkânının olmaması daha da masraflıdır. İşlemi geri döndürme ihtimali ile birlikte güvenme ihtiyacı da artar. Satıcılar müşterilerine şüpheyile bakmalı ve başka bir durumda ihtiyaç duyulabilecek bilgiden fazlasını vermeleri için zorlamalıdır. Belli bir oranda dolandırıcılık kaçınılmaz kabul edilir. Bu maliyetler ve ödeme belirsizlikleri yüz yüze alışverişte fiziksel para kullanımıyla giderilebilir ancak güven duyulan bir üçüncü taraf olmadan bir iletişim kanalı üzerinden ödeme yapılabilecek bir mekanizma bulunmamaktadır.

İhtiyacımız olan güven yerine kriptografik kanıta dayalı, iki tarafın üçüncü bir güvenilir kişiye gerek duymadan doğrudan birbirleriyle işlem yapabileceği bir elektronik ödeme sistemidir. Geri döndürülmesi imkânsıza yakın işlemler satıcıları dolandırıcılıktan koruyacaktır. Alıcıları koruyacak rutin emanetçi mekanizmaları kolaylıkla uygulanabilir. Bu makalede eşten-eşe dağıtık bir zaman damgası sunucusunun işlemlerin tarihsel sırasını hesaba dayalı olarak kanıtlamasını kullanarak mükerrer harcama problemine bir çözüm öneriyoruz. Sistem dürüst düğümler topluca saldırgan düğümlerden daha fazla CPU gücünü ellerinde bulundurduğu sürece güvenlidir.

2. İşlemler

Elektronik parayı bir dijital imza zinciri olarak tanımlıyoruz. Paranın el değiştirmesi sırasında her sahip parayı bir sonrakine gönderirken kendi dijital imzasıyla bir önceki işlemin özetini (hash) ve bir sonraki sahibin açık anahtarını imzalar ve bu imzayı paranın sonuna ekler. Ödeme alan sahiplik zincirini doğrulamak için imzaları doğrulayabilir.

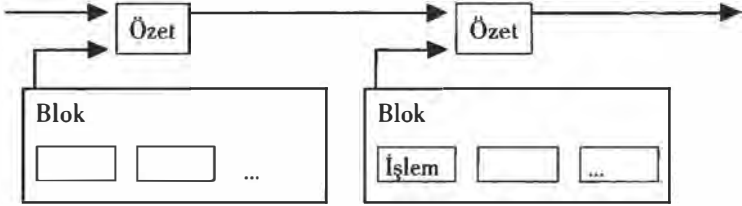
Düğüm her zaman en uzun zincirin doğru olduğunu kabul ederek uzatmaya çalışır. Eğer iki düğüm aynı sıradaki bloğun farklı versiyonlarını aynı anda bulup yayınlarsa bazı düğümler birini diğerinden önce alabilir. Bu durumda düğümler ilk aldıkları bloğu doğru kabul ederler ve üzerinde çalışırlar ama diğer

dalı da sonradan daha fazla uzama ihtimaline karşılık saklarlar. Beraberlik bir sonraki iş kanıtı bulunduğunda ve dallardan birisi daha uzun hale geldiğinde bozulmuş olacak, diğer dal üzerinde çalışan düğümler de uzun tarafa geçeceklerdir. Yeni işlemlerin tüm düğümlere ulaşması gerekmez. Yeteri kadar düğüme ulaştıklarında çok geçmeden bir blokta yer alırlar. Blok yayınları mesaj kayıplarına karşı da dayanıklıdır. Eğer bir düğüm bir bloğu alamadıysa bir sonrakini aldığı anda kayıp olanı fark eder ve istekte bulunur.

Elbette buradaki problem ödeme alanın zincirdeki önceki sahiplerden birinin parayı mükerrer olarak kullanmadığını doğrulayamamasıdır. Yaygın bir çözüm, merkezi bir otoritenin (banka, merkez) her işlemin mükerrer harcama olup olmadığını kontrol etmesidir. Her işlemten sonra para merkeze geri döner ve yerine yeni bir para piyasaya sürülür. Sadece merkez tarafından doğrudan piyasaya sürülen paraların mükerrer olarak harcanmadığından emin olabiliriz. Bu çözümdeki sorun para sisteminin tüm kaderinin her işlemin üzerinden geçtiği banka gibi bir merkezi kuruluşun elinde olmasıdır. Ödeme alan kişinin, paranın önceki sahiplerinin önceden işlem imzalamadıklarını doğrulayabileceği bir yönteme ihtiyacımız var. Bizim durumumuzda sadece en eski işlem önemlidir, daha sonraki harcama girişimlerini dikkate almıyoruz. Bir işlemin gerçekleşmediğini kanıtlamanın tek yolu tüm işlemlerden haberdar olmaktır. Merkeze dayalı modelde merkez tüm işlemleri bildiği için hangisinin önce geldiğine karar verebilir. Güvenilen bir taraf olmadan bunu başarabilmek için işlemler açıkça ilan edilmelidir [1] ve katılımcıların işlemlerin gerçekleşme sırası konusunda hemfikir olacağı bir sisteme ihtiyacımız vardır. Ödeme alanın her işlem sırasında harcamanın ilk kez yapıldığı taraf olduğunun diğer düğümlerin çoğu tarafından onaylandığı bir kanıtı ihtiyacı vardır.

3. Zaman Damgası Sunucusu

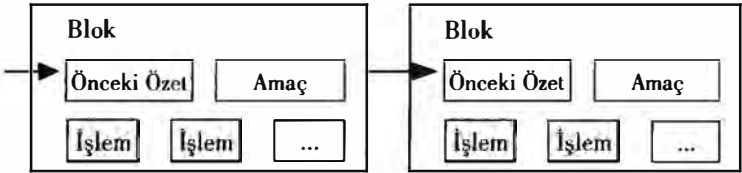
Önerdiğimiz çözüm bir zaman damgası sunucusuyla başlıyor. Bir zaman damgası sunucusu damgalanmayı bekleyen bir işlem bloğunun özetini alarak bu özeti gazete, Usenet gibi mecralarda yayınlar. Zaman damgası mesaj yayınladığı anda verinin özetinde girdiğinin yani var olduğunun kanıtıdır. Her zaman damgası özetinin içinde bir önceki zaman damgasını barındırarak bir zincir oluşturur ve her eklenti öncekileri güçlendirir.

4. İş-Kanıtı

Eşten-eşe dağıtık bir zaman damgası sunucusu uygulaması için gazete ya da Usenet kullanılmaktansa Adam Back'ın Hashcash [6] sistemine benzer bir iş-kanıtı sistemine ihtiyacımız var. İş-kanıtının temelinde SHA-256 gibi bir özet fonksiyonunda özet çıktısının belli bir sayıda 0 biti ile başlamasını sağlayacak bir amaç değerini aranması yatar. Ortalama gerekli iş yükü özette amaçlanan ve tek bir özet hesaplamasıyla sınanabilen 0 bitlerinin sayısı ile üssel olarak orantılıdır. Zaman damgası ağıımız için iş kanıtı modelini, blok özeti istenen sayıda 0 biti ile başlayıncaya kadar bloğun içindeki bir amaç değerinin değiştirilmesi üzerine inşa ediyoruz. İş kanıtını elde edecek CPU tüketimi gerçekleştikten sonra blok aynı işi tekrar yapmadan değiştirilemez. Zincire sonradan eklenen bloklar öncekilere bağlı olduklarından bir bloğu değiştirmek

kendinden sonra gelen tüm blokları da tekrar hesaplamayı gerektirecektir. İş-kanıtı aynı zamanda çoğunluk kararının temsil edilmesi problemini de çözer. Eğer çoğunluk kararı IP adreslerine dayalı bir yöntemle hesaplanıyor olsaydı birçok IP adresine sahip olan kişiler tarafından suiistimal edilebilirdi. İş-kanıtı yönteminde 1 CPU 1 Oy'a eşittir. Çoğunluk kararı en fazla iş kanıtının yapıldığı en uzun zincir tarafından temsil edilir. CPU işlem gücünün çoğunluğu dürüst düğümlerin elindeyse dürüst zincir diğerlerinden daha uzun olacak ve rakip zincirleri alt edecektir. Geçmiş bloklardan birini değiştirmek için saldırganın sonrasında gelen tüm bloklardaki işi tekrar yapması ve dürüst düğümlerin yaptığı işi yakalayıp geçmesi gereklidir. Yazının devamında yeni bloklar eklendikçe daha yavaş bir saldırganın bunlara yetişme olasılığının üssel olarak azaldığını göstereceğiz. Artan donanım hızlarına ve değişken aktif düğüm sayısına ayak uydurmak üzere iş-kanıtı zorluk seviyesi saatte ortalama blok hedefini tutturacak şekilde tekrar ayarlanır. Eğer çok hızlı blok üretiliyorsa zorluk seviyesi yükselir.

5. Ağ

Ağı işletme adımları şunlardır:

- 1) Yeni işlemler tüm düğümlere yayılır.
- 2) Her bir düğüm yeni işlemleri bir blok içinde toplar.
- 3) Her bir düğüm kendi bloğu içinde bir iş-kanıtı bulmak için çalışır.

4) İş-kanıtını bulan düğüm bunu tüm diğer düğümlere yayar.

5) Diğer düğümler blok içindeki tüm işlemler geçerliyse ve daha önceden harcanmadıysa bloğu kabul ederler.

6) Düğümler bir sonraki bloğu çözmek için çalışmaya koyulduklarında önceki bloğun özetini de yeni bloğa dahil ederler, böylece bloğu kabul ettiklerini göstermiş olurlar.

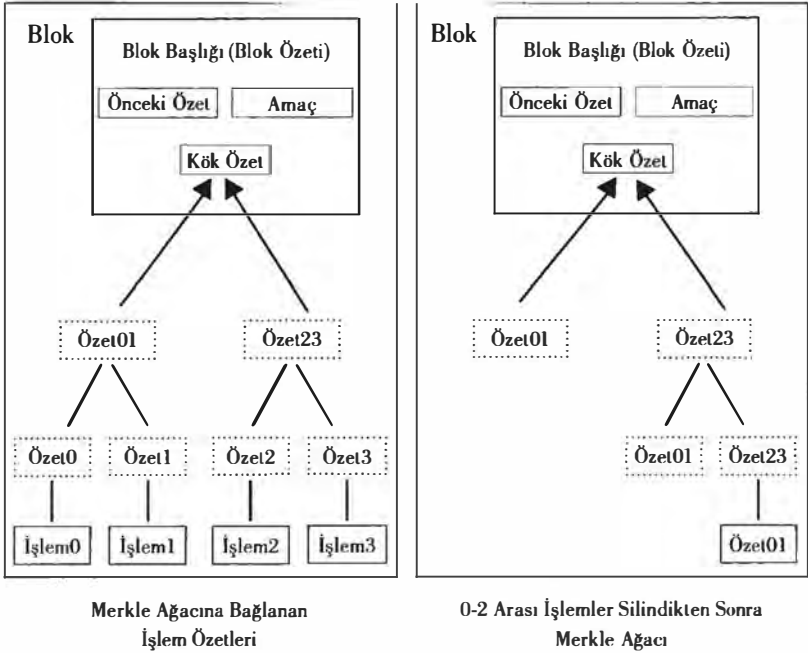
6. Teşvik

Kural gereği bir bloktaki ilk işlem bu bloğu yaratanın sahip olacağı yeni bir parayı dolaşıma çıkardığı özel bir işlemdir. Bu düğümlerin ağı desteklemelerini teşvik eder. Aynı zamanda, para basacak merkezi bir kurum olmadığından paranın dolaşıma katılmasını da sağlar. Sabit bir miktardaki para miktarının sürekli dolaşıma girmesini altın madencilerinin piyasaya yeni altın sürmesine benzetebiliriz. Bizim durumumuzda tüketilen şey CPU işlem gücü ve elektriktir. Teşvik işlem ücretlerinden de elde edilebilir. Bir işlemin çıktısı girdilerinden küçükse, aradaki fark işlem ücreti olarak işlemi ihtiva eden bloğun teşvik miktarına eklenir. Önceden belirlenmiş bir miktar para tedavüle çıktıktan sonra teşvik tamamen işlem ücretinden elde edilir ve enflasyon sıfıra iner.

Teşvik düğümlerin dürüst kalmalarını sağlar. Eğer açgözlü bir saldırgan bütün dürüst düğümlerden daha fazla işlem gücünü toplamayı başarabilirse bu gücü ödemelerini çalarak insanları dolandırmak için mi yoksa yeni para üretmek için mi kullanacağına karar vermelidir. Oyunu kurallarına uygun oynamayı daha kârlı bulmalıdır. Sistemi kandırıp kendi zenginliğinin geçerliğini zedelemektense kurallara uymak ona herkesin toplamından daha fazla yeni para kazandıracaktır.

7. Disk alanından tasarruf

Bir paranın kullanıldığı son işlem yeteri kadar bloğun altında kaldığında öncesindeki harcama işlemleri saklama alanından tasarruf etmek üzere silinebilirler. Bloğun özetini bozmadan bunu sağlamak için işlemler bir Merkle ağacında tutulur ve sadece kökü bloğun özetine dahil edilir. Eski bloklar ağaç dalları budanarak sıkıştırılabilir. Ara özetlerin saklanması gerek yoktur.

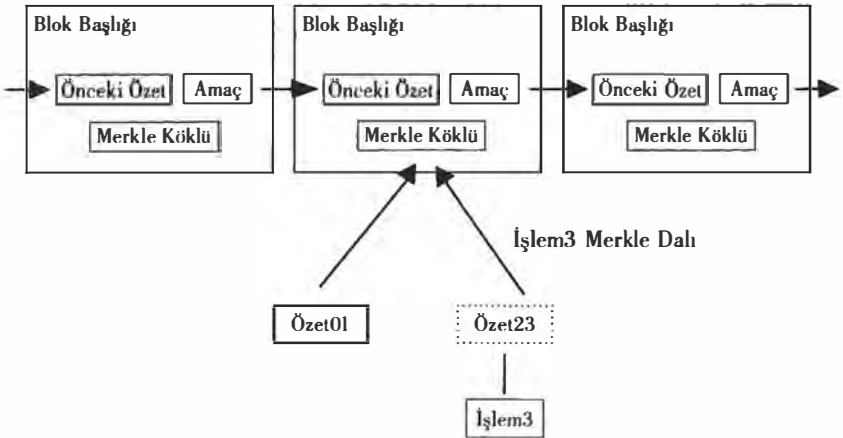

Bir blok başlığı işlemler hariç yaklaşık 80 bayt uzunluğundadır. Her 10 dakikada bir yeni blok üretildiğini varsayarsak $80 \text{ bayt} * 6 * 24 * 365 = 4.2 \text{ MB} / \text{yıl}$ eder. 2008 yılında tipik bilgisayar sistemlerinin 2GB RAM ile satıldığı ve Moore yasasına dayanarak senede 1.2GB büyüme öngörüsüyle, blok başlıkları hafızada tutulsa dahi saklama bir sorun olmayacaktır.

8. Basitleştirilmiş Ödeme Doğrulaması

Tam bir düğüm işletmeden de ödemeleri doğrulamak mümkündür. Kullanıcı sadece en uzun iş-kanıtı zincirine dahil olan blokların başlıklarının bir kopyasını saklamalıdır. En uzun zincire sahip olduğuna kanaat getirinceye kadar ağdaki düğümleri sorgulayarak bu başlıkları toplar ve işlemi damgalandığı bloğa bağlayan Merkle dalını elde eder. İşlemi kendisi doğrulayamaz ama zincirdeki bir yer ile ilişkilendirmekle bir ağ düğümünün kabul ettiğini görür. Ardından eklenen bloklar da ağın işlemi kabul ettiğini onaylarlar.

En Uzun İş-Kanıtı Zinciri

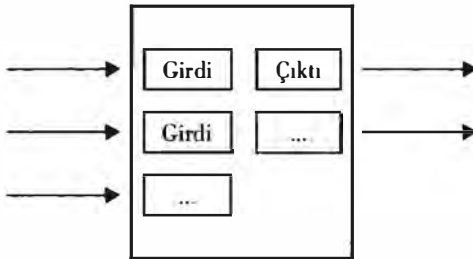

Bu sebeple, doğrulama dürüst düğümler ağ kontrolünü ellerinde bulundurdukları sürece güvenilirdir. Hesaplama gücünün çoğunluğu saldırganın elindeyse daha savunmasızdır. Ağ düğümleri işlemleri kendileri doğrulayabilirken basitleştirilmiş yöntem saldırganın ağa hâkim olduğu süre boyunca ürettiği sahte işlemler ile kandırılabilir. Bu soruna karşı korunma

stratejilerinden biri ağ düğümlerinin geçersiz bir bloğu fark ettiklerinde alarm üreterek kullanıcıdan tüm bloğu ve şüpheli işlemleri yüklemesini istemesi olabilir. Sık ödeme alan işyerleri muhtemelen güvenliklerini sağlamada daha bağımsız olmak ve daha hızlı doğrulama yapabilmek için kendi ağ düğümlerini işletmek isteyeceklerdir.

9. Değerleri Birleştirme ve Bölme

Her bir parayı teker teker takip etmek mümkün olsa da havale edilecek her kuruş için ayrı ayrı işlem açmak pratik olmazdı. Değerin bölünebilmesi ve birleştirilebilmesi için işlemler birden fazla girdi ve çıktıdan oluşur. Genellikle ya önceki büyük bir işlemden gelen tek bir girdi ya da küçük miktarları birleştiren birden fazla girdi olur. En fazla da iki çıktı olur: Birisi ödeme tutarıdır, diğeri de, varsa, parayı gönderene geri dönen para üstüdür.

Unutulmamalıdır ki dallanma, yani her bir işlemin birçok işleme bağlı olması ve o işlemlerin de daha da fazla işleme bağlı olmaları burada bir sorun değildir. Hiçbir zaman işlem tarihçesinin tam bir kopyasını çıkartmaya ihtiyaç yoktur.

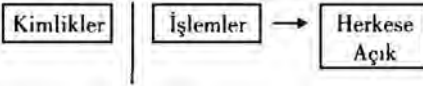
10. Gizlilik

Geleneksel bankacılık modeli bilgiye erişim yetkisini ilgili taraflar ve güvenilir bir üçüncü tarafla sınırlayarak bir noktaya kadar gizliliği sağlar. Tüm işlemlerin açık şekilde ilan edilmesi ihtiyacı bu yöntemi kullanışsız bırakır ama bilgi akışını başka bir noktadan keserek hâlâ gizlilik sağlanabilir: Açık anahtarları isimsiz tutarak. Dışarıdan birisinin bir başkasına belli bir miktar gönderdiği izlenebilir ancak işlemi kimin yaptığı bilgisi yoktur. Bu borsaların işlemlerle ilgili açıkladıkları bilgi miktarına benzer. Tek tek her alış satış işleminin zamanı ve miktarı herkesin görebileceği şekilde ilan edilir fakat tarafların kimlikleri gizlidir.

Bilindik Güvenlik Modeli

Yeni Güvenlik Modeli

İlave bir bariyer olarak, açık anahtarın sahibi ile ilişkisini gizlemek için her işlemde yeni bir anahtar çifti kullanılmalıdır. Çok girdili işlemlerde bir miktar ilişkilendirme kaçınılmazdır ve işlemin girdilerinin aynı kişiye ait olduğunu açığa çıkarırlar. Korkulan olay anahtarın sahibinin belli olması durumunda aynı kişiye ait diğer işlemlerin de açığa çıkmasıdır.

11. Hesaplamalar

Dürüst zincirden daha hızlı şekilde alternatif bir zincir oluşturmaya çalışan saldırganın senaryosunu ele alalım. Eğer bunu başarabilse bile bu olay sistemi yoktan para var etmek ya da hiç sahip olmadığı bir parayı elde etmek gibi keyfi değişikliklere karşı savunmasız hale getirmez. Düğümler geçersiz bir işlemi ödeme olarak kabul etmeyeceklerdir. Dürüst düğümler de bu işlemleri barındıran blokları asla kabul etmeyeceklerdir. Bir saldırgan sadece kendi işlemlerinden birini değiştirerek yakın zamanda harcadığı parayı geri almayı deneyebilir.

Dürüst zincir ile saldırgan arasındaki yarışı Binom Rastgele Yürüyüş şeklinde tariflemek mümkündür. Başarılı olma durumu dürüst zincirin bir blok uzamasıdır ve +1 puan öne geçirir. Başarısızlık durumu da saldırganın zincirini bir blok uzatmasıdır ve aradaki farkı -1 puan kadar azaltır.

Saldırganın belirli bir gecikme farkını kapatabilme olasılığına Kumarbazın İflası problemine benzetebiliriz.

12. Sonuç

Güvene dayalı olmayan bir elektronik transfer sistemi önerdik. Dijital imzalardan oluşan sıradan bir para sistemi modeliyle başladık. Bu sistem sahipliği düzgün bir şekilde kontrol edebiliyordu ancak çifte harcama problemini engellemediğinden eksikti. Bunu çözmek için iş-kanıtını işlem tarihçesini kaydetmek için kullanan eşten-eşe bir ağ önerdik. Bu tarihçeyi bir saldırganın değiştirmesi işlem gücünün çoğunluğu dürüst düğümlerde olduğu sürece neredeyse imkânsızdır. Ağ kendi yapılandırılmamış basitliği içinde sağlamdır. Düğümler aynı anda çok az eşgüdüm ile

çalışır. Kimlik doğrulamasına gerek yoktur çünkü mesajlar belirli bir yere doğru yönlendirilmezler ve sadece diğer düğümlerin ellerinden geldiğince dağıtılır.

Düğümler dilediklerinde ağdan ayrılabilirler ve tekrar katılabilirler. İş-kanıtı zincirini kendileri ağda yokken olan bitenin kanıtı olarak kabul ederler. İşlem güçleri oranında oy kullanırlar, geçerli bloklar üzerinde çalışarak ve uzamalarını sağlayarak kabul ettiklerini, üzerinde çalışmayarak da reddettiklerini ifade etmiş olurlar. İhtiyaç duyulan tüm kurallar ve teşvikler bu uzlaşma mekanizması ile empoze edilebilir.

Üçüncü kişiye ihtiyaç duymadan iki tarafın kendi aralarında tıpkı Milton Friedman'ın A'dan B'ye veya B'den A'ya para transferini tarif etmesi gibi, hiçbir bankaya ihtiyaç olmadan, hiçbir hükümete ihtiyaç olmadan, bugünkü para birimine değerini veren hükümetler olmadan gerçekleşebilen bir hareket...

Bugünkü paraya değerini veren, devletlerdir. Devletlerin itibarı olmadığında kâğıt paraların hiçbir değeri yok. Alelade kâğıt parçalarıdır her biri...

Para sistemi tamamen bunun üzerine kurulu değil mi?

Ama altın farklıdır. Bir altın paraya değerini veren hiçbir devlet değildir. Hiçbir devletin itibarına gerek duymaz varlığını sürdürmek için. Onun değeri uluslararası ve binlerce yıldır süregelen bir konsensüsten gelir. Tarih boyunca insanlar onu bir değer olarak kabul etmiştir. Gücünü devletler gibi merkezi otoritelerden almaz. Dolayısıyla Bitcoin gibi merkeziyetsizdir.

Altın bir parayı dünyanın neresine götürürseniz götürün, orada değerlidir. Tarihte altın para kullanan imparatorlukların çöküşüne tanıklık etmişizdir ama altının çöktüğünü görmemiştir.

Altından farklı olarak Bitcoin'i elle tutamazsınız. O bir yazılımdır, bilgidir, konudur.

Şimdilerde bunu elektronik altına dönüştürülmüş, aynı prensipleri elektronik ortama aktarılmış bir sistem olarak ortaya koyuyorlar. Madencilğine kadar, madenden çıkarılmasına kadar...

Ortaya çıktığı ilk güne bakılınca Bitcoin mantık açısından müthiş bir fikir. İnsanları özgürleştirebilecek ve merkezi otoritelerden gücü alıp bireylere dağıtabilecek potansiyele sahip bir fikir...

Bir kripto para camiası üyesi olarak yani bu paraları kullanan, bunların alımlarını yapan biri olarak, Bitcoin'in müthiş bir fikir olduğunu düşünüyorum. Ama mantığımın ötesinde, içimdeki bir ses bana "Acaba bu böyle mi sahiden yoksa olmayabilir mi?" diye dürtüyor sürekli. Bunun üzerine ciddi şekilde kafa yordum, araştırmalar yaptım, bilgi topladım ve bir sonuca vardım nihayet.

Evet, Bitcoin bugünkü işleyiş şekliyle küresel sermayenin de, onun karşısındaki ulus devletlerin de işine gelmiyor. Karşılıklı güç mücadelesi içindeki bu yapıların hiçbirinin işine gelmiyor.

Elimizdeki verilerle mantık yürütürsek hal böyle... Ama ya elimizde olmayan başka veriler de varsa ve bunlar üzerinden okuma yaptığımızda karşımıza bambaşka bir durum çıkarsa ne olacak?

Nick Szabo'nun, Bitcoin temelli fikirlerini, 2005'te kaleme aldığı bir makalede anlattığından söz etmiştim zaten. Hatta iktisatçı Milton Friedman'ın "elektronik nakit" ifadelerini kullandığı 1999 yılındaki röportajından da söz ettim.

Küresel sermayenin bu fikri kendi lehine dönüştürebilecek bir hamle yapmamış olması, bu fikri ıskalamış olması çok mümkün görünmüyor. Çünkü aksi takdirde kendilerini yok edebilecek bir hareketin, kendi kontrollerinin dışında mutlaka gelişeceğini biliyorlardı ve öyle de oldu.

Asıl soru şu: Merkeziyetsiz kripto para hareketi onların kontrolünde mi gerçekleşiyor?

İşte bu sorunun doğru cevabına ulaştığımızda bütün düğümler çözülür.

Bitcoin’de şöyle bir mantık var:

Sınırlı sayıda üretilir. 21 milyon adet Bitcoin olacaktır ve bu sayı artırılmaz.

2011 yılında Amerikan Merkez Bankası FED’in eski başkanlarından Greenspan tarihin skandal niteliğindeki en rezil açıklamalarından birini yaptı...

Bir televizyon kanalında yaptığı röportajda spiker kendisine Amerikan hazine bonolarının yatırım açısından hâlâ güvenilir olup olmadığını sorduğunda, Greenspan’ın verdiği cevap şöyleydi:

“ABD’nin ödeyemeyeceği borç yoktur, çünkü istediğimiz kadar para basabiliriz.”

İnsanın zekâsına bu kadar da hakaret edilmez ama!

Bitcoin, işte bu mantıksızlığa bir tepki olarak çıktı ortaya. Motivasyonuna baktığımız zaman Bitcoin’in temelinde, karşılıksız para basma girişimine tepki vardır. Dolayısıyla bu yüzden de müthiş bir fikirdir.

21 milyon basılan Bitcoin’in sayısı artmadığı için değerini kaybetmiyor, değeri artan bir para olarak karşımıza çıkıyor ve dijital madenlerden çıkarılıyor.

İki kişinin birbirlerine Bitcoin alıp gönderebilmesi için madenciler var. Bunlar transferlerin gerçekleşmesi için bir matematiksel problemi çözmek zorundalar. Bunun için güçlü bilgisayarlar çalışıyor. Her problem çözümünde transfer bilgilerinin kaydedildiği bloklar oluşuyor. Yani bloklarda bu bilgiler kaydediliyor. Aynı anda bütün bloklarda sistemin bilgisi var. Yani sistemi kapatamıyorsunuz. Bir bilgisayarı kapatsanız da blokların

kayıtlı olduğu ve birbirleriyle iletişim halinde olan diğer milyonlarca cihaz çalışıyor. O yüzden sistemi kapatmanın tek yolu interneti bütün dünyada kapatmak. Her yeni blok oluştuğunda zincire ekleniyor. Bu blok zincirinde bloklar arka arkaya diziliyor ve zincir sürekli uzuyor. Oluşturdukları her blok için madenciler Bitcoin ödülü kazanıyor. Buna madencilik deniyor. Her 210 blokta bir ödül yarılanması denilen bir sistem çalışıyor. Yani her blok yazımında ne kadar Bitcoin ödül veriliyorsa, bir sonraki yarılanma döneminde bu ödülün miktarı yarıya düşüyor. Bir sonrakinde yine yarıya düşüyor. Bu döngü devam ederken, verilen ödül, sıfırın altındaki sayılarla, kesirlere kadar iniyor.

Bir bloğu oluşturan her problemin çözümü aşağı yukarı 10 dakika sürüyor. Ve sürekli milyonlarca problem çözülüyor. 210 bloğun oluşturulduğu her ödülün yarılanması dönemi ise yaklaşık 4 yıl sürüyor. Çünkü bugünün teknolojisiyle çalışan bilgisayarların işlem yapma hızı ve gerekli blok sayısını oluşturmaları bu kadar zaman alıyor. Bu hesaba göre 2140 yılına kadar bütün Bitcoin'lerin madenlerden çıkarılmış olması lazım. Tabii ki hayali madenlerden.

Bugün 18 milyon civarında Bitcoin üretilmiş durumda... Kalan 3,5 milyon Bitcoin de 2140 yılına kadar madenlerden çıkarılacak, bugünkü teknolojiyle hesapladığımızda.

2140 yılından sonra bu sistemin ne olacağını kimse bilmiyor.

Mevcut para sistemi çöktüğü zaman direkt olarak insanların akın edeceği bir alternatif para sisteminden bahsediyoruz...

Kendimi küresel sermayecilerin yerine koyup düşünmek istiyorum şimdi.

Eğer Bitcoin işinin arkasında benim aklım varsa, 2140 yılına kadar bekleyeceğim sistemde paranın üzerinde hiç hegemonya olmayacak demektir.

Peki 2140'tan sonra ne olacak?

Şöyle teoriler var: Artık madenciler Bitcoin üretmeyecekler. Madencilere gerek kalmayacak çünkü ortaya çıkacak kayda değer bir maden kalmasa da işlemler devam edecek. Alış satışlar arasında minik komisyonlardan para kazanılacak. Çünkü madenciler olmadan para transferi gerçekleştirilemiyor.

Madencilerin sistemin içerisinde olması gerekiyor, sistemin içerisinde oldukları sürece bu sistem varlığını sürdürebilecek.

Kimse birbirine Bitcoin gönderemediği zaman sistemin bir anlamı kalmıyor. İşte o zaman insanın aklına şöyle bir soru geliyor ister istemez:

Kimin ne kadar Bitcoin'i olduğu veya kime ne kadar Bitcoin gönderildiği bilgisinin kaydedildiği bloklar, silinmiyor ve değiştirilemiyor. Çünkü algoritma buna izin vermiyor. Yani blok zinciri bozmak, geçmişe yönelik manipüle etmek mümkün değil. Peki zincirin geleceğini manipüle ederseniz ne olur? Eğer ki 2140 yılını beklemeyecek şekilde başka bir şey yaparsanız ya da hiç kimsenin bilmediği bir kuantum bilgisayar bugün bir yerlerde saklanıyorsa ve Bitcoin'e karşı kullanılırsa ne olur?

Kuantum bilgisayar teknolojisi üzerinde hâlâ çalışılıyor ve şu anda çalıştırılan başka kuantum bilgisayarlar mevcut... Ancak bize açıklanan bilgilerin ötesinde binlerce bilgisayarın belki bin yılda yapabileceği işlemi, bir saatte yapabilen bir kuantum bilgisayar varsa ne olur? Bu bilgisayara iki tane cüzdan hesabı tanımlayın ve bu iki cüzdan arasında bir saatte milyonlarca hatta milyarlarca transfer işlemi gerçekleşsin. Hepsi mümkün...

Kuantum bilgisayarın, 2140'a kadar üretilecek bütün Bitcoin'leri bir saat içerisinde ürettiğini varsayalım. Artık üretecek Bitcoin yok, maden yok! Dolayısıyla madencilere ihtiyaç da yok. Bilgisayar çalışmaya devam ederek diğer Bitcoin transferlerini kendi gerçekleştiriyor yaptığı işlemlerle. Sistem çalışıyor ama ortada madenciler kalmadı.

Bu sefer ne olacak?

Ansızın merkeziyetsiz bir para, merkeziyetli hale dönüştürülmüş olur. Bu, Bitcoin’le ilgili bir olasılık senaryosudur ve üzerinde ciddiyle düşünülmesi gereken bir konudur. Mevcut para sistemi de çöktükten sonra, küresel sermaye kenara çekilmiş olayları izlerken, devletler kendi merkeziyetli dijital paralarını dayattığında, kimse devletlerin merkeziyetçi dijital parasını istemeyecektir.

Milton Friedman, o konuşmayı boşuna yapmıyordu 1999 yılında. Altı boş ifadeler değildi söyledikleri. Derinlikli, önemli cümlelerdi.

Friedman’ın konuşmasını⁵ dilerseniz internetten dinleyebilirsiniz.

Parayı elinde bulunduran güce de sahiptir. Hükümetlerin elindeki gücü de çekip alır. Şimdi siz ve eğer Bitcoin sistemini kuantum bilgisayarla kısmi olarak merkeziyetli hale getirirseniz, hâlâ merkeziyetli bir sistem işliyor olur.

Mesela insanlar ellerindeki Bitcoin’leri satmak isterken ve Bitcoin sistemi de bu şekilde çökmenin eşiğine gelmişken, madencilik sonlanmışken küreselciler sahneye çıkıyor ve Bitcoin’e alternatif yeni bir kripto para kurguluyor. Merkeziyetli ve arzı sınırlandırılmamış bir para öneriyor. Dağ köylerine bile internet erişimi sağlayan Starlink projeleri ve 5G’lerin hayata geçtiği bir ortamda aynen şöyle diyorlar:

“Bitcoin sistemi bir süre çalıştı ama buraya kadarmış. Şimdi biz yeni bir model geliştiriyoruz. Elinde Bitcoin bulunduran herkes online olarak bize bildirip, kimlik bilgileriyle birlikte başvurursa, bu kişilerin parasının güvenliğini sağlamak için yeni hesaplar oluşturacağız ve ellerindeki Bitcoin miktarı kadar kripto parayı orada tanımlayacağız.”

5. <https://www.youtube.com/watch?v=leqjwiQidlk>, Milton Friedman Predicts Bitcoin In 1999

İşte o zaman birçok insan müracaat etmeye başlayacaktır. Belki ellerindeki Bitcoin'in karşılığını gerçekten farklı bir para cinsi olarak alacaklardır. Ancak bu noktada küreselcilere bütün özgürlüklerini de teslim etmiş olacaklardır.

Ardından devletlere çağrıda bulunacaklar.

Küresel sermayeciler ve büyük teknoloji şirketleri bütün ulus devletleri sıraya dizecekler ve şöyle diyecekler:

“Siz bu sistemde vergi toplayamazsınız. Bunun takibini de yapamazsınız.”

Çünkü hangi kullanıcı kodunun hangi kimlik bilgileriyle eşleştiğini bilmeden, devletler açısından vergi takibi yapmak sahiden de mümkün değil. Dolayısıyla bu hiçbir devletin işine gelmeyecektir. Hem o zamana kadar zaten birkaç sene içerisinde nakitsiz topluma geçilmeye başlanmış olacak. Böyle bir durumda, küresel sermaye herkesin para hareketlerinin bilgisini ulus devletlere satabilir. Vergi gelirleri hükümetler ve sermayedarlar arasında paylaşılabilir.

Eğer dünyanın sermayesi elinizde duruyor olsaydı, para üretiminden doğan gelirlerin yüzde 90'ı size aksaydı, dünyayı kontrol ediyor, paradigmaları değiştiriyor, savaşlar başlatıp bitiriyor olsaydınız, bunları yapabilecek güç sizin olsaydı, onu kolayca elinizden bırakır mıydınız?

Cyberpunk grubu, gücün merkezi olmasına, yani tekelleşmesine karşıydı. Küreselcilerin devreye girip, bu merkeziyetsiz sistemi bozma ihtimalleri yabana atılamaz.

Para sistemi çöktükten sonra devletlerin otoriterleşmesi ve halklarının varlıklarına göz dikmesi, insanları daha fazla Bitcoin almaya yönlendirecek. Madenler işin içinde olacak ama bunun büyük bir tuzak olma ihtimali insanı düşündürmüyor değil.

Sıradaki Felaketler

The Economist Dergisi'nin Haziran 2020 sayılı kapağında "The Next Catastrophe" yazıyor. Yani sıradaki felaket...

"And how to survive it" yani bunun karşısında nasıl hayatta kalınır?

Mesele hayatta kalmaksa, karşımızda yok edici bir felaket var demektir.

Bu sayıda, dergi içeriği de hayli ilginç... Sıradaki felaketlerle ilgili makaleler yer alıyor.

Oxford Üniversitesi'nin yayımladığı bir araştırma raporu var mesela.

İkinci dalga geldiğinde hangi ülkelerde yüksek ihtimalle felaketler ortaya çıkacak?

10 ülke saymışlar. Bunların başında Amerika geliyor.

Yeri gelmişken önce “Mortality rate” denilen bir kavramdan söz etmek isterim.

Dünyada, doğal hayat akışında insanlar ölüyorlar. Hepimiz ölümlüyüz... Bazıları ölümsüz olduğunu düşünüyor olmalıydı ki salgın hastalıkla birlikte ölümlerin başladığını sanıyor. Ölü sayıları günbegün listelenerek büyük bir korku ve panik dalgası da baş gösterdi ister istemez. Sanki daha önce hiç kimse ölmüyormuş gibi bir algı oluştu.

Türkiye’de ve dünyada korkunç düzeyde bir akademik cehalet söz konusu... Şimdi size hiç yorum yapmadan birtakım güncel rakamlar vereceğim ölüm oranlarıyla ilgili olarak.

Dünyada yıllık ölüm oranı %0,95 olarak hesaplanıyor. Bu istatistiksel bir veri.

Dünyada 7 milyar insan yaşıyorsa ve %0,95’i (biz ona şimdilik %1 diyelim) ölüyorsa, bu yılda 70 milyon insanın öldüğü anlamına gelir. Yani dünyada her sene 70 milyon insan ölüyor.

İki yılda ise 140 milyon insan ölüyor demektir...

Dünya Sağlık Örgütü’nün verilerine göre 2021 Mayıs’ı itibariyle, yani virüsün ortaya çıktığı tarihten itibaren iki yıl içinde 158 milyon vaka kaydedilmiş ve içerisinden 3 milyon ölüm gerçekleşmiş. Buna göre hastalığa yakalananların %1,89’u ölmüş.

CDC’in (ABD Hastalık Önleme Merkezi) verilerine göre dünyada her yıl ortalama 35,5 milyon kişi gribe yakalanıyor ve 650 bin kişi ölüyor. Bu rakamlar Dünya Sağlık Örgütü’nün

yayımladığı 13 Aralık 2017 tarihli ve “*Up to 650.000 people die of respiratory diseases linked to seasonal flu each year*” başlıklı makalede de referans gösteriliyor. Yani henüz Covid-19 ortada yokken.

Buna göre ölüm oranını hesapladığınızda ise %1,85 rakamı çıkıyor. **Yani “ölümcül bir pandemi” diye bizi inandırmaya çalıştıkları Covid-19 gribi ile aynı oran.**

İki yılda 158 milyon kayıtlı vakayı ikiye bölüp yıllık ortalama yı alırsak 76,5 milyon yapar. Bu durum 35 milyon olan mevsimsel grip vakalarının iki katı gibi görünüyor ama küresel bir korku bombardımanı ile herkesin test yaptırmaya zorlandığı bir ortamda kayıtlı vaka sayılarının daha yüksek olması gayet normaldir. Çünkü daha önceki yıllarda böyle bir kayıt sistemi uygulanmıyordu. Üstelik tıpçıların dahi itiraz ettiği PCR testlerinin güvenilirliğini ve sözde tedavi adı altında ağır ilaçlara maruz bırakılarak hastanelerde öldürülen insanları tartışmıyorum bile.

Mart 2020’de DSÖ’nün “pandemi” ilanından sonra mevsimsel grip vakalarının akıldışı bir şekilde sifıra inmesi, bildiğimiz grip vakalarının Covid-19 olarak kaydedildiğinin açık bir ispatıdır. Yani ortada ne bir pandemi (salgın) ne de ölümcül bir grip virüsü vardır. DSÖ’nün orkestra şefliğinde küresel bir psikolojik savaş yürütülmekte ve yeni tip bir mevsimsel grip virüsü bahane edilerek, bütün dünya kilit altına alınmıştır. Böylece sonuna geldiğimiz küresel finans sisteminin yıkımına ve ekonomik çöküşe bu virüs bahane edilmektedir. Ölüm korkusu ve çaresizlik duygusunu yaşayan dünya halklarına, bu şekilde istedikleri bütün küresel politikaları dayatabiliyorlar. Küresel aşı pasaportu, nakitsiz toplum, yeni ekonomik düzen, yeni sosyal düzen, yeni dijital kimlikler... Yani gücün küresel anlamda tekelleşmesini sağlayan politikalar... Her şey yeterince açık değil mi?

İnsan, ölümlü bir canlıdır. Hepimiz ölümlüyüz, öleceğiz.

Rakamlardan da anlaşılacağı üzere yaratılan korku ve panik tablosu doğal ölümlerle kıyaslandığında örtüşmüyor. Olduğundan daha büyük, daha tehlikeli, daha abartılı gösterilen bir tabloyla karşı karşıyayız.

Şimdi geelim *The Economist*'in kapağına...

Kapak görseline bakınca ne görüyoruz? Ortada bir aile var ve oturuyorlar. Bir adam, bir kadın ve bir çocuk... Hatta kedileri de var. Yüzlerinde gaz maskeleriyle bakıyorlar. Çocuğun kafasında ise bir asker kaskı...

Bu gaz maskeleri, salgının da ötesinde çok daha tehlikeli bir şeye, bir gaz bombasına mı işaret ediyor?

Çocuğun başındaki asker kaskı, yaklaşmakta olan bir savaşa mı işaret ediyor?

Aslında ben ülkeler arası savaşları değil de, dünya ülkelerinde cereyan edecek iç kargaşalara ya da içsavaşlara gönderme olabileceğini düşündüm daha çok. Bu ihtimal çok daha yüksek çünkü...

The Economist biraz farklı yaklaşmış konuya... Arkadaki tablolara baktığımızda bir atom bombası denemesinin resmedildiğini görüyoruz sağ tarafta.

Hemen altında da bir güneş patlaması resmi duruyor. Yanında da virüsler... Ördeklerden bir tanesi aşağı düşüyor.

Bir tane saat çarpıyor gözümüze... Çok ilginç! Saat tam 12... Belki gece, belki de tam gün ortası... Döngünün başladığı yerde. Bir iki dakika kalmış ama... Saat 12 oldu olacak. Saatin altında dünyaya yaklaşmakta olan büyük bir meteor görülüyor.

Diğer tarafta buzullar erimiş, küçücük kalmış, üzerinde de bir penguen... Güneş, kalan buz parçasını da eritmeye devam ediyor. Öte tarafta patlamış bir volkan yer alıyor. Bir tarafta domuz duruyor.

Derginin içeriğinde de salgınlardan, büyük volkanik patlamalardan, jeomanyetik fırtınalardan söz ediliyor.

Bir makalede, 1993 yılında yine bu dergide yer almış olan bir haber anlatılıyor. “Gökyüzünü izleyin, oradan tehlikeler gelebilir” demişler.

5 Haziran 2020’de, Türkiye saatine göre 6 Haziran’da dünyaya çok yakın bir asteroit geçti. NASA da bunun üzerine bir haber yaptı. Çok büyük bir asteroit, Ay’ın Dünya’ya olan mesafesinin yüzde sekseni kadar yakınıımızdan geçmişti. Bu çok yakın bir geçişti ve çok riskliydi. Son anda fark edilmişti.

Yani Dünya’ya çok yakın geçtiği halde fark edilmeyen asteroitler de var. Geçtikten sonra fark edilen asteroitler de var. Dünyanın bu tür bir asteroit tehdidi altında olduğuna dikkat çekiliyor haberde ve enteresan ifadeler kullanılıyor. *The Economist* dergisinde aynen şöyle bir açıklama yer alıyor:

“Nükleer savaşlar, bu büyük volkanik patlamalar ve asteroidlerin oluşturacağı etkiler gibi... Birkaç yıl içerisinde insan nüfusunun çok ciddi bir kısmı yok olabilir...”

Dergide iklim felaketlerinin, dünya nüfusunun ciddi miktarını yok edebileceğinden bahsediliyor.

Dünya’ya çarpma tehlikesi olan asteroitler, volkanik patlamalar, gaz maskeleri vs... Bütün bunlar nereden çıktı şimdi durup dururken?

Bir şeye mi hazırlanılıyor?

İnsanlar üzerinde yeni bir algı yönetimi mi kuruluyor?

İster istemez bütün bu sorular dökülüyor ortaya...

Bakın çok ilginç bir paylaşım yapılmış Instagram'da. Nevada Çölü'nde bir nükleer silah denemesi yapılıyor. Eski bir şeyden söz ediliyor. 1940'lı yıllarda Nevada çöllerinde yapılan nükleer testler vardı.

Paylaşımın devamında "23 Eylül 1992 tarihinden beri Amerika Birleşik Devletleri nükleer denemelerle ilgili moratoryum ilan etti", yani bu denemeleri sonlandırdı diyor.

Devamında, "Ama..." diyor. "Birleşik Devletler'in bu politikası şu anda öyle bir zemin üstünde ki bu moratoryuma uyacak mı, uymayacak mı orası şüpheli."

Ayrıca yeni nükleer testlerin söz konusu olabileceği ihtimali üzerinde de duruyor.

The Economist'in makalesine göre 23 Haziran 2020'de ABD İçişleri Bakanlığı Kongre'ye, Rusya'nın nükleer denemeler yaptığından şüphe edildiğini belirtmiş. Çin'in de nükleer silah denemelerinin durdurulmasıyla ilgili kararı ihlal etme ihtimali üzerinde duruluyor.

The Economist "Amerika buna nasıl karşılık verecek?" diye de soruyor.

Nükleer silah denemeleri tekrar olacak mı?

Nükleer silahlanma ve atom bombası meselesi böylece tekrar gündeme getirilmiş oluyor.

Oxford Üniversitesi'nin ikinci dalganın yaşanacağını söylediği 10 ülkeye geri dönelim tekrar.

Amerika Birleşik Devletleri, Almanya, Ukrayna, İsviçre, Bangladeş, Fransa, İsveç, İran, Endonezya, Suudi Arabistan.

Ülkelerin arasında Türkiye yer almıyor.

13 Mart 2020'den sonra dünya büyük bir krizin içerisine girdi ve işsizlik rakamları ciddi şekilde arttı. 350 milyon nüfusu olan Amerika'da işsizlik rakamı 45 milyonun üzerine çıktı.

Bunlar sadece sonuçlardı elbette. İşin arka tarafında başka şeyler var. 2019 yılı sonunda FED'in 3,8 trilyon dolarlık bir bilançosu vardı. Bugün 7 trilyon...

Dünya korkunç bir felakete götürülüyor. İnsanlar sistemin çöküşüyle ilgili kimin sorumlu olduğunu soracaklar elbette.

Dünyada bir günah keçisine ihtiyaç var.

2020 Haziran'ında dünyada ırk temelli başlayan protestolar evrilerek, ırk söyleminden çıkıp bir sistem eleştirisine dönüşmüştü.

O dönem Fox News haber kanalında Amerika'daki siyahi hareketin temsilcileri ile canlı yayında bir bağlantı kurulmuş,

stüdyoda konuşuluyordu. İnsanlar “Biz bu sistemi yakarız!” diyorlardı. “Burn down the system!” sesleri yükseliyordu.

Artık mesele giderek bir sistem karşıtlığına dönüşüyor.

Hal böyle olunca, durumu kimse üstlenmek istemeyecek. Ne dünya hükümetleri para sisteminin çöküşünün sorumluluğunu üstlenmek isteyecek ne de küresel sermaye...

Bu nedenle ortaya “Covid-19” adında görünmez bir canavar atıldı. Her şeyin sorumlusuymuş gibi gösteriliyor.

Dolayısıyla *The Economist*’in kapağında çok önemli bir uyarı olduğundan söz edebiliriz. Asteroit çarpmaları, iklim meselesi, dünya nüfusunun azalması ile ilgili hükümetlere karşı küresel sermaye tarafından yapılan bir uyarı bu. Küreselciler de “Bu sorunların çaresi bizde!” diyorlar ve “Büyük Reset” adıyla küresel bir sistem dönüşümü öneriyorlar.

Bütün bunlar boşuna olmuyor. Dünya, büyük bir geçiş evresinde. Kapitalizmin sonuna gelindi. Kapitalizm artık başka bir şeye evriliyor. Evrildiği nokta şimdilik küresel sosyalizm olarak tarif ediliyor.

Herkese vatandaşlık maaşı verilmesi meselesi (Universal Basic Income) dünyada gündeme getiriliyor. Yani evrensel temel gelir...

Bu tam anlamıyla sosyalizmin habercisi ama bildiğimiz anlamdaki bir sosyalizmden bahsedemeyiz. Dünya başka bir şeye evriliyor.

Nasıl ki daha önce feodalizmden kapitalizme geçilirken dünyada birçok savaşlar yaşandıysa, şimdi çok daha hızlı bir süreçte ilerleyecek, başka deneyimler göreceğiz.

2016 Pandemi Oyunu

2016 yılında The Division adında bir bilgisayar oyunu yayınlandı. Bu oyunun bir de sinematik tanıtım fragmanı çekildi. Hikâye New York'ta geçiyor. Oyunun senaryosuna göre solunum problemlerine sebep olan bulaşıcı bir virüs üretiliyor. Kâğıt paranın üzerine virüsün bulunduğu sıvı damlatılıyor ve paranın elden ele dolaşmasıyla hastalık hızla yayılıyor. Herkes maskeyle geziyor. Sağlık sistemi ve ekonomi çöküyor. Nakit paralar değerini kaybedip, çöpe dönüşüyor. İnsanlar soğukta ısınmak için desteler halinde kâğıt dolarları yakıyorlar. Protestolar ve isyanlar başlıyor.

Ardından ABD'de içsavaş çıkıyor. Oyun tam bir savaş oyunu... New York sokaklarında savaşıyorsunuz. Bugün dünyanın geldiği noktayı ve yaşadığımız bu gerçekliğin bir sonraki adımında gelebileceği yeri bilimkurgu yıllar önce görebilmiştir. Salgın hastalıkların insanlar üzerinde yaratacağı psikolojik etki yeterince güçlü olursa, hayatı kaotik bir hale kolaylıkla getirebilir. Çünkü ölüm korkusu kitlelere otorite tarafından dayatılan her türlü akıldışılığı kabul ettirebilir.

Toplum adına bütün kararların tek bir merkezden alınmasının sonucu ise her zaman toplumsal kutuplaşma ve sonunda kaos olacaktır. Toplumsal yıkıma sebep olan, temelde salgın hastalığın kendisi değil, ondan doğan kitle psikolojisidir. Bu sosyolojik gerçeklik birçok salgın temalı kurguda işlenmiştir. Eğer bu psikoloji simüle edilirse, ortada salgın olmasa bile aynı etkileri doğurabilir.

Türkiye, Tarihinin En Ağır Ekonomik Kriziyle Karşı Karşıya

Bir malın veya hizmetin fiyatının belirlenmesinde temel bir sebep vardır ve bu sebep arz-talep dengesidir. Söz konusu itibari para birimleri olduğunda (küresel itibari para sistemine, fiat para sistemi de deniyor), burada o para birimine itibarını veren devletin merkez bankasının politika faiz oranları belirleyici unsurlardan biri haline geliyor, arz-talep dengesine ek olarak. Çünkü bugünkü paralar değer kaybediyor veya göreceli olarak birbirlerinin karşısında değerleri artabiliyor.

Şöyle düşünün:

Diyelim ki 100 lira paranız var... Bulunduğunuz yerde de %20 enflasyon var. Bankaya gidiyorsunuz ve banka da size %30 faiz veriyor. Siz de diyorsunuz ki: “Benim 100 liram enflasyondan dolayı değer kaybedecek, alım gücü bakımından geriye 80 lira kalacak. Bari bankaya götürüyüm. Hem değerini korumuş olurum üstüne de %10 faiz alırım.”

Mantığınız bu...

Ama banka “Ben %10 faiz veriyorum” derse, siz bankaya paranızı yatırırsanız bile enflasyon oranındaki kayıp bankanın faizinin üzerinde olduğu için o para değerini yine koruyamamış oluyor. Talebi etkileyen bir faktör ortaya çıkıyor. O para

biriminden başka bir para birimine veya başka bir varlığa geçiş yapıyor insanlar.

Hal böyle olunca faiz iki farklı şekilde tanımlanıyor.

Birisi reel faiz, yani az önce verdiğim örnekteki gibi gerçek değerlerin üzerinden hesaplanan faiz, diğeri ise nominal faiz... Yani kâğıt üzerinde yazılı olan değer.

Merkez Bankası'nın açıkladığı faiz oranı diyelim ki %19 olsun. Enflasyon da %21 olsun. İki rakam arasında yaklaşık yüzde 2 puan civarında fark var.

Peki bu ne anlama gelir?

Reel faiz açısından paranın ekside olduğu, değer kaybına uğradığı anlamına geliyor.

Peki böylesi bir ortamda, hem yurtiçinde hem yurtdışında parası olan TL'de durur mu?

Mantiken bakacak olursak, durmaz değil mi?

Durmuyor da zaten.

İşte bu tercih, TL'nin dolar karşısındaki düşüşünün durdurulamayacağını net bir şekilde gösteriyor.

Döviz kurundaki diğer belirleyici faktör ise arz-talep dengesini etkileyen cari açık meselesidir.

Cari açık nedir?

İthalatla ihracat arasındaki açıktır. Yani 100 dolarlık ithalat yaparken 60 dolarlık ihracat yapıyorsanız 40 dolar cari açığınız var demektir. Yani ürettiğinizden fazlasını tüketiyorsanız, bundan dolayı eksideyseniz cari açığınız doğmuş oluyor. Dış ticaretinizi sürdürebilmek için aradaki fark kadar dövize ihtiyacınız var demektir. Diğer bir deyişle cari açıktan dolayı 40 dolarlık döviz talebi oluşmuştur. Ve ülkenizde bu talebi karşılayacak yeterli miktarda dolar yoksa bu durum döviz kurunu yukarı taşıyacaktır.

Döviz kurlarının yükselmesi ithalatınızın azalması sebep olur. Çünkü ithal malların fiyatları yükselmiştir. Ama eğer ithalata dayalı bir ekonominiz varsa, üretim için hammadde ve ara malları yurtdışından alıyorsanız, bu durum yine işinize yaramaz. Türkiye'nin durumu işte böyledir.

Merkez Bankası daha önce kamu bankaları aracılığıyla piyasaya milyarlarca dolar para sürüp arz-talep dengesine müdahale ederek, bir süre aşağıda tuttu. Aşağıda tutmak için ciddi bir çaba harcadı. Türkiye'de son dönemde gündem olan "128 milyar dolar nerede?" sorusunun kaynağı da bu meseleydi.

2020 yılı 11 Haziran-28 Temmuz aralığında 6,80- 6,85 bandında yatay bir seyir izlemişti dolar kuru. Temmuzun sonunda ağustosun ilk haftasına kadar da 6,97- 6,99 bandında tutmak için epey çaba harcandı. Psikolojik sınır olan 7 seviyesinin üzerine çıkmaması için... Ancak 7'nin de üzerine çıktı.

Burada, direnç noktalarını kıran şey neydi?

Dolar endeksinin yükselişiydi.

Bu da küresel piyasalarla ilgili bir durumdu.

20 Ağustos 2020'deki Merkez Bankası toplantısında faizi artırmamışlardı çünkü o esnada dolar endeksi düşüşteydi, aşağıya doğru gidiyordu ve Merkez Bankası, artık dolar kurunu baskılamaktan vazgeçtiği bu süreçte faiz artırmaya gerek duymamıştı. Çünkü yüksek faiz demek, ekonominin yavaşlaması ve dolayısıyla oy kaybı demektir.

Fakat 1 Eylül'de rüzgâr tersine döndü ve dolar endeksinde yukarı yönlü bir hareket başladı. Doların, TL karşısında sert bit şekilde yükseleceğinin işaretiyle durumu bir nebze de olsa hafifletebilecek bir tedbire ihtiyaç duydular. Böylece önlem olarak yüzde 2'lik artışı Merkez Bankası'nın açıkladığı kararda gördük.

Peki neden Merkez Bankası bu politikasından vazgeçmişti?

Çünkü artık elinde satabilecek döviz rezervi kalmamıştı. Diğer bir deyişle elindeki mermiler tükendi. Merkez Bankası'nın net döviz rezervi şu anda eksi 50 milyar doların üzerinde...

Bu tablo 2001 yılında yaşadığımız ekonomik krizi hatırlatıyor... Orada bir kur şoku yaşamıştık, bir devalüasyon olmuştu. Ardından tekrar düze çıkmak için çok sıkı ekonomik tedbirler getirilmişti. O dönemle bugünü karşılaştırdığımız zaman rakamlar öyle ilginç ki... O zaman Türkiye'nin dış borcunun yıllık gelirine, yani gayri safi milli hasılasına olan oranı %57'ydi. Çok yüksek bir orandır bu...

Peki bugün kaç dersiniz?

%62,8.

O günden daha kötü bir seviyedeyiz yani.

Sizin ne kadar borcunuz olduğundan daha önemli olan şey, o borcu ödeyip ödeyemediğinizdir. Ürettiklerinizle borcunuzu karşılayabiliyor musunuz, dışarıdan borç bulabiliyor musunuz?

Ödeyebiliyorsanız sıkıntı yok demektir. Ancak borcunuzu ödeyecek durumunuz yoksa o yüzden bu oran çok ciddi bir orandır.

2001'de Merkez Bankası'nın rezervlerine baktığımız zaman 16 milyar dolar gibi bir rakam çıkar karşımıza. Bugünse en az eksi 50 milyar dolar...

Bu koşullarda Merkez Bankası ve ekonomi yönetimi "Ne olacaksa olsun!" görüşünde.

Mesele nereye geldi?

Cari açığı kapatmaya veya daraltmaya geldi.

Çünkü karşınızda ne kadar yüksek bir döviz kuru varsa mecburen ithalatınız da azalacak ihracatınız karşısında.

2020 Mart ayında, küresel piyasalarda bir çöküş yaşandı.

Borsa çöküşü!

Bu çöküşe tepki olarak hisse senetleri satılıyor.

Satılınca ne oluyor?

Yatırımcılar, sermayedarlar dolara geçiyor. Yine arz-talep dengesi işliyor gördüğünüz gibi... Artan talep, doların dünya-daki diğer gelişmiş ülkelerin para birimleri karşısındaki değerini ifade eder. Dolayısıyla burada doların ciddi yükselişini görüyoruz.

Dolar endeksindeki hareketler, Merkez Bankası'nın kuru aşağıda tutma hesaplarını bozan faktörlerden biri olarak karşımıza çıkmıştı. Mart ayında 94,8'deyken bir an 102'lere yükselmişti.

Bunun sonucunu Türkiye'de bir kur şoku olarak nasıl yaşadığımızı hepimiz hatırlıyoruz. Çok yakın bir geçmişten bahsediyoruz aslında burada.

Şu an için dünyada böylesi bir risk mevcut...

Burada oluşacak yeni borsa çöküşlerinden dolara geçiş ve endekste sert bir yükselişe sebep olur ve cari açığı bulunan Türkiye gibi gelişmekte olan ekonomilerin para birimlerinde devalüasyon anlamına gelir. Böyle bir durumda, aynı zamanda kıymetli metallerde (altın, gümüş) ve Bitcoin'de kısa süreli bir düşüş ve ardından çok sert yükselişler görebiliriz.

Bunun ardından yaşanacak "roller coster crash" diye bir kavramdan bahsetmek istiyorum.

Küresel finans siteminin çöküşünün iki dalgalı olacağından söz etmiştim. 2020 krizi birinci dalgaydı. Roller coster'da trene binersiniz, raylarda önce hızla yükselirsiniz, sonra yine inersiniz, derken yine yükselirsiniz ancak bu kez çok daha derine çakılırcasına inersiniz. İşte bu küresel krizi de böyle tarif etmiştik. Beklenti buydu. Hâlâ yaşanan bütün gelişmeler bunu desteklemeye devam ediyor.

İlki nasıl gerçekleştiyse yakın tarihlerde ikincisini de bekleyebiliriz. Bunun arkasından kıymetli metallerde yükseliş ve

doların enflasyona dayalı olarak çöküş sürecinin başlaması bekleniyor.

Dolar nasıl birden fişek gibi yukarı fırladıysa büyük çöküşü de söz konusu. Böyle bir gündem de var. Ama bütün bunlar yaşanmadan önce Türkiye’de kendi adıma 15-20 TL’ye varmış bir dolar kuru görürsem şaşırmayacağım.

Peki bu süreç içinde dünyada neler olacak?

Merkez bankaları daha fazla karşılıksız para basacaklar. Bütün bunlar sonunda yüksek enflasyona ve hiperenflasyona sebep olacak.

Türkiye’de bu türden bir finansal çöküşün ve ödemeler dengesi krizinin, Türkiye’den alacaklı Avrupalı bankalar aracılığıyla Avrupa’ya da sirayet edeceğini düşünüyorum.

Bu açıdan ön plana çıkan iki ülke var.

İtalya ve İspanya...

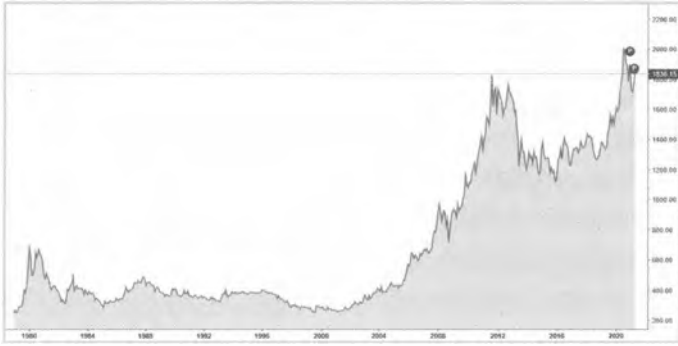
Burada başlayıp, Avrupa’ya sirayet eden bu krizin bütün dünyadaki borsaları, piyasaları ve finans sistemini dalga dalga domino taşları gibi devireceğini, bunun Amerika üzerindeki sonuçlarının çok yıkıcı olacağını da öngörüyorum.

Üstelik sadece finansal bir krizden söz etmiyoruz. Siyasal, sosyal ve ekonomik bir kriz... Her anlamda tarihsel bir süreçten geçiyoruz.

İşte bu yüzden dünya ekonomik formu, çözüm önerisi olarak “Büyük Reset” formülünü ortaya koyuyor.

Altın Fiyatı Neden 10 Kat Artacak?

1980 yılında bir olay yaşandı. Para tarihi açısından çok önemli bir olay... Altın fiyatlarının 200 dolar olan onsunun, 800 dolara çıktığını gördük.

Dünyada altın standardının diskalifiye edilerek para basılmaya başlandığı bir tarih var: 1971.

Amerika'da Richard Nixon döneminde artık Amerikan dolarının değerinin altına dayalı olmayacağı, tamamen Amerikan Merkez Bankası'nın ve hükümetinin aldığı kararlarla kendi iradelerine dayalı olarak istedikleri miktarda basılabileceği söylendi. Sonrasında piyasalar büyük şoklar yaşadılar tabii. Bu süreçte altın ve gümüş fiyatları hatta diğer değerli maden fiyatları dolar karşısında ciddi şekilde yükseldi.

Türev araçlar dedikleri kâğıt altın ve kâğıt gümüş satışlarıyla gerçek değerli madenlerin fiyatlarını bir süre baskılayabilmeyi başardılar.

1980 yılına kadar bu böyle devam etti. Ancak sonra sistem bir yerde patlak verdi.

1980 yılında Amerika'daki para tabanı 105,144 milyar dolarıydı. Yani Amerika'da basılmış bütün paranın miktarı 105 milyar dolar... Amerika'nın elinde 262 milyon ons altın rezervi vardı. (Ons; bir ağırlık ölçüsü birimidir ve 31,1 gr'a karşılık gelir.) Ons, istenilen diğer ağırlık birimlerine; gr, kg, tona çevrilebilir.

Eğer ekonominizde dönen para 105 milyar dolarsa ve elinizde 262 milyon ons altın bulunuyorsa, o zaman 262 milyon ons altının değeri 105 milyar dolar olmalıdır. Çünkü bastığınız

kâğıt paranın toplam değeri, elinizdeki altın rezervi kadar. Gerçek para sistemi olan “altın standardı” bu demektir zaten.

Öyleyse 105 milyar doları 262 milyon onsa bölersek ortaya çıkan rakam 400 olur. Yani 1 ons altının fiyatı 400 dolar olmalıydı. Ama gerçekte var olmayan altınların kâğıt üzerinde satılması yüzünden o yıllarda altının ons fiyatı 200 dolardı. Gerçek değerinin yarısı kadar. Yani yarı yarıya baskılanmıştı. 1980 yılındaki finans krizinden sonra altının fiyatı bu sefer 200 dolar-
dan 800 dolara fırladı. Yani gerçek değeri olan 400 doların iki katına çıktı. Çünkü o zamana kadar iki kat baskılanmıştı zaten.

Neden Amerika üzerinden örnek verdiğimizizi de belirtelim yeri gelmişken. Çünkü dünyada altının fiyatı dolar üzerinden belirleniyor. Üstelik sadece altının da değil, enerji, hammadde fiyatları da öyle... Bu durum, petro-dolar sisteminin bir sonucudur.

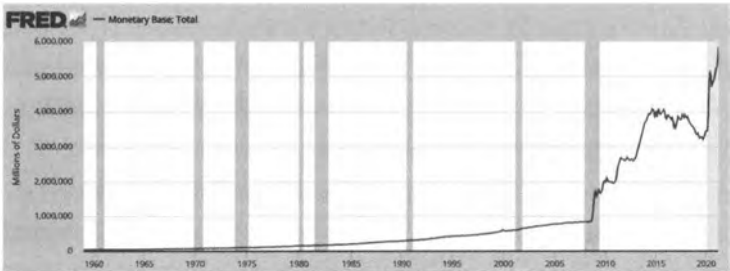
Normal şartlarda altının sahip olması gereken gerçek değeri kabaca nasıl hesaplarız?

FED’in bastığı toplam parayı, ABD altın rezervine böleriz ve sonuç ortaya çıkar.

1980’de iki kat baskılanan altın fiyatı, 400 dolar olması gerekirken 200 dolara çekilince, arkasından 800 dolara fırlamıştı.

Bu tıpkı bir yayı germek gibi... Yayı ne kadar çok geri çeker-seniz, ok o derece ileri fırlar gider.

Şimdi biz aynı mekanizmayı alıp bugüne uyarlarsak ne olur?

Bu grafik Amerika'daki para tabanını gösteriyor. Yani Amerikan Merkez Bankası'nın bastığı bütün para ve kredi alacakları da dahil bu grafiğe...

Şu anda Amerika'da basılan para yaklaşık 6 trilyon dolar.

Peki Amerika'nın altın rezervi ne?

Yine aynı. 262 milyon ons.

Biz hesabı tona çevirelim ve ton üzerinden söyleyelim: 8 bin 133 ton... Kafamız karışmasın, düz hesap 8 bin ton diyelim.

Fed Para Tabanı (Dolar)	A Altın Rezervi (Ton)	Altının Ton Fiyatı (Dolar)	Kilo Fiyatı (Dolar)
5,8E+12	8133	713143981,3	713143,9813

Gram Fiyatı (Dolar)	Gram Fiyatı (TL)	Ons Fiyatı (Dolar)
713,1439813	6018,935202	22178,77782

Excel tablosu, hesap: Altın standardı sistemine göre, altının olması gereken fiyatları

Burada benim yaptığım bir hesap tablosu var. Küsuratına kadar hepsini hesapladım.

Eğer 5,8 trilyon dolar değerinde bir para varsa ortada ve bunun karşılığında ABD rezervlerinde 8 bin 133 ton da altın bulunuyorsa, 8 bin 133 ton altının değeri 5,8 trilyon olmalıdır.

Altının gramı 713 dolardır. 8,44'lük kurdan TL'ye çevirirsek, gram altının fiyatı 6018 lira olur.

Peki ne olursa altın bu rakamları tekrar görür?

Bugün altının gramı 495 lira. Ama olması gereken rakamı 6 bin 18.

Bu nasıl oluyor? Gerçekte var olmayan altınların kâğıt üzerinde satılmasıyla.

İtibari para sistemlerinde altın fiyatının yükselişini durdurmak mümkün değildir. Şu an yapılan bütün baskılamalara rağmen altın fiyatı tarihsel olarak baktığımızda hep yükseliş eğiliminde olmuştur. 1971 öncesi onsu 35 dolar olan altın, bugün tüm baskılara rağmen 1845 dolar. Ama gerçek değerine finansal sistem çökerken vadeli kontratların alınıp satıldığı türev piyasasının da çöküşüyle ulaşacak. Herkes ellerindeki kontratlara karşılık gelen kıymetli metalleri fiziki olarak teslim almak isteyecek ama bu teslimatlar yapılamayacak. Çünkü gerçekte karşılığı olan bir birim altın aynı anda onlarca kişiye birden satılmış durumda. İşte o zaman erişimi zorlaşacak olan kıymetli metallerin fiyatları roket gibi fırlayacak.

1920'li yıllarda, I. Dünya Savaşı'nın hemen ardından, Almanya'da kurulan Weimar Cumhuriyeti'nde yaşanan hiperenflasyon esnasında altın fiyatları astronomik bir şekilde yükseliyordu. Çünkü kimse değerini hızla kaybeden kâğıt markları elinde tutmak istemiyordu ve herkes tasarruflarını korumak için altın talep ediyordu. Weimar Almanya'sında da karşılıksız para basılıyordu ve bugün küresel olarak uygulanan sistemin aynısı sistemi uyguluyorlardı. Karşılıksız iradeye dayalı paralar bastılar ve tarihteki önceki örneklerinde olduğu gibi bu da çöktü. Weimar Almanya'sında da ikinci dalga yaşandı. İlk dalgada daha fazla para bastılar ve Alman markı öyle değersizleşti ki ikinci dalga vurduğunda çuvarlarla Alman markını bankaların kapısına götürüp attı insanlar. Şimdi yine merkez bankaları, özellikle 2020 krizinden sonra ekonomileri ayakta tutabilmek için karşılıksız basma hızlarını artırıyorlar.

Venezuela'da da buna çok benzer bir film izledik. Bugün yüzde 1 milyon enflasyon var Venezuelada... Hiperenflasyon... Dünyada en büyük bütçe açığı bu ülkede...

Bütçe açığı, ihraç ettiğinden daha fazlasını tüketmekle veya ithal etmekle oluşur. Aynı şekilde bütçe açığı çok yüksek ikinci ülke ise Arjantin...

Üçüncü sırada kim var dersiniz?

Türkiye...

Venezuela'da insanlar açlıktan gıda kamyonlarını yağmalıyorlardı. Hatta canlı hayvanlara saldırıp öldürüyorlar, parçalıyorlardı.

Venezuela'da yaşananları başka ülkelerde de izleyeceğiz muhtemelen. Çünkü sistem böyle kurgulanmış... Bir şeyi yoktan var ediyorsunuz, olmayan bir hayal yaratıp piyasaya sürüyorsunuz, sonra bunu şişiriyorsunuz ve bütün bunları yaparken insanların alım gücünü de ellerinden alıyorsunuz, halkı fakirleştirerek köleleştiriyorsunuz. Bir distopya dünyası yaratıyorsunuz. Bu dünya mutlaka bir yerde patlak verecek önünde sonunda.

Tarihte fiat para sistemleri uygulayan her devlet hiperenflasyonla çökmüş. Bugün küresel ölçekte uygulanan sistem de çökme noktasına doğru gidiyor.

İmparatorluklar zayıflamaya başladığında, altının para olarak kullanıldığı dönemlerde, altının içine bakır da katmışlar. Altın miktarını artıramadıkları için eritirken içine bakır konmuş, altının ayarı düşürülmüş.

Saf altın 24 ayardır. 24'e, 2 oranında bakır kattığınızda 22 ayar olur. 24'e 6 oranında bakır kattığınızda ise 18 ayar olur.

Altın paraya sürekli bakır katarak ayarını düşürmüşler. Hatta öyle dönemler gelmiş ki altın 8 ayara kadar düşmüş. Eski antika paralarda görüyoruz bunları...

Karşılıksız üretilen paralar, enflasyon anlamına geliyor. Enflasyonla insanların alım gücünü çalma yöntemi, antik zamanlarda da uygulanmış ama yine de bir standarda bağlı kalınmış.

Elbette kalmayanlar da olmuş, sonra tamamen kâğıt para üretimine geçilmiş.

16. yüzyıldan sonra bunu daha fazla görüyoruz. Her birinin sonu istisnasız hep çöküş olmuş.

Tarih boyunca altın gümüş rasyosu 12 olduğu halde burada öyle manipülatif bir sistem var ki rasyo fazlasıyla şişirilmiş ve 100'e yakın seviyelere çıkarılmış. Bu tarihsel açıdan hiç akla mantığa uygun değil...

Bu manipülasyon nasıl yapılıyor peki?

“Paper Silver” dedikleri bir sistemle... Amerika'daki dev yatırım bankası JP Morgan uyguluyor bunu. Fiziki metalin yüzlerce katı miktarlarda gümüş türevi sürüyor piyasaya. Dolayısıyla gümüşün arzı artmış gibi görünüyor ama aslında artmıyor. Kâğıtlarla bir hayal yaratılıyor sadece... Talep sabitken, arz artmaya devam edince otomatik olarak fiyatlar dibe düşüyor. Bu manipülasyonu altından daha çok gümüşte yapıyorlar. Gümüş şu anda tarihin en dip seviyelerinde...

Türev piyasası çöktüğünde, bütün değerler tarihsel ortalamalarına döndüğünde ne olacak?

Rasyo normale döndüğü zaman gümüşün fiyatının yaklaşık 500 kat artması gerekiyor. Çünkü türev piyasalarında vadeli kontratlarla her bir ons gümüşü aynı anda 500 kişi birden satıyor. Bunu yaparken JP Morgan gibi dev külçe bankaları fiziki olarak gümüşü piyasadan topluyor, piyasaya kâğıt satıyor. Değersiz kâğıtlar karşılığında fiziki olarak gümüş topluyor. Üstelik 2011 yılından beri fiziki olarak gümüş toplamaya devam ediyor. O tarihten önce elinde fiziki gümüş tutmazken, sonrasında biriktirmeye başlıyor. Bugün 6200 ton ağırlığında gümüşü var elinde. Fiziki olarak kendi kasalarında ve depolarında stoklamış.

6200 ton gümüş!

Devasa bir miktardan söz ediyoruz aslında. Tarihte hiçbir özel şirketin stoklamadığı kadar fiziki madeni kendi depolarında saklamış, biriktiriyor.

Neden bunu yapıyorlar dersiniz, sizce neye hazırlanıyorlar?

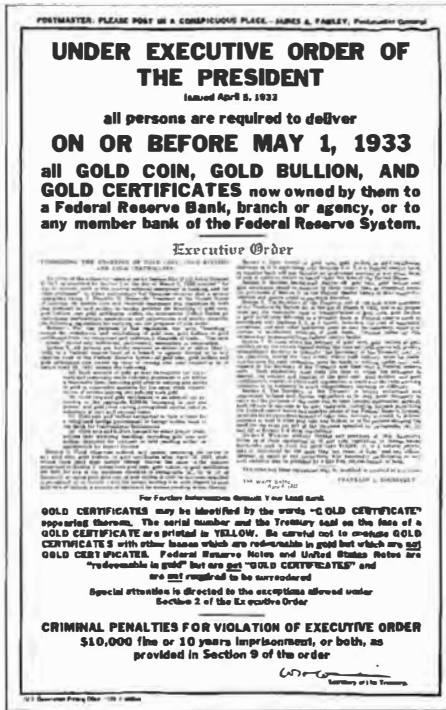
Rusya yakın zamanda bir görüntü yayınladı. Elindeki altın ve gümüş stoklarının fotoğraflarını gösterdi. Bu hiç de normal değil... Hiçbir devlet yapmaz bunu. Yüksek güvenlikle korunan özel kasaların fotoğrafları medyaya servis edilmez. Ama Rusya bunu 2018'de rbth.com internet sitesi üzerinden yaptı.

Neden?

Büyük ihtimalle, yaklaşan yıkımla ilgili dünyaya mesaj veriyor. "Para sistemi çöktüğünde benim elimde altın da olacak gümüş de" diyor. Fotoğraflarda ciddi miktarda gümüş külçeleri görünüyor.

1913-1971 yılları arasında ABD para sisteminde kısmi altın standardı işliyordu. %100 altın standardı 1913'te terk edilmişti. Merkez Bankası, elinde 4 birim altına karşılık 10 birim dolar basabiliyordu. 1929 Büyük Buhranı'ndan sonra borsalar çöküp altın fiyatları yükselmeye başlayınca, 1933 yılında ABD vatan-daşlarının altınlarına el koydu.

New York Times gazetesinde yayımlanan bir ilan bu...

5 Nisan 1933 tarihinde üretilmiş bir yasa ve “Başkanlık özel emriyle verilmiştir” diyor. “1 Mayıs 1933 tarihine kadar elinizdeki altınları federal rezerve ya da onu temsil eden bir ajansa teslim etmek zorundasınız” yazıyor. Bunu yapmayanlara uygulanacak ciddi para cezalarından bahsediliyor.

10 bin dolarlık bir ceza veya 10 yıl hapis...

O dönem açısından bakıldığında çok büyük bir para bu... Hatta kimsenin ödeyemeyeceği miktarda bile diyebiliriz. Altının ons fiyatının 20 dolar olduğu bir dönemden söz ediyoruz. Bugün altının ons fiyatı 1845 dolar...

Devlet insanların elindeki altına el koymuştu o dönem. Olağanüstü bir finansal çöküş yaşandığında devletler tedbir alırken insanların malına, bankalardaki hesaplarına, ellerindeki varlıklara el koyabiliyorlar. Bu örnek özgürlüklerin ve hukukun üstünlüğünün kalelerinden biri olarak bilinen ABD’de bile devletin nasıl haydutlaşabileceğini göstermesi bakımından önemlidir.

Küresel İklim Felaketi Senaryosu

2018 yılında Birleşmiş Milletler’in İklim Konferansı’nda kürsüye bir kız çocuğu çıktı ve iklimin öneminden bahseden bir konuşma yaptı.

Herkes çok duygulandı ve büyük alkış koptu. O çocuk iklim değişimi konusunda bir maskot haline gelen Greta Thunberg’di.

Küçük kız gördüğü ilgi üzerine 2019 yılında Birleşmiş Milletler İklim Konferansı’na tekrar çağrıldı ve kürsüye çıkarıldı. Ama tamamen başka bir figür vardı bu kez karşımızda.

Tiyatro eğitimi almış, abartılı tavırlarıyla dikkat çeken, abartılı mimikleriyle ve ses tonuyla göze batan bir kız vardı kürsüde... Adeta şov yaptı ve “Benim burada ne işim var?” dedi küçük kız. “Okyanusun öbür ucundaki okulumda olmam gerekiyordu. Oysa siz, umutlanmak için biz gençlere başvuruyorsunuz. Bu ne cüret!”

Bu sözler bir çocuğun ağzından dökülünce yine duygulandı herkes. Bütün dünya medyasında yer buldu konuşma.

2020 yılına geldiğimizde ise Davos’ta, Prens Charles ile birlikte fotoğraf verdi.

Prens Charles “İklim değişikliğinden, küresel ısınmadan korunmak için ekonomi modelimizi değiştirmeliyiz” dediğinde resim artık daha da netleşmeye başlamış oldu.

“Küresel iklim değişikliği” kavramı 1960’lardan sonra özellikle 1970’lerde, dünya gündemine yavaş yavaş getirilirken, Prens Charles önemli bir aktivist olarak dünyayı dolaştı 1970’lerden itibaren... Bu meseleyi bir misyon olarak üstlendi.

Benim bu konuda başka bir görüşüm var aslında. Covid salgını, artık giderek düşmeye başladı gündemden. 2021’den sonra, bu konuyu çok daha az konuşuyor olacağız. Ancak karşımıza öyle bir mesele çıkarılacak ki Covid günlerini muhtemelen mumla aratacak. Önümüze çok daha dehşetli şekilde çıkarılacak olan yeni problemin adı:

Climate Change...

Yani iklim değişikliği...

Buradan yola çıkarak “Karbon salınımını durdurmalıyız” diyecekler. Bununla ilgili uluslararası toplantılar yapılacak. Mesela Kyoto Protokolü belirlendiğinde 1997 yılıydı... 2012 yılına kadar Amerika Birleşik Devletleri Kyoto Protokolü’nün, yani iklim protokolünün altına imza atmadı.

Peki 2012 yılı öncesinde ne oldu biliyor musunuz Amerika’da?

31 bin bilim insanı, akademide imza kampanyası başlattı. Kyoto Protokolü'nü ve diğer küresel ısınma verilerini incelediler. Arkasından şöyle bir bildiri yayımladılar:

“Önümüze konan veriler küresel ısınmanın gerçekliğini ispat edecek bilimsel nitelikte değildir.”

Yani aslında küresel ısınmanın olmadığını söylediler. 31 bin bilim insanından imzalar alındı. Amerikan hükümeti uyarıldı. O bildiride “Sakın bu anlaşmanın altına imza atmayın. Bu bizim ekonomimizi zedeler” dendi.

Çünkü karbon emisyonunu azaltmanın maliyeti, ekonomiye ağır yükler getiriyordu.

Arkasından Paris İklim Anlaşması girdi işin içine... Bunlar hep küreselcilerin dayattığı politikalardı. Ama küreselcilik karşıtı politikalarıyla bilinen Trump döneminde Paris İklim Anlaşması'ndan çıkıldı, NATO bütçesi kısıldı, DSÖ'nün ABD'deki ofisi kapatıldı, gümrük vergileri artırıldı vs. Bütün küreselci yaklaşımlardan uzaklaşıyordu yani.

Peki Joe Biden gelince ne oldu?

Tam tersine döndü işler... Bütün küreselci politikaları destekleyecek adımlar atıldı. Şimdi yeni bir döneme girdik. Ve şu an küreselci gündem sürdürülebilir enerji kullanımının yayılması, fabrikaların karbon salınımını azaltacak şekilde yeniden yapılanması, tüm araçların ve toplu taşımanın elektrikli sisteme geçmesi, akıllı şehirler kurulması, paranın ve kimliklerin dijital dönüşmesi, özel mülkiyet haklarının ortadan kaldırılmasıdır...

İşin hem olumlu hem olumsuz yanları var. Resme geniş açıdan bakmak lazım.

Küresel ısınma sahiden de bir “tehdit” mi değil mi? Gerçekten insan kaynaklı bir küresel ısınma var mı? Yoksa bize varmış gibi göstererek aslında bizi mi değiştirmek istiyorlar?

“Biz değişmezsek, iklim düzelmeyecek!” diyorlar farkındasınız değil mi? “Dünyanın sonu geldi!” diyerek korkutuyorlar insanları. Peki küresel ısınmanın varlığından nasıl emin olabiliriz? Bu sadece bize anlatılan senaryo. Tıpkı var olmayan bir ölümcül salgın senaryosu gibi...

Salgının Ardındaki Gerçek ve Büyük Ekonomik Buhran

CDC ve DSÖ’yü referans göstererek aktardığımız, sözde pandemi öncesinde gribe dayalı ölüm oranlarının %1,85 olduğunu ve bu oranın Covid-19’a dayalı ölümlerle aynı olduğunu hatırlarsak, şu soruyu sorabiliriz:

Peki hükümetler, ortadaki verilere rağmen neden bunca olağanüstü önlemlere başvuruyorlar? Gerek olmadığını görmiyorlar mı?

Tabii ki görüyorlar.

O zaman asıl soru şu:

Neden bunu yapıyorlar?

Neden dünyaya amansız bir korku pompalanıyor?

Asıl tehlike Corona değil, Corona’nın arkasına saklanmış bekleyen canavar... O da şirketlerin hâkimiyeti altında bir küresel sosyalist distopya.

Korku içindeki toplumlar, kendi güvenliği için özgürlüğünden vazgeçmeye hazırдыrlar. Hükümetler, korku içindeki toplumlara her türlü akıldışı kararı dayatabilirler.

Corona bir bahane!

Bütün mesele dünyada para sisteminin sonuna gelmiş olması...

Ekonominin çöküşüyle birlikte doğacak büyük kaosu dizginlemek için, insanları korkutma yoluna gittiler.

Tarihte 11'inci yüzyılda Çin'de, 12'nci yüzyılda Britanya'da, 18'inci yüzyılda Fransa'da, 20'nci yüzyılda Almanya'da ve daha pek çok ülkede, altın ve gümüşün diskalifiye edilerek, fiat para uygulamaları sonucu doğan hiperenflasyonla nasıl çöktüklerini gördük.

Basılan bütün kâğıt paralar pul oldu. İnsanlar bütün varlıklarını kaybettiler. Ne yazık ki fiat para sisteminin kaçınılmaz sonucu yıkımdır. Verdiğim örnekler hep yerel... Bu deneyimler hep ülkeler nezdinde yaşandı. Ancak durum küresel... İş artık bambaşka... Dünya çapında çöküyor para sistemi.

Unutmayın, kaybedecek hiçbir şeyi kalmamış insanlar, çok tehlikelidir. Tehlikeli insanları kontrol etmenin tek yolu onları korkutmaktır.

İnsanların bütün birikimlerin kaybedip ortada kaldıklarını, paranın artık pul olduğunu düşünsenize. Bu durumda yaşanacak kaosu hayal edebiliyor musunuz?

Bütün bu olanların hesabını kime soracak insanlar?

Devletlerine, hükümetlerine tabii...

Ekonomik çöküşler hükümetleri alaşağı eder. Dünyayı idare edenler bakımından ciddi bir korku unsuru bu... O halde ne yapmaları lazım?

Kaosun önüne geçmek için halkları korkutmak zorundalar.

Şu an dünyanın otoritesinin ne olduğuna bakın lütfen.

Salgın hastalıkla birlikte dünyaya yayılan korku salgını...

Ölüm oranları ortada... Pek çok insan iyileşiyor. Dünya tarihinin gelmiş geçmiş en büyük algı operasyonu yapılıyor. Üstelik yerel bir operasyon da değil, küresel...

"Bakınız kâğıt paralar mikrop bulaştırıyordu, dijital para bulaştırmıyor" diyecekler.

İnsanlar rasyonelliklerini tamamen yitirdiler artık çünkü korkuyorlar. Bir halka bir şeyi zorla dayatmak ve kontrolünüz altında tutmak istiyorsanız onu korkutarak mantıksızlaştırırsınız.

HES Tuzakı ve Toplu Cinnet

“Dünya bir sahnedir ve bütün insanlar da oyuncu” der ya Shakespeare, bugünkü hal tam da böyle. Fakat normal şartlarda insanlar üzerlerine düşen rolleri hayatın doğal akışından kaynaklanan rolleri olarak kabul ederler ve oynarlardı. Ancak bu kez oynanan oyun bir açık hava tımarhanesinde sahneleniyor adeta... Bütün oyuncular deliler.

Herkese yüksek dozda korku pompalanmış, yoğun bir duygu yüklemesi yapılmış, herkes birbirine saldırmaya hazır bekliyor.

Evet, hepimizin içinde olduğu pandemi sürecinin resmi bu... Sahnelenmekte olan bir pandemi senaryosu...

Ortada görünmeyen bir canavar var. Ne yapacağı belli değil... “Acaba beni de yer mi?” korkusu hâkim herkeste.

Eskiden küçük çocukların nasıl korkutulduğunu hatırlar mısınız?

“Orada öcü var, sakın gitme yoksa öcü seni yer!”

Şu an tüm insanlık görünmeyen bir öcüyle tam da bu şekilde korkutuluyor işte. Görünen o ki oyunu kurgulayanlar bunu başarıyorlar da. Herkes fazlasıyla etkileniyor bu öcünden. Çünkü işin içinde can korkusu var. Herkes bu öcü yüzünden öleceğini düşünüyor.

Hal böyle olunca, toplumda oluşan kaygı psikolojisi, bazı düşünceler doğuruyor. Ancak herkes topluca düşüncelerini paylaştığında kitlenin tümüne sirayet etmiyor. Çünkü sıradan insanların sesleri çok çıkmıyor. Fakat toplumun içinden çıkan

kamusal figürler, mesela sanatçılar, akademisyenler, siyasetçiler, birçok farklı disiplinden insanlar, bazı açıklamalar yapıyorlar. Bunlar sadece birkaç kişinin düşüncesiymiş gibi görünüyorsa ama öyle değil. Önemli olan söz konusu bu açıklamaların aslında bir kitlenin psikolojisini yansıtıyor olmasıdır ki bu kitle büyük bir kitledir, çoğunluğu oluşturan kitledir.

Mesela bir ünlü bir profesör çıkıp “Aşı olmayanlar, bütün kamu hizmetlerinden, anayasal haklarından mahrum bırakılsın...” diyebiliyor. Bir diğeri “Aşı olmayanlar toplu taşımayı kullanmasınlar. Bunların yasal işlemleri yapılmasın. Bunların nikâhları bile kısılsın. Vergi borçları yapılandırılmasın...” diye devam ediyor. Bu söylemler toplumun büyük bir kısmının zihninde oluşan hastalıklı düşünceler.

Sayıp duruyorlar. Daha da ileri gidiyorlar, hatta, “Aşı olmayanların vatandaşlık hakları yok sayılsın...” diyorlar. “Anayasal hakları tanınmasın.”

Hadi hepsini geçelim, her şeyden önemlisi insan olmaktan ileri gelen temel insani haklar değil mi?

İnsani hakların hepsini bir kenara itip “Aşı olmayanları yok sayın!” demek tam bir totaliter zihniyet işi değil mi?

Faşizmin temelini oluşturan, Hitler, Mussolini, Franco gibi diktatörleri yükselten, 1930’lu yılların dünyasına hâkim olan totaliter zihniyet bunun aynısıydı.

Aralarında benim ve bazı gazetecilerin de olduğu bir grup insan bu söylemlere tepki gösterince ve üstelik bu tepkiler sosyal medyada çığ gibi büyümeye başlayınca kalkıp attıkları tweetleri siliyorlar sonra. Kenara çekilip sınıyorlar...

Arkasından bir profesör daha çıkıyor ve “Aşı olmayanlar vatan hainidir!” diyor. “Bunlara kız bile vermeyin. Bunlara zorla aşı yapamıyoruz çünkü... Anayasada beden bütünlüğü ve beden dokunulmazlığı var. Zorla aşı yapamıyoruz. Kanunlarla,

toplula taşımadan yasal işlemlere kadar bütün temel haklarını ellerinden alalım, hepsinin canı cehennemel!” mealinde sözler söyleyebiliyor.

“Aşıların zararları ne, etkileri ne?” diye sorgulayan ve konuya temkinli yaklaşan kitleyle bu aklını yitirmiş kitle arasında yükselen tansiyon, ister istemez herkesi konuya dahil ediyor. Aşılarla ilgili soruların ve olasılıkların izahı yapılamıyor.

“Vatan hainliği” tarih boyunca despotların icat ettiğı bir suç sınıflandırmasıdır. Bir kategoridir.

Çünkü bir mahkeme kurulduğunda ve hâkim “Suçu ne?” diye sorduğunda, “Bana karşı geldi” cevabını veremezsiniz. Böyle bir suç yoktur. O yüzden daha ikna edici bir suç icat edersiniz.

“Vatan haini” dersiniz.

“Aşı olmadığı için vatan hainidir.”

“Vatan hainliği” uydurulmuş bir suçtur. Bu kavramın köklerine indiğimizde, içindeki mantık hatasını da görebiliriz.

Vatan hainliği nedir?

Vatan dediğimiz şey soyut bir kavram... Şimdi bunu bir kenara bırakalım. Diğer tarafta hainliğin tarifine bakalım. Hain ne demektir? İhanet eden... İhanet eden kişiye hain deniyor. Peki ihanet nedir? İhanetin olabilmesi için ortada sadakat gerektiren bir durumun olması gerekir.

İhanet, sadakatsizlik etmek demektir. Sadakatin olmadığı yerde ihanette bulunamazsınız.

Sadakat hangi koşullarda oluşur?

Taraflar arasında... Sadakat için en az iki taraf söz konusu olmalıdır. Bu iki taraf arasında da bir akit veya ahit olmalıdır. Yani sözlü veya yazılı bir anlaşma...

Taraflardan bir tanesi anlaşmaya aykırı hareket ettiğinde, bunu fiili “ihanet” olarak tanımlarsınız.

Bir tarafta soyut bir kavram duruyor: Vatan...

Ortada anlaşma, akit veya ahit yapılacak bir taraf bile yok öncelikle... Soyut bir kavramla zaten anlaşamazsınız. İkincisi, hain olarak tanımlanan sınıf, herhangi bir anlaşmanın altına imzasını atmış da buna aykırı mı davranmış?

“Vatan hainliği” despotların uydurduğu bir kavramdır.

Konuya kavramsal açıdan baktığınızda vatan hainliği fiilini gerçekleştirmek teknik olarak imkânsız...

Mesela devletin haber ajansı olan Anadolu Ajansı’nın paylaştığı bir haberde şöyle deniyordu:

“Pandemi ile mücadelede her türlü aykırılık; siber suçlarla mücadele ekipleri tarafından takip edilecek.”

“Aykırılık” dediğiniz şey nedir her şeyden önce?

Mantıklı bir davranış, mantıksız bir kitle açısından son derece aykırıdır değil mi?

Kime göre aykırı, neye göre aykırı?

Suç olarak tanımlanan “aykırılık” bu kadar keyfi ve bu kadar yoruma açık olabilir mi? Eğer aykırılık bir suç olarak tanımlanıyorsa ve siber suçlarla mücadele ekipleri tarafından takip altına alıyorsa yoruma açık bırakılabilir mi?

O halde bu yapının adı da “siber suçlarla mücadele” yerine “siber aykırılıklarla mücadele” olarak değiştirilebilir.

Şimdi bütün bu mantıksızlıkların, dengesizliklerin arasında karşımıza ne getirdiler?

HES kodu...

Toplu taşımayı kullanabilmek için zorunlu... HES kodunuz yoksa toplu taşımaya binemiyorsunuz. HES kodunuz yoksa alışveriş merkezine giremiyorsunuz, yurtdışına çıkamıyorsunuz, kamu dairelerinde hizmet alamıyorsunuz, hiçbir yere giremiyorsunuz. HES kodu olmadığı için yaşlıların pazaryerine girmesine izin vermeyen güvenlik görevlileri gördüm.

“Telefonsuz geçemezsin” diyordu yaşlı kadına... Kadın belki 80, belki 90 yaşında... Telefon kullanmak zorunda mı?

Anayasaya “Bütün vatandaşlar telefonlarıyla gezmek zorundadır” maddesinin eklenmesine kadar uzanıyor iş. Artık herkesi akıllı telefonları taşımaya mahkûm eden ve bir sonraki adımda da dijital para cüzdanlarını dayatacak olan bir sistem duruyor karşımızda.

Dijital para sistemine yavaş yavaş geçiyoruz. Dijital sistemleşmeyle ilgili bazı belediyelerde çalışmalar çoktan yapılmaya başlandı. Bütün kişisel bilgilerin içinde toplandığı QR ID (kare kod kimlik) sistemleri oluşturuluyor. Her şey bunun içinde toplanıyor.

“İnsanlar zaten izleniyor. Her şey kontrolleri altında. Bunun ne farkı var ki?” diye sorulabilir.

Evet, kontrol altındasınız ve izleniyorsunuz. Ama sadece izleniyorsunuz. Bir sonraki adımda, yaparken izledikleri faaliyetlerinizi, yapıp yapamayacağınızı söyleyecekler. Hatta söylemeye başladılar bile. HES kodunuz olmadan çoğu şeyi yapmanıza izin verilmiyor. Artık birileri size “Dur!” dediği zaman durmak zorunda kalacaksınız.

Mesela vize alacağınız zaman, gideceğiniz ülkenin konso-loslughuna veya büyükelçiliğine başvurursunuz değil mi?

Bundan sonra pek öyle olmayacak. Çünkü IATA diye bir yapı var artık. Uluslararası Sivil Havacılık Örgütü... Bütün havayolları oraya üye olmak zorunda. Yine oraya aidat ve vergi ödemekte. Havacılık kurallarını tamamen IATA belirliyor. Tabii ki küreselcilerin oluşturduğu kurumlardan biri... Ulus-üstü bir sivil yapılanma, bütün dünya üzerindeki seyahatlerin kurallarını belirliyor. Dijital ID, bizim karşımıza HES kodu olarak çıkıyor. Bu fikir dünyada COVPAS (Covid Pasaportu) adıyla Dünya Ekonomik Forumu’nda ilk defa ortaya atıldı ve birçok ülkede uygulanmaya başlandı.

IATA seyahatlerde aşı pasaportu ve dijital kimlik uygulamalarını zorunlu kılabilir ve hangi ülkeye gidip gitmeyeceğinize karar verebilir. Bunu kurallar ve kriterler dayatarak yapabilir. Eskiden seyahat etmek istediğimiz ülkenin konsolosluğundan izin almamız gerekirken bundan sonra dünyanın hangi ülkesine giderseniz IATA'nın iznine tabi olabiliriz. Dijital kimlikler hayata geçirildiği zaman hepsinin bilgileri uluslararası bir ortak bilgi havuzunda toplanacak, seyahatlerle ilgili kurallar tek bir merkezde bulunacak. Ama dijital para cüzdanları da aynı elektronik uygulamanın içinde yer alacak. Bütün bunların varacağı nokta burası işte... Üstelik sadece seyahatlerden bahsetmiyorum. Az önce söylediğim gibi, para cüzdanları, dijital kripto cüzdanlarla sizin ne harcayacağınızı, ne alabileceğinizi, ne alamayacağınızı söyleyecek, harcamalarınızı yönlendirebilecek seviyeye de ulaşacaklar. "Olmaz" demeyin. Olmuşu var önümüzde...

Çin'e bakın. Çin'de benzer bir uygulama yapılıyor şu an...

Sosyal kredi sistemi diye bir sistem var. Sözü edilen kredi, para değil... Vatandaşlara verilen puanlar... Yüz tanıma sistemleriyle kim nerede ne yapmış puanlanıyor. Kırmızı ışıktaki mı geçmiş, biriyle mi tartışmış, yanlış bir şey mi söylemiş, otoriteye karşı mı gelmiş her şey puanlanıyor.

Neyi tüketip neyi tüketemeyeceğine, nereye gidip nereye gidemeyeceğine kadar vatandaşın her şeyi sistem tarafından belirleniyor.

Sistem birinin fişini çektiği anda (*ki bu HES kodu gibi dijital kimlikler üzerinden yapılıyor*) tapu kayıtlarından tutun, banka hesaplarına kadar yok oluyorsunuz.

Normal şartlarda hiçbir toplum bu yetkiyi birilerinin ellerine teslim etmez, değil mi?

Etmez tabii... Ama korku içindeyse her şeyini teslim eder.

Görünmez canavarlardan korkarak aklını yitiren, delirme noktasına gelen insan, cinnet içindedir. Açık hava tımarhanesinde sahnelenen oyun bu...

Oyunun sonunda bir ajanda bekliyor dünyayı.

Daha önce de sözünü ettiğim, 2030 Ajandası.

2030'a gelindiğinde zaten her şey olmuş bitmiş olacak. Hedef bu...

2021 yılında Haziran ayıyla birlikte tansiyon iyice yükselecek. Halklarda yoğun şekilde stres birikiyor. Pek çok hükümet, biriken bu büyük stresin altında kalacak. İş oldukça kaotik bir noktaya gidiyor.

"Aşı olmayanlar vatan haini ilan edilsin!" veya "Nikâhları bile kısılmasın!" gibi akıldışı despotik söylemlerle toplumu daha fazla geriliyor. Bu iyi bir gidişat değil zaten... Sonu felaket...

İstihbarat Raporundaki Büyük Kıtık ve Kavimler Göçü

Dünyada bir milyar insanın on yıl içinde göç etmesi bekleniyor.

Bir milyar mülteci...

Bakın bu çok ciddi bir rakam... Dünya nüfusu yaklaşık 8 milyar. 1 milyar insanın göç edecek olması demek 80 milyonluk 13 tane Türkiye'nin göç etmesi demek...

Dünya Ekonomik Forumu'nun 2030 kehanetleri kapsamında bize bu öngörüğü sunduğundan bahsetmiştik...

Ama başka bir rapor daha yayımlandı sonra. CIA'in düşünce kuruluşu olarak bildiğimiz Rant Corporation'dan geldi bu kez rapor. 2019'da.

Raporun ismi "Crossing The Digital Divide" yani "Dijital Bölünmeyi Aşmak".

Alt başlığı da şuydu: “Applying the Technology to Global Refugee Crisis” yani “Küresel Mülteci Krizine Teknoloji Uygulamak”.

Tartıştığı meseleye bir öneri de getiriyor rapor ve diyor ki: *Mültecilere Blockchain tabanlı kimlik ve para erişimi sağlanmalı...*

Sağlık ve istihdam konuları ayrıca ele alınıyor.

Burada ön plana çıkan iki nokta var: dijital kimlik ve dijital para...

Raporda çok dikkat çekici başka bir ifade de çıkıyor karşımıza:

“2030’a kadar bütün mültecilere dijital kimlik verilmesi Birleşmiş Milletler’in SDG programı tarafından öngörülüyor.”

SDG programından da söz etmiştik daha önce. “Sustainable Development Goals.”

Türkiye’nin de protokolün altına imza atmasıyla dahil olduğu bir program... “Sürdürülebilir gelişim hedefleri” diye tarif ediyorlar bunu.

Birleşmiş Milletler bunu net bir şekilde ortaya koyuyor. CIA’in de Rant Corporation isimli dünyaca ünlü düşünce kuruluşu raporunda bu program kapsamında yer alan dijital kimlik ve dijital para uygulamalarının en geç 2030’a kadar tamamlanmış ve hayata geçirilmiş olması gerektiğini yazıyor... “Ajanda 2030” gündemi her yerde karşımıza çıkıyor. Bu tarihe ulaştığımızda dünyada Büyük Reset dediğimiz operasyon tamamlanmış olacak veya en azından onların planı bu. Şu anda pandemi süreciyle birlikte hayatımızın içine sokulan ve adım adım işletilmeye başlanan programın tamamlandığı tarihte dünyanın nasıl bir yer olacağını tanımlarken, özel mülkiyetin kaldırılmasından, küresel sosyalizm diye aslında şirket sosyalizmi diye tanımlanabilecek bir yapıya dünyanın geçirilmesinden bahsediliyor.

“The Institute for Economic & Peace” isimli düşünce kuruluşunun raporu da ilginç... Bu kuruluş da Birleşmiş Milletler’in verilerine dayanarak bir projeksiyon yapıyor.

2030 yılı değil de 2050 yılına kadar küresel iklim değişikliğine bağlı olarak dünyada yaşanacak olan göç sorununa değişiniyor. Göçün küresel iklim değişikliğinden kaynaklanacak felaketler sebebiyle yaşanacağını saptıyor. Yani kuraklık, kıtlık, susuzluk gibi sebeplerle birlikte başlayacak bir kavimler göçü duruyor önümüzde.

2050 yılını ölçüt alan “The Institute for Economic & Peace” 1 milyar 200 milyon insanın göçünden söz ediyor.

Ancak burada mantığa çok oturmayan kısımlar var.

İklim felaketlerine bağlı olarak gerçekleşecek kitlesel göç hareketlerinden söz ediliyor ama nasıl bir küresel felaket olacak ki bunca insan yerini yurdunu bırakıp göç etsin?

Dünyanın karşısına pandemiden sonra getirilecek çok daha büyük bir korku unsuru olmalı.

Tabii böyle devasa mülteci kitlelerinin farklı ülkelerde sığınmacı olarak bulunuyor olması, işin içerisine Birleşmiş Milletler gibi örgütlerin müdahil olmasına ve küresel çözümler getirmesine sebep olacak. Küresel bir sorun, küresel bir çözüm gerektirir. Bu aynı zamanda çözüm getirecek küresel bir hükümet anlamına da geliyor elbette.

Rant Corporation’ın raporunda, az önce de aktardığım şu ifade dikkatinizi çekmiş olmalı:

“2030 yılına kadar bütün mültecileri dijital kimlik verilmesi.”

Burada ulus-üstü yeni bir devlet, yeni bir hükümet yapısından bahsediliyor aslında. Devamında da sistemin Blockchain tabanlı olması gerektiği belirtiliyor.

İşin içinde Blockchain tabanlı devlet uygulamaları ve para sistemi var.

Dolayısıyla para sisteminin değişmesi, dijital sisteme geçilmesi, nakitsiz toplumun tartışılıyor olması boşuna değil.

Peki küresel iklim felaketlerinin önüne geçmek için geliştirilen politikalarla ne koyuyorlar önümüze?

“Fosil yakıtlardan kurtulalım” diyorlar. “Karbon vergisi getirelim” diyorlar.

Şu an dünyadaki para sisteminin adı petro-dolar...

1971’den beri dolar gücünü altından değil petrolden alıyor.

Bu yüzden para sisteminin adı petro-dolar...

Madem artık petrol diskalifiye ediliyor, petrolün yerine sürdürülebilir enerjiler, yeşil enerjiler gündeme getiriliyor, o halde petro-dolar sisteminin sonu mu geliyor?

Evet... Durum tam olarak bu. Bu da başka bir açıdan konunun sağlamasıdır.

Bu noktada Türkiye’nin kritik bir önemi var. Çünkü Dicle ve Fırat havzası Türkiye sınırları içinde.

Aşağıdan, Basra Körfezi’ne dökülene kadar Şattülarap dediğimiz bölgeden geçerek, yine Irak’ın sınırlarından dolaşarak, Ortadoğu’nun çok önemli bir su kaynağı olarak karşımıza çıkıyor. Ama Türkiye’nin pozisyonunu daha da önemli kılan, bu nehirlerin kaynağının burada olması...

The Institute for Economic & Peace (Ekonomi ve Barış Enstitüsü) raporunda dikkat çeken diğer ifadelere değinmek istiyorum.

“50 yıl öncesiyle kıyaslandığında dünyanın içilebilir su kaynakları yüzde 60 azalmış. 2050 yılına gelindiğinde dünyanın gıda ihtiyacı yüzde 50 artacak...” diyor. Sadece bununla da kalmıyor. “Doğal felaketlerin sıklığı artacak...” diye ekleniyor.

Rapora göre susuzluk meselesinden en çok etkilenecek olan iki dünya ülkesi olarak Çin ve Hindistan gösteriliyor. Yani dünyada en yüksek nüfusa sahip iki ülke...

Dünya nüfusunun ciddi şekilde artacağı ve doğal kaynakların artan insan nüfusuna yetmeyeceği iddia ediliyor.

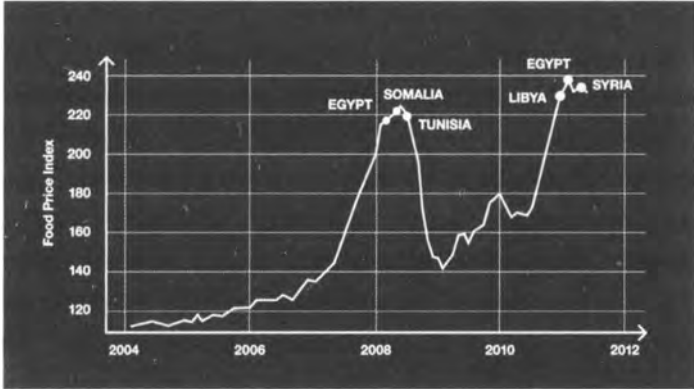
Sokaklar Karışacak, Gıda Krizi Kapıda

Amerika'da Massachusetts'te **New England Complex System Institute** adında bir düşünce kuruluşu var. Bu düşünce kuruluşunun direktörü Prof. Yaneer Bar-Yam bir araştırma yapıyor ve dünyada yaşanan toplumsal olaylarla gıda fiyatlarının birbiriyle ilgili olduğunu keşfediyor.

Bileşmiş Milletlerin Gıda ve Tarım Örgütü'nün bir gıda endeksi vardır. Bu endekste temel gıda maddelerinin fiyatları ele alınır.

Yağ, pirinç, tahıl, sebze, süt ürünleri, şeker, et gibi ürünlerden oluşan bir temel gıda maddeleri sepeti vardır ve sepetteki ürünlerin ortalama fiyatları alınarak bir endeks belirlenir.

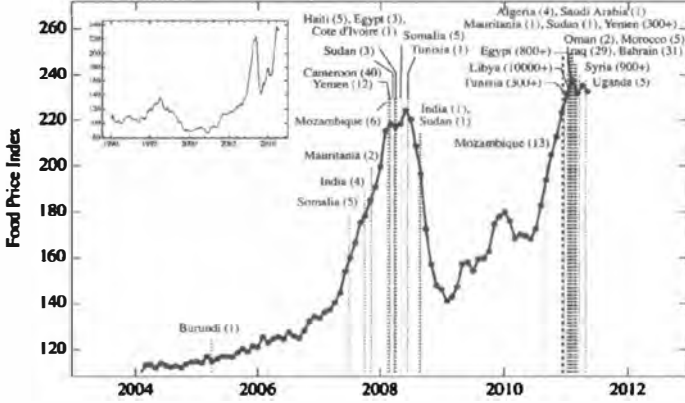
Endekse baktığınızda bazı kritik seviyelerle karşılaşsınız. Bu kritik seviyeler ne zaman aşılsa, dünyada birtakım toplumsal olayların cereyan ettiği, hatta devrimlere kadar uzanan olayların yaşandığı görülür. Yani toplumsal olayların tansiyonu gıda endeksine göre belirleniyor adeta.

Tabloya baktığınızda gerçekten bu ikisi arasında tuhaf bir paralelliğin söz konusu olduğu fark edilir.

Prof. Yaneer Bar-Yam konuyla ilgili bir model geliştirmiş. Matematiksel bir model...

Endeksi eline alıyor ve tarihler boyunca gıda endeksinin seyri içinde dünyada neler yaşandığına bakıyor.

Konuyla ilgili bu görseldeki ilginç verilere dikkatinizi çekmek isterim. Görseldeki dikey çizgilerin hepsi dünyada yaşanmış toplumsal olayları temsil ediyor. Ortadaki grafik de BM'nin gıda endeksi olarak karşımıza çıkıyor. Bu, endeks 210'un üzerine çıktıktan sonra toplumsal olayların daha şiddetli ve tehlikeli bir boyuta ulaştığını gösteriyor.

Dikkat ederseniz 2008 küresel krizi yaşanırken ve bu noktaya gelene kadarki süreçte de gıda fiyatlarında yukarı doğru bir hareket olduğu görülüyor.

Grafik yükselirken Somali'de, daha sonra Hindistan'da, sonra Moritanya'da ve peşinden Mozambik'te toplumsal olayların başladığını görüyoruz. Buralarda protestolar şeklinde başlıyor ilk hareket... Derken Yemen, Kamerun, Sudan, Fildişi Sahilleri, Haiti, Mısır'da devam ediyor. Sonrasında endeks yine aşağıya doğru hareket etmeye başlıyor. Normal seviyelere ulaştıktan

sonra bir bakıyoruz dünyada bir durulma yaşanıyor. Protestoların olmadığı daha sakin bir dünya çıkıyor karşımıza.

Ancak 2011 yılına geldiğimizde bu endekste yine hızlı bir yükseliş gözlemleniyor. Yine bakıyoruz, Mozambik'te başlayan olaylar, Tunus'ta Yasemin Devrimi olarak önümüze konan veya Arap Baharı olarak anılan olaylar cereyan etmeye başlamış.

Libya'da, Mısır'da, Umman'da, Fas'ta, Irak'ta, Bahreyn'de, Suriye'de, Uganda'da, Cezayir'de de olaylar baş göstermiş. Hatta Sudi Arabistan'da da protestolar şeklinde cereyan eden olaylar başlamış.

Normal şartlarda Sudi Arabistan'da kolay kolay protesto gösterileri olmamasına rağmen.

Gıda endeksinin zirve yaptığı 2011 yılında Moritanya, Sudan, Yemen'de de toplumsal protestolar görüldü. Ortadoğu'da pek çok yerde Tunus, Libya ve Suriye'de çok daha vahim boyutlara ulaştı toplumsal hareketlilik. Tunus'ta devrim oldu ve Binali'nin düşüşünü gördük. Mısır'da Hüsnü Mübarek'in devrildiğini gördük. Sonrasında yine aşağı yönlü bir hareket başladı gıda endeksinde.

Görülüyor ki burada sahidan de matematiksel bir model var ve çalışıyor.

Tarihe baktığımızda Roma İmparatorluğu döneminde İmparator Augustus'un buğday sübvansiyonları geliştirdiğini görüyoruz. Yani halka buğday yardımı yapılıyordu. Bu politika, Roma İmparatorluğu boyunca ilerleyen dönemlerde de devam ettirilmiştir.

Antik Mısır'da da ekmek sübvansiyonları görülüyor. Halka ekmek veriliyor. Osmanlı Devleti de bunun önemini fark etmiştir ve şehirlerde ama özellikle de İstanbul'da uygulanmıştır...

Ekmeğe çok önem vermiştir Osmanlı Devleti. Mesele Haliç kıyısında Unkapanı isimli bir semt vardır. Gemilerle

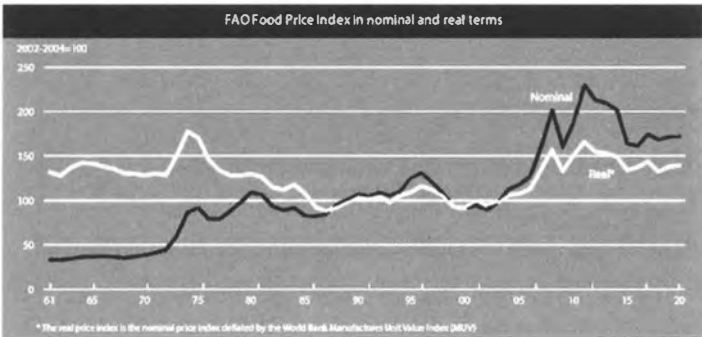
Unkapanı'na un gelirmiş, halk isyan etmesin iye bu sevkıyatlara çok önem verilirmiş.

Mısır'da Tahrir Olayları'nın başlamasından çok kısa bir süre önce Hüsnü Mübarek, buğday fiyatlarının %30 artırılmasına karar vermişti. Beraberinde başlayan olaylar, Mübarek'in devrilmesi sonucuna kadar varmıştı.

Şöyle bir mekanizma işliyor aslında orada. İnsanlar sokağa çıktıklarında ekmek fiyatlarının, buğday fiyatlarının ne şekilde yükseldiğinin farkında bile değildir belki ama bunun yarattığı sonuçlar hayatına bir şekilde etkiliyordur. Toplumun bilinçaltında bir gerilim oluşuyor, stres birikiyor ve sokağa çıktığında gıda fiyatlarını gerekçe göstermiyor. Başka gerekçelerle çıkıyor. Mısır'da da özgürlükler ve haklarla ilgili taleplerle başlamıştı toplumsal olaylar. Fakat işin temelinde, toplumsal bilinçaltında elbette ki başka bir şey yatıyordu. Arap isyanlarının meşhur sloganlarını hatırlayalım, ne diyorlardı?

“Halk rejimin değişmesini istiyor!”

“Buğdaya neden zam yapıldı? Buğday fiyatları düşsün!” demiyorlardı.

Burada daha uzun, daha geniş zamanlı bir grafik çıkıyor karşımıza. Siyah çizgi gıda fiyatlarının nominal değerlerini ifade

ediyor. Bizim ölçü olarak ele alacağımız yer de bu siyah çizgi. 2011'de zirve yapan endeksin 2014'e kadar ilerlediğini, devam ettiğini görüyoruz.

2011'deki süreçte Arap Baharı'na değindik ama o sırada dünyada başka neler olmuştu?

Venezuela'da, Arjantin'de isyanlar çıkmıştı. Hatta 2013 yılında Türkiye'de herkesin hatırlayacağı gibi Gezi Olayları yaşanmıştı. Endeksin devamına baktığımızda aşağı yönlü bir hareketin gözlemlendiği, olayların da durulduğu saptanıyor.

Tabii bu meseleyi ben de merak edip, bu matematiği Türkiye'ye uyarlarsak nasıl bir sonuç çıkar diye araştırmaya başladım. Bu uluslararası bir endeks olarak hazırlanmış, evet çalışıyor ama bunu getirip yerel ölçekte neyle karşılaştırabilirim derken Borsa İstanbul'un Gıda Endeksi'ne bakmaya karar verdim. Borsa İstanbul'un Gıda Endeksi'ne bakarken, çok dikkat çekici bir veriyle karşılaştım.

BIST GIDA ICECEK

2.078,46

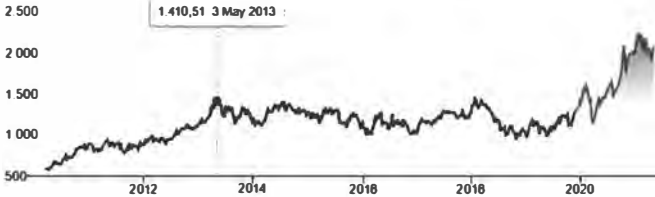
-2,19 (%0,11) ↓

12 May 12 40 GMT+3 Sorumluluk reddi beyanı

INDEXIST: XGIDA

+ ...

1G | 5G | 1A | 6A | YBK | 1Y | 5Y | Maks.

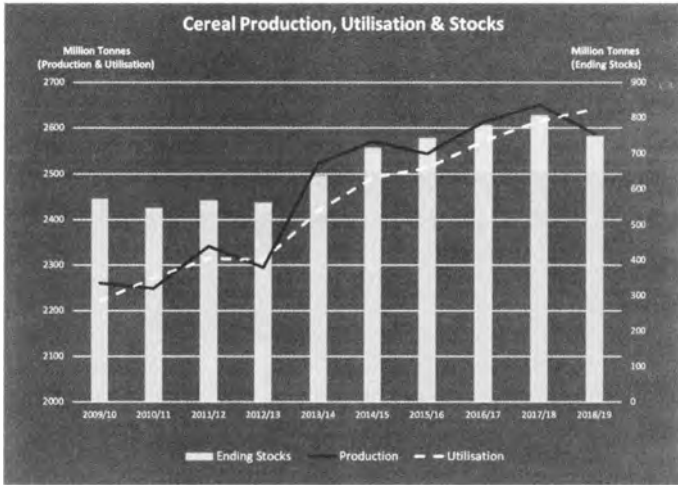

Bu grafiğe baktığımızda 2013 yılı öncesinde endeksin çok daha düşük seviyelerde seyrettiğini görüyoruz. Ama 2013'e geldiğimizde endeksin zirve yaptığını görüyoruz ve bu sonuç Gezi Olayları'na denk geliyor. Çok ilginç...

Devamına baktığımız zaman 1410 seviyesinin psikolojik bir destek seviyesi oluşturduğunu görüyoruz. Sonraki süreçte her ne kadar toplumsal olaylar kritik boyutlara geliyor olsa bile o psikolojik destekle belli bir yerde duruyor ve olaylar devam etmiyor.

2020 yılına geldiğimizde değerlerin giderek yükseldiğini, tehlikeli noktalara geldiğini görüyoruz yine. Ama devamında bir düşüş yaşanıyor ve şu anda tekrar yükseliş eğiliminde. Bu endekste en tehlikeli yükselişi, bir kur şokunun tetikleyebileceğini düşünüyorum. Bu risk 2021 yılı içinde yüksek görünüyor.

Konuyla ilgili araştırmalarımı sürdürürken Yaneer Bar-Yam'ın makalesinde sözünü etmediği başka bir grafik buldum.

Tahıl üretimini ve tüketimini karşılaştırmalı gösteren bir grafik bu.

Çok enteresan veriler sunuyor bu grafik bize. 2009'dan 2019 yılına kadar geçen zamanı ele alan bir gösterge duruyor karşımızda. Siyah çizgiyle kesik olan çizginin kesişim noktalarına baktığımızda ilginç bilgilere ulaşıyoruz.

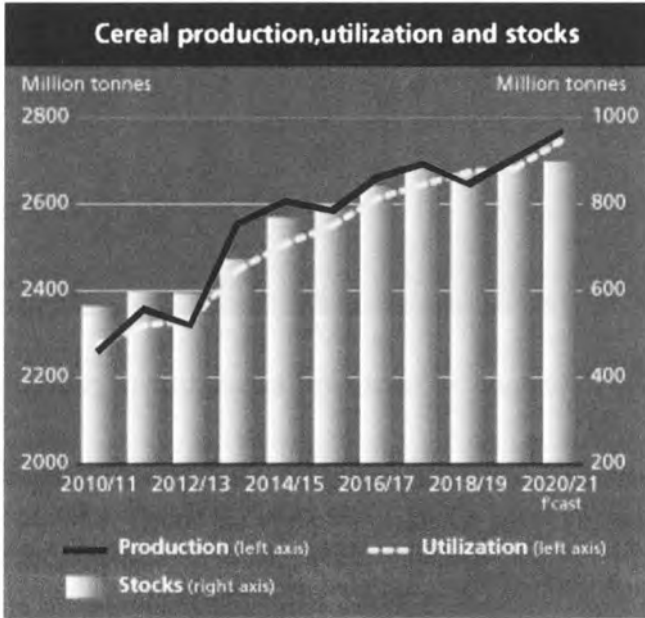
2009'dan 2011'e giden süreç içerisinde bir sonuç oluşuyor, sadece Arap Baharı değil Amerika'da da toplumsal olaylar gördük.

"Occupy Wall Street" olaylarını ve bunların bir süre devam ettiğini, daha sonra tansiyonun düşerek olayların sonlandığını da gördük.

2013'e baktığımızda olaylar sadece Türkiye'yle sınırlı değil. Brezilya, Bulgaristan, Singapur, Mısır, Sudan da şiddetli protestolarla karşılaştığımız ülkeler oldular. Bütün bu olaylar yine iki çizginin kesiştiği noktada cereyan ediyor.

Sonraki süreçte 2018'e kadar çizgiler birbiriyle kesişmiyor ancak 2018 yılının üzerinde kesiştiğinde karşımıza sarı yelekler çıkıyor ki bütün Avrupa'yı kasıp kavuran bir hareketti bu.

Olayların yatışmasıyla grafiğin aşağı yönlü hareket etmesi yine eşzamanlı gerçekleşiyor. Burada tesadüflerden söz edemeyiz artık.

İki çizginin birbirlerine teğet olarak ilerlediği bir döneme geliyoruz bu kez.

Yıl 2020...

Siyah çizgi tahıl üretim miktarını gösteriyor, kesik çizgi ise üretilen bu tahılların ne kadarının tüketilmek üzere işleme tabi tutulduğunu gösteriyor. Siyah çizginin, kesik olan çizginin üzerinde ve uzak olması ihtiyaçtan fazla üretim ve stok yapıldığı anlamına geliyor. Bu çizgiler birbirlerine ne kadar yakınsa, üretim miktarı tüketim ihtiyacını karşılamaya o kadar uzak demektir. Yani diğer bir deyişle, gıda yoksunluğu söz konusudur. İşte bu durum isyanlara uygun ortamı sağlar.

2020’de hangi olaylar çıkıyor karşımıza?

Amerika’da George Floyd hadisesiyle tetiklenen olaylar...

Peki bundan sonra ne olacak?

Bu sorunun cevabını *Financial Times*’da yayımlanan bir makale veriyor aslında.

13 Eylül 2020’de “The next subprime crisis could be in food” (“Sıradaki borç krizi gıdada yaşanabilir”) başlığıyla yayımlanan makalede, önümüzdeki dönemlerde, gıda sektöründe büyük krizlerin yaşanacağı yazılıyor.

“ABN Amro, ING ve BNP Paribas gibi büyük finans kuruluşları, emtia ticareti finansmanından çekiliyor veya hacmini daraltıyor ve bu durum çiftçiler ve küresel gıda tedarik zincirindeki küçük ve orta ölçekli işletmeler için bir kara delik oluşturacak. Maryland Üniversitesi’nden ve aynı zamanda ABD Emtia Vadeli İşlemler Komisyonu direktörü olan Michael Greenberger, bu durumun finans piyasalarındaki devasa bir buzdağının görünen yüzü olduğunu ve kimsenin bunun farkında bile olmadığını söylüyor.

Tedarik zincirindeki şirketler, finansçılara yüksek faizlerle borçlamıyor ve bu durum gıda fiyatlarının fırlamasına neden olacak.”

Yaklaşmakta olan bir gıda krizinden söz ediyor Greenberger. *“Pazar payının daha az sayıdaki büyük şirketlerin kontrolüne geçmesini ve artan piyasa risklerini önümüzdeki aylarda içinde görebiliriz”* diyor.

Üstelik süre de veriyor Prof. Greenberger... Normalde bu tür resmi görevli insanlar fazladan uzun süreler koyarak konuşurlar. Çünkü söyledikleri şey gerçekleşmediği zaman temsil ettikleri kurumları zor duruma düşürmek istemezler.

Konunun sonunda da *“Bu durum gıda fiyatlarını ciddi şekilde yükseltecektir”* diyor.

Aynı makalede Vitol Group, Trafigura, Mercuria, Cargill, ADM ve Bange gibi şirketlerin gıda piyasasını ele geçirebileceğini söylüyor. Finans dünyasında bir pazarın %40'ı veya daha fazlası, dört tane şirketin elinde bulunacak. Gıda piyasasını dev küresel gıda şirketlerinin ele geçireceğinden söz ediyor. Bu riske dikkat çekiyor ancak bu bir risk değil, bir realite...

Gıda sektörünün, tam bir kaosa dönüşebileceğini de belirtiyor ve devam ediyor. *“Ayrıca bu durum toplumsal olayları ve devrimleri tetikleyebilir. 2011 yılındaki Arap isyanları da gıda ve yakıt fiyatlarının artışından sonra başlamıştı. Büyük gıda üreticileri ve tüccarları muhtemelen yine 2008 krizinden sonra yaptıklarının aynısını yapacak. Diğerleri ise o kadar şanslı olmayabilir”* diyor.

Şimdi karşımızda son derece ciddi bir mesele var.

Tarihsel açıdan insanlık adına çok tehlikeli bir sürecin eşiğindeyiz ve bunu şimdilik kimse görmüyor finans piyasalarında.

Pandemi gerekçe gösterilerek piyasaların kapatılması, ekonominin kapatılması, birçok ülkede gündeme getiriliyor ama pandemi korkusuyla yapılanlar, bu çok daha ağır yıkımları dünyanın karşısına getirebilecek bir tehlike olarak duruyor.

Emin olun bu olaylar gerçekleşirse gıda endeksindeki yukarı yönlü hareketle birlikte bunun sosyal karşılığını biz görürsek 2011'deki olaylardan çok daha şiddetli olayların gerçekleşebileceğinin işaretleri var elimizde.

Nedir bu işaretler?

ABD'nin pandemiyle mücadele eylem planı... Polisin yetersiz kaldığı toplumsal olaylarda yerel destek alınmasıyla ilgili bir yönetmelik var yürürlükte. Yani bu durum milis kuvvetlerinin hazır bekletilmesi anlamına geliyor. Milisler asker veya polis olmayan sivil kuvvetlerdir. Sivillerin dahil olduğu silahlı mücadelenin literatürdeki adı "civil war" yani "içsavaştır". Olayların çok daha şiddetli olacağının göstergesidir bunlar.

Türkiye'de de toplumsal olaylarda polisin yetersiz kaldığı durumlarda takviye, hazır kuvvet ekibinin devreye sokulmasıyla ilgili kararname yayımlandı ve Resmi Gazete'de yer aldı.

Bu riskler öngörülüyor ki tedbirler alınıyor. Bu durumda çok daha yıkıcı ve zarar verici bir tehlike karşımızda duruyor.

O yüzden ekonomilerin neden kapatılmaması gerektiği meselesini çok iyi anlamak gerekiyor.

Dünya yeni bir sisteme, yeni bir dünya düzenine geçerken çok yıkıcı bir süreçten geçecek, dileğim odur ki biz bu yıkımın bir parçası olmayalım, ekonomiyi kapatmak gibi yanlış bir kararı sürdürmeyelim. Bunun sonuçları çok ağır olur. Veriler ortada... Modeller karşımızda.

Bütün bunları görebilen, iradesini ortaya koyabilen ve bu yönde politikasını sürdüren devletler ayakta kalacaklar. Aksi takdirde küresel sermayenin ulus devletlere karşı yeni bir galibiyetini izleriz.